

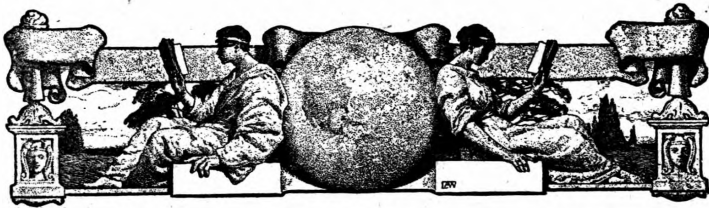
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟΜΟΣ Β'—ΤΕΥΧΟΣ 16
'Αθήναι, Φεβρουάριος 1909.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

◀ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ▶

'Η μόρφωσις τῶν 'Ελληνίδων.....	Εὐγενίας Ζωγράφου
Τὸ μετᾶλλον τῆς 'Αγίας 'Ελένης. (Διήγημα—Le Guillois)....	'Ηρ. Σταύρου
Περὶ Χαλκοῦ	Κωνστ. Μ. Μαρδοπούλου
Διασπερτεῖς 'Ελληνίδες κατὰ 10' αἰῶνα ('Ελισάβετ Μουτζάν). 'Υπαίθριος βίος.....	Σπ. Δε-Βιάζη
Συνεργατικαὶ ἐνώσεις.....	Z.
Δόσχος ἢ Πατρίς.....	Α. Σπουργίτη
Κλοπή χρηματοκιβωτίου ('Αστυνομικὰ 'Απομνημονεύματα)....	Ι. Καπετανόστρατσκη *
Φθόνος ('Ανέκδοτος συλλογή).....	X.
'Η 'Αστυνομία μας.....	Κ. Π. Θανέμν
'Η 'Αγροφυλακή.....	'Αλεξ. Καμπά
Οἱ νέοι ἄνδρες.....	Γ. Σπανίδου
Βασιλεὺς ἄνευ Θρόνου (Montegut—τὸ μυθιστόρημά μας).....	Εὐγ. Ζωγγ.
'Απὸ τὴν Ζωὴν τοῦ Μηνός ('Ιωνάριος).....	Μίτσας Περωτῆ
'Απὸ τὴν κοσμικὴν κίνησιν.....	Εὐγ. Ζ.
Ο ΚΟΣΜΟΣ: 'Εργασίαι καὶ ἐργάται. — 'Επέγει ἡ ἐνω- σις τῶν ἐν 'Ελλάδι σιδηροδρόμων.—Θάνατος Κοκλὲν τοῦ πρεσβυτέρου. — 'Η ἀναθεώρησις τοῦ 'Αμερικανι- κοῦ δασμολογίου.—Γεώργιος Βροῦτιος.—Τὸ σκάνδα- λον τοῦ Πειραιῶς.—'Η ἀγροφυλακή.—	
ΟΑΙΓΟΣΤΙΧΑ.—Βιβλία καὶ Περιοδικά.—Νέαι ἐκδόσεις.	

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜ. Ι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΑΣΚΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8.—

Διεύθυνσις: ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83=ΑΘΗΝΑΣ

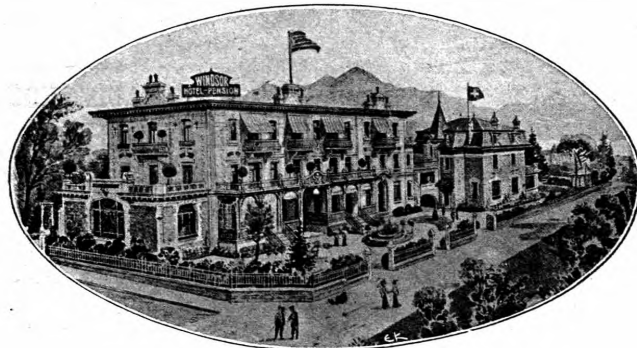
*Ανταποκριτής καθ' ἑλὴν τὴν Αἴγυπτον ὁ κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ
Βιβλιοπώλης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔναντι Ἀβερμφείου Γυμνασίου.

Πᾶν χειρόγραφον, δημοσιευόμενον ἢ μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται.
Πᾶν σύγγραμμα, ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως»
ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγγρα-
φησομένων νέων συνδρομητῶν μας λογίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

*Αντιπρόσωπος καθ' ἑλὴν τὴν Ρωσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητῆς
κ. Ἀναστάσιος Μάλτος. (*Ὀδοσός.—Rue Rouschkine, No 66).

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

HOTEL WINDSOR

LAUSANNE—SUISSE

1er Ordre — Maison de famille.

Installation moderne.

GRAND PARC on bragé

PRIX MODERES

Situé entre Ouchy et Lausanne

Famille MARTIN

et P. BARRIERE

Proprietaires

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

*Αξιότιμε κύριε,

Ἀποβλέποντες πάντοτε καὶ μόνον εἰς τὴν ἐκ τῆς καταναλώ-
σεως τοῦ οἴνου πνεύματος ἐκ σταφίδος ἀφίλειαν καὶ ἐπωφελομένους
τῆς καταπληκτικῆς αὐτοῦ διαδόσεως διὰ τὰς χρήσεις φωτισμοῦ
καὶ θερμάνσεως, προέβημεν εἰς νέαν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν τῶν διὰ
χρήσεις ταύτας εἰδῶν κατὰ 28 ο/ο ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐντελοῦς ἐκλαί-
κεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ οἴνου πνεύματος διὰ τὰς οἰκογενειακὰς
ἀνάγκας.

Ἐν τῷ κάτωθι τιμοκαταλόγῳ ἔχετε τὰς τιμὰς μὲ τὰς ὅποιαι
θὰ εὐρήτε ἐν τοῖς πρατηρίοις μας τὰ διάφορα εἶδη καὶ παρακα-
λοῦμεν ὅπως κρατήσετε σημείωσιν πρὸς ἐξέλεξιν παντὸς παρα-
πόνου.

ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΔΩΝ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ:

*Ἐν Ἀθῆναις. Διασταύρωσις Σταδίου καὶ Κολοκοτρώνη.		
*Ἐν Πειραιεῖ. Ὁδὸς Παρθεναγωγείου ἀριθ. 5.		
Μηχανισμοὶ συστήματ. Rusticus ἐντάσεως 60 κηρ. Πρ. Δρ. 6.50		
» » » » » » 40 » » 5.55		
» » » » » » 30 » » 4.20		
» » » » » » 15 » » 1.50		
» » » » » » Albino » » 6.50		
» » » » » » » » 4.00		
» » » » » » Autor » » 6.50		
» » » » » » » » 4.80		
» » » » » » » » 4.00		
Φωτοβολίδες διὰ μηχανισμοὺς ἐντάσεως 60 » » 0.45		
» » » » » » 40 » » 0.40		
» » » » » » 30 » » 0.35		
» » » » » » 15 » » 0.25		
*Γαλσικῶνες » » 60 » » 0.40		
» » » » » » 40 καὶ 30 κηρ. » » 0.35		
» » » » » » 15 » » 0.30		
Περιλαίμα » » » » » » » » 0.25		
*Ἀσφαλτικὰ γεμιστήρια » » » » » » » » 0.40		
Κοντραβίδες » » » » » » » » 0.20		
*Ἐστία (Κουζίνα) συστήματος Brillant » » » » 6.70		
» » » » » » Dillamotte » » » » 8.80		
» » » » » » Παπασπόρου » » » » 4.50		
Καμινέτα Thermoit » » » » » » » » 3.80		
» » » » » » Delamotte » » » » 2.50		
Σκιαδὲς (Abat-Jours) διὰ μηχανισμοὺς 60 καὶ 40 κηρ. » » 1.00		
» » » » » » 30 καὶ 15 » » 0.80		
Στηρίγματα » » » » » » 60 καὶ 40 » » 0.60		
» » » » » » 30 καὶ 15 » » 0.40		
Σίδηρα σιδηρώματος Νο 5 » » » » » » » » 6.00		
» » » » » » Νο 11 » » » » » » » » 6.00		
» » » » » » Νο 4 » » » » » » » » 5.50		
» » » » » » Νο 13 » » » » » » » » 4.00		
» » » » » » Νο 5α (νικελέ) » » » » » » » » 5.50		
» » » » » » Νο 11α » » » » » » » » 7.00		
» » » » » » Νο 4α » » » » » » » » 6.50		
Θερμοσίφωνες μετὰ ντουῦς » » » » » » » » 175.00		
» » » » » » ἀνευ ντουῦς » » » » » » » » 160.00		
» » » » » » Νο 501 » » » » » » » » 90.00		
Λάμπαι Sinumpra ἐντάσεως 90 κηρίων » » » » » » » » 32.00		
» » Salkular » 150 » τοῖς μετρητοῖς » » » » 97.60		
» » » » » 150 » κατὰ δόσεις » » » » 120.00		
» » » » » 300 » τοῖς μετρητοῖς » » » » 124.00		
» » » » » 300 » κατὰ δόσεις » » » » 150.00		
» » » » » 600 » τοῖς μετρητοῖς » » » » 170.00		
» » » » » 600 » κατὰ δόσεις » » » » 220.00		
Γλόμποι διὰ λάμπας Sinumpra » » » » » » » » 0.70		
» » Salkular ἐντάσεως 150 κηρίων » » » » » » » » 4.20		
» » » » » 300 » » » » » » » » 5.00		
» » » » » 600 » » » » » » » » 6.00		
*Ἐκτὸς τῶν ἄνω εἰδῶν ἐν τοῖς Πρατηρίοις μας ὑπάρχει καὶ εἰς συλλογὴ λαμπῶν τοίχου, ἐπιτραπέσιων καὶ κρεμαστῶν ποίων τὰς τιμὰς ἡλαττώσαμεν κατὰ 30 καὶ 40 ο/ο.		

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπλοποιεῖ,

ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου συγκα-
λεῖται τὴν 6/19 Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. ἐν τῷ Καταστά-
ματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτησία τακτικὴ Συνέλευσις
τῶν Μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶ-
σιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαι-
οῦμενοι νὰ μετασχημασθῶσιν αὐτῆς κ. κ. μέτοχοι καὶ οἱ
εἰδικοί τούτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνονύμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι
μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν ὀφείλουσι
κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Καταστατι-
κοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως
τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦς
τίτλους αὐτῶν, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεν-
τρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κατάστημα, ἢ τὰ Ὑποκατα-
στήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκρι-
ταῖς τῆς, ἦτοι:

- *Ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. de Rothschild Frères.
- *Ἐν Βερολίῳ παρὰ τῆ Nationalbank für Deutsch-
schland.
- *Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῆ Wiener Bank verein.
- *Ἐν Κων)πόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρφῆρ.
- *Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ
παρὰ τῆ Τραπεζῆς Ἀνατολῆς.
- *Ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστάμασι τῆς Τρα-
πέζης Κρήτης.

*Ἀθήνησι 2/15 Ἰανουαρίου 1909
Ὁ Διοικητῆς
Σ. ΣΤΡΕΪΤ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

*Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Τραπε-
ζικὰ γραμμίτια καὶ εἰς χρυσὸν ἦτοι χρ. στρόβινος ἀποδοτέας εἰς ὀριζομένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν
καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρόνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα
εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως
(chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.
Το κφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρόνται ἐν
τῷ Κεντρικῷ Καταστάματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς
Ὑποκαταστάμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων	
1 1/2 τοῖς 0/10 κατ' ἑτ. διὰ κατ. 6 μηνῶν	
2 » 0/10 » » » 1 ἔτους	
2 1/2 » 0/10 » » » 2 ἔτων	
3 » 0/10 » » » 4 ἔτων	
4 » 0/10 » » » 5 ἔτων	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐπι-
λογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνημοι.

Ὁ ΧΑΡΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙ'
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ
ΑΝΕΦΙΚΤΟΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Φ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ
ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 4. [Παρά τὴν Ὁμόνοϊαν]

ΤΟ "ΕΜΠΟΡΙΟΝ,"

ΝΗΝΙΑΙΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Πρὸς ἄδωσον τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπιστήμης
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις

ὑπο Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, συγγραφεῖς τῆς
"Ἐγκυκλοπαίδειας Ἐμπορικῆς Μορφώσεως".

Ἔτος Α' ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου

Γραφεῖα: Ὁδὸς Σωτείρας 18.

Ἐν Πειραιεὶ (Μίσηρον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς).

Ἀνησιτεύει: Μαθητὰς Ἐμπορικῆς, Οἰκονομολογικῆς, Λογιστικῆς, Παιδαγωγικῆς, Γεωγραφικῆς, Ἱστορικῆς, Τραπεζικῆς, Χρηματιστικῆς, Βιομηχανικῆς, Διαγωνισμοῦ, κλπ.

Συνδρομῆ: Ἐτησίᾳ δρ. 55 Προπληρωτίᾳ Ἐξαετέρ. φρ. 5

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΤΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

Διὰ τῆς hygiene τοῦ στόματος καὶ τῶν δδόντων σώζειτε οὐ μόνον τοὺς δδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπειρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν δδόντων, τῶν ὀντων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρογχῶν, τῶν πνευμόνων, εἰς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλάκις δὲ σώζειτε καὶ τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνδέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. **ΠΤΛΕΣΗΝ** τοῦ ὀποῦν αἱ τρεῖς σκευασαὶ **Ἑλληνικῆς, Ὀδοντοκονίας καὶ Ἀδαμαντίνης** εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν.

Διὰ τοῦ **Ἑλληνικοῦ** παύει ἡ ὀδοντολογία καὶ ἡ **νευραλγία**. Εἶνε σκευασία ἀλόφαστος καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῆς ἰδίᾳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον

51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πεπεραμένος καθηγητῆς τῆς Ἰταλικῆς, γνορίζων καὶ τὴν Γαλλικὴν ἀναλαμβάνει παραδόσεις καὶ μεταφράσεις. Ἀπευθύνειν ὁδ. Σόλωνος 58.

ΙΔΟΥ Η ΤΕΧΝΗ

Τὸ μόνον συστηματικὸν τροχίον τοῦ κ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΚΕΠΕΤΖΗ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 44

Εἰς τὸ ἀνωτέρω συστηματικὸν Τροχίον τοῦ ἀρίστου καὶ μοναδικοῦ τεχνίτου κ. Κωνστ. Κεπετζῆ τροχίζονται ἀπαντὰ τὰ κοπτερά καὶ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Πωλοῦνται ἐνυφάτια καὶ ψαλλίδια.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ. ΣΟΥΚΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1880

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΤΟΑ ΡΑΖΗ

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων καὶ ἐν γένει χρηματιστικῆς ἐντολάς.

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας λαχειοφόρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

Παρέχει δάνεια, ἐπὶ ἐνεχέρω χρεωγράφων καὶ λαχειοφόρων ὁμολογιῶν.

Προεξοφλεῖ, τὰς κληρωθείσας ὁμολογίας διὰ λαχῶν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον.

Προεξοφλεῖ τοκομερίδια ὁμολογιῶν.

Ἀσφαλίζει λαχειοφόρους ὁμολογίας κατὰ τῆς κληρώσεως τοῦ ἀρτίου.

Παρέχει ἀκριβεῖς πληροφορίες ἐπὶ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑ

ΥΠὸ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἰδρυμα ἀνωτέρως τεχνικῆς ἐκπαίδευστος

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεία Κέντη

ΣΧΟΛΑΙ

Ἀνωτέρα Ἐμπορικῆ. — Βιομηχανικῆ.
Γεωργικῆ. — Μηχανουργικῆ.

Τὰ μαθήματα ἤρξαντο τῆ

15 Σεπτεμβρίου ἀκριβῶς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΡΑΦΑΙΤΑ ΔΟΡΒΑΝ ΠΑΝΤΙ Τῶ ΑΙΟΥΣΤΗ

Ν. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΓΙΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Τὸ ραφεῖον τοῦτο χαρακτηρίζεται, ἄκρα προσοχῆ καὶ ἀπαράμιλλος κομψότης, ἐξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεία τῶν Ἀθηνῶν, τιμαὶ λογικαὶ προθυμία καὶ πολλὴ εὐσυνειδησία ἐξ οὗ καὶ ἡ κατάκτησις ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν Ἀθηνῶν.

ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ ΑΡΚΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΙΟΚΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΩΝ ΔΡ. 6,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ τῆς Ἐταιρίας ἐν Μόλοις Ἀθηνῶν, Ἐλευσίνοι, Νέω Φαλήρῳ, Πάτραις, Καλάμαις, Πύργῳ, Κύμῳ, Πόρῳ, καὶ τοῖς κυριωτέροις οἰνοφόροις κέντροις τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΑΝΟΣ
ΚΗΑΜΗΝΙΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΑΣΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΩΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ — ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διαρκῆς ἐκθεσις εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ Κολοκοτρώνη. Πρατήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται εἶδη φωτισμοῦ, καὶ θερμάνσεως, ὡς καὶ οἰνόπνευμα μετασυστοιμένον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις μὲν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ, ὁδὸς Ὀσθαλιατρείου ἀριθμὸς 2, Κυδαθηναίων ἀριθμὸς 17, Τριπύδων καὶ Θεσπίδος, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Χαλκοκονδύλη 30, διασταύρωσις Σόλωνος καὶ Ἰπποκράτους, Πειραιῶς 17, Ἐρμού 86, Πλατεία Ἐξαρχειῶν, Πατήσια, Ἅγιον Λουκᾶν. Ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Παρθεναγωγείου 3.

ΠΩΛΗΣΙΣ

Ἡ τιμὴ τοῦ μετασυστοιμένου οἰνοπνεύματος ὠρίσθη εἰς λεπτὰ 80 κατὰ σταθμικὴν ὀκτῶν (ὀκτῶν βάρους) ἐπιβαρυνόμενῃ εἰς τὰς ἐκαρχίας (ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἡμέτερα ἐργαστήρια) διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ διακυλίων τελῶν. Καθίσταται δὲ ἐνταῦθα γνωστὸν, ὅτι μεγάλη διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ μετρικῆς καὶ σταθμικῆς ὀκτῶν οἰνοπνεύματος, λόγω τοῦ μικροῦ εἰδικοῦ βάρους αὐτοῦ (0,83). Οὕτως ἡ συνήθης ὀκτῶν οἴνου δύνανται να περιλάβῃ μόνον 332 δράμια οἰνοπνεύματος.

ΧΡΗΣΙΣ ΜΕΤΟΨΕΙΩΜΕΝΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἐταιρία ἡμῶν παράγει τὸ μετασυστοιμένον οἰνόπνευμα, ἀποβλέπουσα εἰς τρεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἴτοι τὸν φωτισμὸν, τὴν θερμάνσιν καὶ τὴν κίνησιν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ χρῆσις τοῦ οἰνοπνεύματος εἶνε βεβαίως ἐντελὴς ἀκίνδυνος, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνωνται στοιχειώδεις τινὲς προφυλάξεις, αἱ ὅποια συνοψίζονται εἰς τὸ θεμελιώδες παράγγελμα: Μὴ πλησιάζετε οἰνόπνευμα εἰς φωτιάν

1ον Δὲν πρέπει νὰ ἀφίωμεν τὰ δοχεῖα τοῦ οἰνοπνεύματος ἀβούλωτα, διότι καὶ ἐξατιμίζεται τοῦτο καὶ ἀπορροφᾷ ὑγρασίαν, ὅπταν καὶ κατέρχεται κατὰ βαθμὸν.

2ον Δια κανένα λόγον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτεται οἰνόπνευμα εἰς ἀναμμένην λάμπαν, μαγειρεῖον, καμινεῖο κτλ., διότι ἄλλως διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ οἰνόπνευμα τοῦ δοχείου, νὰ σπᾶσῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ γυθῆ ἐπάνω σας ἀναμμένον. Τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχετε καὶ μετὰ πετρέλαιον, καὶ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα σβύνει εὐκολώτατα μετὰ νερό καὶ μάλιστα μετὰ ὄλιγον. Μόλις τὸ νερῶσατε παύει νὰ καίη.

3ον Πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ γεμίζητε τὴν λάμπαν, καμινεῖο, μαγειρεῖον κτλ. πρὶν τὰ ἀνάψητε. Ἄν δὲ παρουσιασθῇ, ἀνάγκη νὰ ρίψητε καὶ ἄλλο οἰνόπνευμα, σβύσατέ τὸ πρῶτον καὶ ἀποῦ βεβαιωθῆτε, ὅτι ἐσθυσε, τότε ρίψατε καὶ ἄλλο.

4ον Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ μεταγεμίζωνται οἰνόπνευμα διὰ προσάναμα καρβόνων, διότι πολλοὶ κολλᾶκις δὲν προσέχουν καὶ ρίπτουν σὲ μισοαναμμένα κάρβουνα, ὅπταν διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀνάψῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ γίνῃ δυστύχημα.

5ον Μὴ γεμίζετε ἑξαελιστὰ οὔτε λάμπαν, οὔτε μαγειρεῖον, οὔτε κανεῖν ἐν γένει εἶδος. Τὸ οἰνόπνευμα πρέπει νὰ μένῃ ἐνα τουλάχιστον δάκτυλον κάτω τοῦ στομίου, διότι μετὰ τὴν θερμότητα διαστελλεται (φουσκώνει) καὶ πρέπει νὰ ἔχη τόπον, ἄλλως θὰ γυθῆ ἀπέξω καὶ θὰ ἀνάψῃ.

6ον Ἐὰν γεμίσαντες ἐν εἶδος οἰνόπνευμα τὸ περιβρέθητε μετὰ οἰνόπνευμα, κατὰ λάθος, σκουπισατέ τὸ ἀμέσως πρὶν τὸ ἀνάψητε, μετὰ δὲ, ἴποτε ὑφασμα. Τὸ οἰνόπνευμα οὔτε λερῶναι, οὔτε βρωμᾶ.

7ον Ἄν κατὰ λάθος εἰς τὸ ἀνάμμα τῆς λάμπας ἐτρομκάρτε περισσοτέρας, ἀπὸ 6, τι πρέπει φορᾶς καὶ βγάει ἡ λάμπα ἐπάνω ἀπὸ τὸ γυαλὶ μεγάλας φλόγαις, μὴ ἀνησυχῆσατε. Ἐὰ κατεβού μόναι τοὺς καὶ ἡ λάμπα σας θὰ ἀνάψῃ κανονικά.

Τὰ εἶδη μας εἶνε τελειώτατα, ἐὰν δὲ ἀπολυθῆτε τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας οὐδέποτε δύνανται νὰ συμβῆ τὸ παραμικρόν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΩΝ ΔΟΚΩΝ
ΠΕΤΡ. ΚΑΙ ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΟΣΜΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Πλατεία Δημαρχείου
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Σταθ. Σιδηρ. Π. Π. Α.
*Αριθμός Τηλεφώνου *Αθηνών 250.— Πειραιώς 143.

ΤΙΜΑΙ ΔΑΠΕΡΙΑΣΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μεγάλη αποθήκη σιδηρών δοκών, τοιμμένων, πλακών Μελίτης, σωλήνων εν γένει, λεκανών αποχωρητηρίων, τουβλών, πλακών εκ τοιμμένου Μωσαϊκών, Θηραϊκής γης κτλ.

*Εκτελούνται ταχέως παραγγελία σιδηροτροχών, σιδηρών δοκών, Σιδηροδρόμων (Rails) Στηλών, Γεφυρών, Στεγών, χαλυβδίνων θυρών (ρολών) Σωλήνων υδραγωγών 5 και 15 άμμοσφαιρών και σιμάντων.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Μετοχικόν Κεφάλαιον 2,500,000, δρ.

Καλούνται οι κ. κ. μέτοχοι της Εταιρείας εις έκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν, γεννησομένην την 2)15 Φεβρουαρίου έ. έ. και ώρα 3ην μ. μ. εν τοις γραφείοις της Εταιρείας (Έργοστάσιον φωταερίου—δδός Πειραιώς).

*Έχουσι δικαίωμα παραστάσεως οι κάτοχοι δέκα τουλάχιστον μετοχών.

Αί καταθέσεις μετοχών δέον να λάβωσι χώραν 10 τουλάχιστον πρό της συνελεύσεως ημέρας εν Αθήναις παρά τη έδρα της Εταιρείας ή εις τὰ γραφεία και υποκαταστήματα αυτής.

*Ημερησία διάταξις.

*Άδεια προς έκδοσιν νέων όμολογιών μέχρι κεφαλαίου δραχμών χρυσών 6,000,000.

Αί νέαι αύται όμολογίαι θέλουσι χρησιμεύσει εις την τροπήν ή έξόφλησιν των νυν εν κυκλοφορία άπομενουσών 22,734 όμολογιών των έκδοθεισών κατ' άπόφασιν της Γεν. Συνελεύσεως της 9ης Απριλλίου 1900, δια δε τὸ υπόλοιπον δια την προμήθειαν κεφαλαίων τη εταιρεία.

Προτείνεται ν' άνατεθῆ εις τὸ Διοικητικόν Συμβούλιον υπό της Συνελεύσεως πάσα άναγκαία έξουσία προς καθορισμόν της έποχής, του τύπου, του ποσοστού, του τόκου, της τιμής και των όρων εν γένει της έκδόσεως, ως και της διαρκείας της χρεωλυτικῆς άποσβέσεως δια τὰς νέας όμολογίας, καθώς και της τιμής και των όρων υπ' οὗς αί όμολογίαι αύται προσφερθήσονται δια την τροπήν των προηγουμένων έκδεδομένων όμολογιών.

*Αθήνησιν την 14)29 Ιανουαρίου 1900.

Έντολή του Διοικητικού Συμβουλίου

*Ο Γενικός Διευθυντής
(ύπ.) Α. Mineur

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1909
Α' ΚΛΗΡΩΣΙΣ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1909

4 δραχμαί έκαστον γραμματίον ισχύον δια τὰς 4 κληρώσεις. **ΑΡΑΧ 900,000 ΚΕΡΑ** Μία δραχμή έκαστον γραμματίον ισχύον δια μίαν κληρώσιν.

ΚΕΡΑ Η ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1	Μέγα κέρδος	έξ	100,000	Δραχμών
1	Κέρδος	έξ	25,000	"
1	Κέρδος	έκ	10,000	"
3	Κέρδη	έκ	5,000	"
5	Κέρδη	έκ	1,000	"
411	Κέρδη	έξ	100	"
578	Κέρδη	έκ	50	"

1000 εν όλω Κέρδη αξίας δραχμών 225,000 "

Γραμμάτια πωλούνται : Εις τὰ δημόσια ταμεία και λοιπὰς δημοσίας αρχάς, εις τὰς Τραπεζάς, εις τούς σταθμάρχας και στασιάρχας των σιδηροδρόμων, τούς διαχειριστάς των μονοπωλίων και τὰ πρακτορεία των εφημερίδων προς δραχμὴν μίαν έκαστον γραμματίον, ισχύον δια μίαν εκ των τσοάρων κληρώσεων.

Δια πῶσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπενθυντίον εις τὸ Γραφείον του Έθνικοῦ Στόλου και των Αρχαιοτήτων, ύπουργείον Οικονομικῶν εις Αθήνας.

*Ο Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΗΝ

Ο ΣΑΠΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

είνε άγνός
είνε λεπτός άρωματισμένος.
μαλακώνει τὴν επιδερμίδα.
είνε εὐθηνότερος παντός έλαγίλλου του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ—ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ
Πωλεῖται εις όλα τὰ καλά καταστήματα

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
Φαρμακείον **ΒΥΡΙΝΗ** και **ΥΙΟΥ** δδός Γ' Σ)δρίου 12.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
& ΘΕΜ. ΒΑΡΑΓΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΪΑΣ
Έν Όδῳ Όμήρου Αριθ. 4.

Μία επίσκεψις εις τὸ άνωτέρω Έπιπλοποιείον θέλει πείση και τὸν πλέον δύπιστον περι της καλλιτεχνικῆς τελειότητος εις ήν έφθασεν ή έργασία του εν λόγω καταστήματος. Ασφαλώς υπερέβαλλει τὰ Ευρωπαϊκά έφ' ω και την εκτίμησιν της εκλεκτής Αθηναϊκής κοινωνίας έχει έπισύρει. Συνιστώμεν έκθύμως τὸ Κατάστημα των κ.κ. Αθηναίου και Βαράγκη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1908

ΤΕΥΧΟΣ 16

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

γυναικείας εκπαιδεύσεως εξήλθεν εκ των σπλάγχων του, άνεπήδησεν εκ των θρανίων του ;

Εις εν από τα προηγούμενα τεύχη εδώσαμεν την υπόσχεσιν να εξετάσωμεν τὸ ζήτημα της μορφώσεως των Έλληνίδων. Και χωρὶς να θελήσωμεν να παρακολουθήσωμεν τὰ εν τη Βουλῃ νομοσχέδια περι γυναικείας εκπαιδεύσεως, —τα όποια εινε ζήτημα εν να ψηφισθῶν ποτέ,—ας ρίψωμεν εν βλέμμα εις τα μέχρι σήμερα γενόμενα, τὰ άποβλέποντα την εκπαιδευσιν και μόρφωσιν της Έλληνίδος γυναικός. Και τὸ συμπέρασμα από την έπισκόπησιν αυτήν δεν θα εινε άλλο παρά μία φωνή διαμαρτυρίας ή όποια θα ανέληθη εις τα χείλη εκείνου όστις θα παρακολούθησεν τὰ σχολεία μας,θα εξετάσῃ τὸ σύστημα της γυναικείας παιδεύσεώς μας και θα συναγάγη τὰς κρίσεις του εκ του βίου τῶσων σχολικῶν δεκαετηρίδων.

Ὡς την πρώτην κορυφήν της γυναικείας παιδεύσεως και μορφώσεως θεωροῦσα τὸ Ἀρσάκειον, θα στρέψωμεν τὸ πρῶτον προς αὐτὸ τὸ βλέμμα. Δεν θα παρακολουθήσωμεν τὸ εκπαιδευτικὸν σύστημά του. Δεν θα εξετάσωμεν τούς διδασκαλικούς έντους κανονισματὰ του. Θα κρίνωμεν τὸν βίον του από τὰ άποτελεσματὰ του. Και θα έρωτήσωμεν. Ποιοι εινε οι καρποι που μας απέδωκε τούτο άπέναντι τῶσων ἐτῶν βίου, άπέναντι τῶσων θυσιῶν, τῶσων άγώνων και τῶσων δαπανῶν ; Ποίαν γυναικείαν κορυφήν άνεβίβασεν εις τὰ ύψη της Έθνικῆς εκτιμήσεως ; Ποίαν παιδαγωγικὴν έξοχότητα έμόρφωσε ; Ποίαν άναμορφώτριαν άνεδείξε ; Ποία έπανασάτις της

* Ἀλλοίμονον οὐδεμία. Ἀπεναντίας έχομεν να σὰς δεξώμεν άτελευτήτην σωρείαν διδασκαλιστῶν, αι όποιαι με την ήμιμυθειάν των, με την κατ' επιφάνειαν μόρφωσιν των, με τὸν έγωισμόν της δθεν ύπεροχῆς των, με τὸν πόθον της εξασφαλίσεως ενός διπλώματος δι' όλων των μέσων και της καταλήψεως μιᾶς θέσεως δι' οιασδήποτε θυσίας, εξέρχονται άπ' εκεί και ζητοῦν να καταλάβουν μίαν θέσιν εις την Έλληνικὴν κοινωνίαν. Και άκόμη εξέρχονται έκειθεν άνευ πατριωτικῶν ιδανικῶν. Ἄνευ πόθου εξευγενήσεως των άπαλῶν ψυχῶν. Ἄνευ πρακτικῆς μορφώσεως και πρακτικῶν ιδεῶν. Ἄνευ πόθου μορφώσεως του άμορφώτου άγροτικού πληθυσμοῦ και δημιουργίας φωτεινῆς και δράσεως εθνικῆς, σκορπίζονται εις όλας τὰς γωνίας του Έλληνισμοῦ. Και σκορπίζονται άνίδοι του ύψηλοῦ σκοποῦ δι' εν προσρρίζονται, άδιάφοροι προς την ύψηλήν άποστολήν των, διαδίδουσαι, εκτός όλιγίστων εξαιρέσεων, τὰ νέα ήθη και έθιμα του κοσμοπολιτισμοῦ και βραδέως μεν άλλ' άσφαλῶς δηλητηριάζουσαι την γυναικείαν ψυχὴν εξ ης θα δημιουργηθῆ ή πολιτης του μέλλοντος ή πλήρης κοινωνικῶν και οικογενειακῶν ελαττωματῶν.

Αι όλίγοι Έλληνίδες αι όποιαι διεκρήθησαν έως τώρα εις όρασιν και ενέργειαν και ύψώθησαν όλίγον ύπεράνω της κοινῆς συνειδήσεως και εκτιμήσεως, οὐδεμίαν σχέσηιν έχουσι με τὸ Ἀρσακείου την μόρφωσιν. Έκ των άλλων ελληνίδων άποφοίτων του Ἀρσακείου οὐδεμία σχεδὸν εξήθη υπέρ τούς έπαίνους των κοινωνικῶν των εφημερίδων κατὰ την έποχὴν των εξετάσεων.

Διότι ποίας ἐξ αὐτῶν ἡ ἐνέργεια ἐν τῇ ἐκπαίδευσί ἰκίνησε τὴν προσοχὴν, ποίας ἐξ αὐτῶν τὰ ἔργα τὰ διανοητικὰ συνεκίνησαν, ἡ διδασκαλία τῆς ἐπαραδειγματίσεν, ἡ παιδαγωγικὴ δεινότης τῆς ἐθάμβωσεν, ἡ πρακτικὴ μόρφωσις τῆς ἐδημιούργησεν νέον τι, οἱ παιδαγωγικοὶ νεωτερισμοὶ τῆς ἐκλόμισαν τὸ σαθρὸν ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα; Ἡ παῖα ἐξ αὐτῶν ἐδείξε ζῆλον, πρωτοβουλίαν, συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς τῆς, υπερηράνειαν διὰ τὸ ἐπάγγελμά τῆς, ἡ συνήγειρε μὲ τὸ βροντῶδες σάλπισμά τῆς τὸν διδασκαλικὸν γυναικεῖον κόσμον ὑποσκάπτουσα μὲ τὰς ἰδέας τῆς ὅτι σαθρὸν ὑπάρχει εἰς τὴν γυναικεῖαν ἐκπαίδευσιν, κρημνίζουσα προλήψεις, καὶ ἀνυψοῦσα τὴν σημαίαν τῆς γυναικεῖας μορφώσεως καὶ ἀναπλάσεως;

✦

Πρὸ ἐνὸς ἔτους—ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς—τριάκοντα καὶ ἐξ ἑλληνίδες διδασκάλισσαι, ἐκ τοῦ Ἀρσακείου ὄλαι προερχόμεναι, συνελθοῦσαι εἰς τὸ ἐν Κεραλληνίᾳ διδασκαλικὸν συνέδριον, διεκρίθησαν, κατὰ τὴν εὐφυᾶ ἐκφρασίαν τοῦ περιγράφαντος αὐτὸ ἀνταποκριτοῦ τῶν Ἀθηναίων ἐφηριδῶν, διὰ τῆς ἀπολύτου σιγῆς των. Μία γυναικεῖα φωνὴ δὲν ἠκούσθη δίδουσα γνώμην ἢ ἐκφέρουσα ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην ἰδέαν. Καὶ τοῦτο διότι ὅταν παιδίσκη τρυφερά καὶ ἄθια διέρχεται τὰ παιδικὰ τῆς ἐτη ἐπὶ τῶν θρανίων τοῦ Ἀρσακείου, ἡ ἐν αὐτῷ διδασκαλία τὴν ἀφήνει πάντοτε ψυχρὰν καὶ ἀδιάφορον. Δὲν ἐξήγειρεν παλμούς ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν καρδίαν τῆς. Δὲν ἐθέρμανε τὴν ψυχὴν τῆς. Δὲν κατέστησε οὐδὲ τοὺς πόθους τῆς εὐγενεστέρους, οὐδὲ τὰς βλέψεις τῆς πατριωτικωτέρας.

✦

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ φαντασθῶμεν ὅτι μεταξὺ τῶσων ἑκατοντάδων Ἑλληνίδων αἱ ὁποῖαι ἀποφοιτοῦν κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ Ἀρσακείου δὲν εὐρέθησαν ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι θὰ κατεῖχον ὄλα τὰ στοιχεῖα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς θελήσεως διὰ ν' ἀναδειχθῶν καὶ προοδεύσουν καὶ ὠφελήσουν ἑαυτὰς καὶ τὰς ὁμόφυλους των. Βεβαίως ἔχι. Ἀλλὰ σχολεῖον τὸ ὅποιον κατεργάζεται τὴν γυναικεῖαν μόρφωσιν μὲ τὴν ὁποῖαν σχολαστικισμούς. σχολεῖον τὸ ὅποιον εἰς ἕνα ὠρισμένον σχῆμα **καλουπίου** ἀφομοῖ τὴν ἀβρὰν γυναικεῖαν ψυχὴν, καὶ τὴν ἐξασθενεῖ μέσα εἰς ἕνα τῶσων ἀσφυκτικὸν περιβάλλον, σχολεῖον τοιοῦτον δὲν ἠδύνατο παρά νὰ παραγάγῃ τοὺς ἀνευ ἀξίας καρπούς τοὺς ὁποῖους μέχρι τοῦδε παρήγαγε, καὶ νὰ καταστή καὶ αὐτὸ ἡ μεγαλειτέρα ἴσως ἀφορμὴ τῆς ἐθνικῆς μας κακοδαιμονίας.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΟΥ LE GUILLOIS

Κεφ. Α'.

Εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου τοῦ 1857. Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ὁ Ι'. φθὰς τὴν προτεραίαν ἐκ Στουτγάρδης, ἀνεπαύετο ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐν τῷ Κεραμεικῷ, πρὶν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Σιαλὼν. (Châlons). Οἱ περιπατηταὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κήπου ἐχαίρετον τὴν τρίχρουν σημαίαν εἰς ἐνδειξιν τῆς παρουσίας τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ὁ ἥλιος ἐφαίνετο ὅτι ἐδίδεν εἰς τὴν ὠραίαν ταύτην ἡμέραν τὴν λάμπριν ἑορτῆς.

Μόνος εἰς γέρον, θαλερὸς εἰσέτι, ἐνδεδυμένος κοσμίως μὲ ρεδιγκόταν κουμβωμίνην μέχρι τοῦ πώγωνος, μὲ τὸν λαιμὸν ἐσφιγμένον εἰς περιλαίμιον μέλαν καὶ σκληρὸν φέρον παλαιῦ συρροῦ στρατιωτικὸν κάλυμμα χαμηλόν, ἐπὶ τῶν σπανίων λευκῶν τριχῶν του, καὶ στηριζόμενος ἐπὶ στερεᾶς καὶ ὀζώδους ὀδοπορικῆς ράβδου ἐκάθητο ἐπὶ ἐνὸς ἐδωλίου καὶ παρετήρει τὴν πρόσωπιν τοῦ Κεραμεικοῦ. Τὰ ἐνδύματά του πλήρη κοινοτοῦ ἐμαρτύρουν ὅτι εἶχε κάμη πεζὸς μακρὸν ταξείδιον παρ' ὅλην τὴν στρατιωτικὴν ἀκαμψίαν τῆς στάσεώς του, ἦτο εὐκόλον νὰ ἴδῃ τις ὅτι δὲν ἦτο μακρὰν νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν κόπωσιν. Ἀλλὰ βαρεῖαι σκέψεις τὸν ἐπησχόλουν. Ὑπῆρχεν εἰς τὸ ἀπλανὲς τοῦ βλέμματός του κάτι τι ὅπερ ἀπρηνεῖτο τὸν σωματικὸν κόπον τὸ βλέμμα ἐκεῖνο καθίστατο νεαρὸν διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς φλογός του, εὐγλωττον διὰ τῆς κατευθύνσεώς του... Αἴφνης ὁ γέρον ἠγέρθη, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἐκτάκτου.

— Ἀπὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν, ἀνέκραξε, δὲν ἔχω ἔλθῃ ἐδῶ!.. Χαῖρε, ὦ παλάτιον, τὸ ὅποιον Αὐτὸς κατώκησεν!.. παλάτιον ὅπου τὸν εἶδον τσαξίς εἰς αὐτὸν τὸν ἐξώστην! Ὡ ἀνεξάλειπτοι ἀναμνήσεις!.. Μετ' αὐτὸν ὑπῆρθησα καὶ ὑπὸ ἄλλους, ἐπολέμησα καὶ εἰς ἄλλας μάχας ἐκτὸς τῶν ἰδικῶν του, ἀλλὰ πάντοτε μὲ τὴν σκέψιν του ἐν τῇ καρδίᾳ!.. Ἐβλεπον τὴν μεγάλην του σιάν ἥτις μ' ἐνεθάρρυνεν, ὅπως εἰς τὸ Ἀουστερλιτς καὶ τὸ Μαργέικον. Καὶ τώρα, δὲν ἠξέυρω ποῖα ἀόρατος δύναμις μὲ ἐπαναφέρει εἰς τοὺς δοξασμένους ἐκεῖνους χρόνους... Μοῦ φίνεται ὅτι ἐπαναβλέπω τὸν Αὐτοκράτορά μου ἐδῶ, λαμπρὸν καὶ περιχαρῆ ὅπως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Βασιλείως τῆς Ρώμης! Καὶ ὅμως, ἀπὸ τῆς τελευταίας φορᾶς καθ' ἣν ἐφρῶρησα ὡς σκοπὸς εἰς τοὺς Ἀπομάχους, εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ προσωρινοῦ τοῦ τάφου, ἀπὸ τοῦ 1840, δὲν εἶχον ἔλθῃ ἐδῶ!.. Ἀφ' οὗτο ἐγκατέλειπα τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, ἔφυγον ἐκ Παρισίων... Ὡ! διατί

αἱ ἀναμνήσεις αὐταὶ ἐξεγείρουσιν ἐν ἐμοὶ τόσην συγκίνησιν;... Διατί ὁ μέγας μάρτυς τῆς Ἁγίας Ἐλένης φαίνεται ὅτι μὲ κράζει πρὸς αὐτόν;... Μήπως ἦλθεν ἡ ὥρα μου;... Μήπως μέλλω νὰ τὸν συναντήσω;...

Καὶ ὁ γέρον, ὠχρός, ἀσθμαίνων, μὲ φλέγον τὸ στῆθος, ἐπροχώρει ὡς παρά τὴν θείλησιν του πρὸς τὸ παλάτιον τὸ βῆμά του ἦτο σπασμωδικὸν ὡς ὁ πυρετός, δύο χονδρὰ δάκρυα ἔρρεον ἐπὶ τῶν παρειῶν του.

Ἐπειτα, καταβληθεῖσα ἀπὸ τὴν υπερβολὴν αὐτῆν τῶν ἐντυπώσεών του, ἡ φύσις αὐτοῦ ἡ ἐξασθενηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἡλικίας καὶ τῶν κόπων, ὑπέκυψεν ἡ ὠχρότης αὐτοῦ ἠξήσεν, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπαράχθησαν, καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος.

Περιπατηταί, οἵτινες ἀπὸ τινῶν ἤδη στιγμῶν τὸν παρετήρουν περιέργως, ἔτρεξαν νὰ τὸν ἀνεγείρωσι. Τὸ πλῆθος ἠξήσεν ταχέως περὶ αὐτῶν πλῆθος μωρῶν χασκόντων, σπεῦδον ὡς πάντοτε νὰ ἱκανοποιήσῃ μάλιν τὴν περιέργειάν του ἢ νὰ βοηθήσῃ. Εὐτυχῶς περιποιήσεις τινὲς ἤρκεισαν διὰ νὰ ἐπαναφέρωσι τὸν γέροντα εἰς ἑαυτόν τὸν ἐπανέφεραν εἰς τὸ αὐτὸ ἐδῶλιον ὅπερ ἀρτίως εἶχεν ἀφήσῃ, δύο κύριοι ἐκάθισαν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν του, τὸν ὑπεστήριξαν καὶ ὠμίλησαν μετ' αὐτοῦ, ἐνῶ ἄλλοι ἔτρεχον πρὸς ἀναζήτησιν ἀναληπτικοῦ...

Κεφ. Β'.

Οἱ δύο οὗτοι κύριοι ἐφαίνοντο ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν ἀμφοτέροι ἐφερον τὴν ταινίαν τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς, καὶ ἐφαίνοντο ὅτι συνεννοοῦντο μετὰ τρίτου ἀναμειγμένου μετὰ τοῦ πλῆθους εἰς τὰς πρώτας σειράς.

— Πάσχετε; ἠρώτησεν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν;

— Ὁχι, Κύριε, δὲν εἶνε τίποτε... μία περαστικὴ ζάλη...

— Ἀλλὰ φαίνεσθε ὅτι περιεπατήσατε πολὺ, εἶπεν ὁ ἕτερος.

— Ὡ! ναί... ἐρχομαι ἀπὸ τὴν Ἀντίμπ (Antibes).

— Ἀπὸ τὴν Ἀντίμπ, πεζὸς!...

— Ναί, κύριε... εἶνε πολὺ μακρὰν ἐ;...

— Καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν σας πρὸ πάντων!

— Ὡ! ἐπεριτάτησα ἀναπαντικά, κατὰ σταθμούς, ὅπως ἄλλως. Τὰ πόδια βαστοῦν ἀκόμη καλά! Μία ἡμέρα ἀναπαύσεως θὰ μὲ ἀρκέσῃ διὰ νὰ ἀναλάβω.

— Καὶ τί ἐρχεσθε νὰ κάμετε εἰς Παρισίους;

Ὁ γέρον παρετήρησε τὸν ἐρωτῶντα ὡς διὰ νὰ τοῦ εἶπῃ. « Ἀλλ' εἴθε πολὺ περιέργως σεῖς! » Ἀλλὰ εἰς τὴν θέαν τῶν λευκῶν του τριχῶν καὶ τοῦ ὕψους του τοῦ ἐπιβάλλοντος σεβασμῶν, κατέστειλε τὸ πρῶτον τοῦτο αἰσθημα δυσπιστίας καὶ ἀπήνησεν:

— Τί ἠρχόμεν νὰ κάμω εἰς Παρισίους!.. νὰ ἴδω τοὺς αὐτοκράτορά μου!

— Πῶς, τοὺς αὐτοκράτοράς σας! ἀνέκραξαν ταῦτοχρόνως οἱ δύο κύριοι.

— Ὡ Θεέ μου, ναί! τοὺς αὐτοκράτοράς μου!... Ἐκεῖνον ὅστις κοιμᾶται ἐκεῖ κάτω ὑπὸ τὸν θόλον, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα... καὶ τὸν ἄλλον ὅστις ἐκτίσεν τὸ νέον Λούβρον καὶ συνεπλήρωσε τὸ Κεραμεικόν.

Ὑπῆρξε στιγμὴ σιωπῆς καθ' ἣν οἱ δύο κύριοι ἀντήλλαξαν βλέμμα μετ' ἐκείνου ὅστις εὐρίσκειτο μεταξὺ τοῦ πλῆθους· εἶτα ὁ ἐκ δεξιῶν ἐπανέλαβεν·

— Ἀλλὰ, καλέ μου ἄνθρωπε, ἐπεχειρήσατε τόσον μέγα ταξείδιον ὀλίγον ἀπερισκέπτως... Τὸν πρῶτον τῶν δύο αὐτοκρατόρων σας οὐδὲν εὐκολώτερον τοῦ νὰ τὸν ἐπισκεφθῆτε... ἀλλὰ τὸν ἄλλον δὲν τὸν πλησιάζει ὅστις θέλει.

— Ὡ! δὲν ἦλθον διόλου ἀπερισκέπτως καθὼς λέγετε... Θὰ ὑπάγω νὰ καθίσω εἰς ἐν ἐδῶλιον τῶν Ἡλυσίων Πεδίων καὶ θὰ τὸν ἴδω νὰ περάσῃ, οἱ σύντροφοί μου μοῦ τι εἶπον... Τί ἀνάγκη ἔχω νὰ τοῦ ὁμιλήσω;... Δὲν μὲ γνωρίζει· μοῦ ἀρκεῖ νὰ τὸν ἴδω. Ὡς πρὸς τὸν ἄλλον τὸν βλέπω πανταχού... Ἐδῶ, πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, ἐνόμιζον ὅτι τὸν ἐπαναβλέπω ὡς κατὰ τὸ 1811, κρατοῦντα τὸν υἱὸν του εἰς τὰς ἀγκάλας του... Αὐταὶ αἱ ἀναμνήσεις, βλέπετε, δὲν ἀποθνήσκουσι ποτέ.

— Ἐχετε δίκαιον. Ἐν τούτοις, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σας εἶπω ὅτι σοβαρὰ αἰτία θὰ σας ἠνάγκασαν νὰ ἐπιχειρήσῃτε τόσον μακρὸν ταξείδιον διὰ τὴν ἡλικίαν σας.

— Διὰ τὴν ἡλικίαν μου;... Δὲν εἶμαι δὲ καὶ τόσον γέρον ὅσον πιθανὸν νὰ νομίζετε. Ἐχω τὰς τρίχας λευκάς, μάλιστα, ἀλλὰ, κύριοί μου, κατὰ τὸ 1811, δὲν εἶχον εἰμὴ 22 ἔτη... λογαριάσατε.

— Δὲν ἔχετε λοιπὸν ὀλιγώτερον ἀπὸ 68 χρόνια συμπληρωμένα.

— Καὶ τί μὲ τοῦτο ὅταν τὸ κορμί εἶνε γερό;... Ὡς πρὸς τὰ αἰτία δὲ τὰ ὁποῖα λέγετε, ἔχω ἐν μόνον ἀλλὰ σπουδαῖον. Ἐζων στενοχωρημένος ἀλλὰ ἡσυχος εἰς τὴν μικρὰν μου καλύβην, ἡμίσειαν λεύγων μακρὰν τῆς Ἀντίμπ, κόπτων ξυλαράκια, προσκολλῶν τὰ ἀναρριχητικὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα περιβάλλουσι τὴν καλύβην μου ἐξωτερικῶς, καὶ ἐργαζόμενος ὅπως δὴποτε ἐν τῷ κήπῳ εἰς τὸν ἥλιον δύο ἢ τρεῖς ὥρας τὴν ἡμέραν. Τί τὰ θέλετε; Ὁ γέρον-παράξενος εἶνε τώρα ὀλομόναχος. Ἡ γρηθὰ του ἔλαβε τὸ φύλλον πορείας πρὸ πέντε ἐτῶν. τὰ τέκνα του εἶνε σήμερον, ὅτι ὑπῆρξε καὶ αὐτός, καλλίτερον μάλιστα... Ἐπὶ τέλους κάτι πρέπει νὰ κάμνωμεν. Ἀλλὰ μὲ ὄλα αὐτὰ, εἶνε πολὺ μονότονον νὰ περᾶ κανεὶς τὴν ζωὴν του μεταξὺ μιᾶς πίπας, μιᾶς μπουκάλας καὶ ἐνὸς κήπου· νερκόνεται κανεὶς. Καὶ δι' αὐτὸ εἶπον ὅτι ἔζων στενοχωρημένος μὲν ἀλλ' ἡσυχος, ὅτε μία μεγάλη εἰδησις ἐφθασε μέχρις ἐμοῦ.

λευθερωθεῖσα διάλυσις τοῦ βιτριολίου τοῦ σιδήρου ῥεεῖ διὰ τοῦ διαφράγματος πρὸς τὸ διαμέρισμα τῆς ἀνόδου ἐν ἣ εὐρίσκουσα τὸ ριζικόν τοῦ θειικοῦ ὀξέος (τὸ ἀνιόν) μετατρέπεται πάλιν εἰς τὴν ἀρχικὴν διάλυσιν τοῦ ὀξυθειικοῦ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου (Ferrisulfat). Ὡστε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπανευρίσκωμεν τὴν ἀρχικὴν διάλυσιν καθαρὰν ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς καθόδου, ἣν μεταγγίζοντες εἰς ἕτερον ἀγγεῖον διαλύομεν δι' αὐτῆς νέαν ποσότητα μεταλλεύματος καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἔχομεν ἀπώλειαν.

Εἰς πλείονας πληροφορίας δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσελθωμεν.

Κατὰ τὴν ἑτέραν μεθόδον (τοῦ Höpfer) παρασκευάζεται προηγουμένως διάλυσις μονεγγλωρίου χαλκοῦ (Kupferchlorür) ἐντὸς διαλύσεως μαγειρικοῦ ἄλατος (ἔγγλωρίου νατρίου) ἢ ἔγγλωρίου ἀσβεστίου. Παράγεται δὲ ὁ μονεγγλώριος οὗτος χαλκὸς ἐκ μεταλλευμάτων ἐμπεριεχόντων ἐνθειον γαλκὸν διὰ διαλύσεως διεγγλωρίου χαλκοῦ (Kupferchlorid). Ἡ διάλυσις αὕτη ἐπιχυνομένη ἐπὶ τοῦ μεταλλεύματος παράγει μονεγγλώριον χαλκόν, ἀποχωρίζομένου θείου.

Ὁ μονεγγλώριος οὗτος χαλκὸς μετὰ μαγειρικοῦ ἄλατος (ἢ ἔγγλωρίου ἀσβεστίου) φέρεται εἰς τὴν ἠλεκτρολυτικὴν συσκευὴν διαρῶν σειρὰς πολλῶν καθόδων. Ὁμοίᾳ διάλυσις τοῦ χαλκοῦ φέρεται κεχωρισμένως πρὸς τὰς ἀνόδους, ἢ ἄνθρακος συνισταμένας, αὗτινες διὰ διαφράγματος εἶνε κεχωρισμένοι τῶν ἐκ χαλκίνου ἐλάσματος καθόδων. Τὸ ἠλεκτρικὸν δὲ ρεῦμα ἀποσυνθῆτε τὸν μονεγγλώριον χαλκόν, καὶ ὁ μὲν χαλκὸς ἐπικάθηται ἐπὶ τῶν καθόδων ἐν μεταλλικῇ καταστάσει, τὸ δὲ χλώριον χωρεῖ πρὸς τὰς ἀνόδους ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς ὁποίας εὐρίσκουσι τὸν ὑπάρχοντα μονεγγλώριον χαλκόν (χλωρίδιον) μετατρέπει αὐτὸν εἰς διεγγλώριον χαλκόν (χλωρίδιον), ὅπερ ἀκολούθως θὰ χρησιμεύσῃ πάλιν πρὸς διάλυσιν νέου ἐνθείου χαλκοῦ ἐκ τῶν μεταλλευμάτων.

Ταῦτα συντομώτατα περὶ χαλκοῦ ἀπὸ τῆς πηγῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ παρασκευῆς εἰς κεκαθαρισμένον μέταλλον. Ἐγραψα δὲ τὰ ὀλίγα ταῦτα οὐχὶ διὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ὀλίγους μεταλλειολόγους καὶ μεταλλουργούς, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀνάγκη τούτων, ἀλλὰ διὰ τοὺς πολλούς, οὐδεμίαν γνώσιν ἔχοντας τῆς ὀρυκτολογίας, γεωλογίας, μεταλλειολογίας καὶ μεταλλουργίας. Αἱ ἐπιστῆμαι αὗται παρ' ἡμῖν εἶνε εἰσέτι δυστυχῶς ἄγνωστοι.

Τέλος

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ* ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ' ΑΙΩΝΑ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΟΥΤΖΑΝ

«Ὅταν λοιπὸν ἦλθεν ὁ διδάσκαλος εἶδε πῶς ἤξευρα τὸ μάθημά μου καὶ μοῦ ἔβαλεν ἄλλο. Τὴν αὐγὴν ἐγὼ ἐπῆγα παρομοίως εἰς τὴν μάμμην μου καὶ μοῦ τὸ ἔμαθε, καὶ τοιαύτης λογῆς, ἕως ὅπου ἀπαράτησα τὸ Ὀκτώηχον ἠκολούθησα νὰ κάμω τὸ ἴδιον... Τὸν Σεπτέμβριον ἐπῆγαμεν πάλιν εἰς τὴν ἐξοχὴν. Ἐκεῖ ὁ πατέρας μου, μὴ ἔχοντας νὰ κάμῃ τίποτας, τοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν νὰ μὲ μάθῃ ἰταλικά, μοῦ τὸ εἶπε καὶ ἐγὼ ἰχάρηκα σφόδρα. Ὁ διδάσκαλος, ὅπου ἄνωθεν εἶπα, μοῦ εἶχε ἐμπνεύσει μεγάλον ζῆλον διὰ τὰ γράμματα, αὐτὸς, ἀφοῦ εἶχε μοῦ δώκῃ μάθημα, ἐκάθητο καὶ μοῦ ἐρμήνευε τὴν Θεοσεβείαν καὶ ὄλαις ἐκείναις ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς, ὅπου πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος. μάλιστα δὲ ὁ χριστιανός, ἔπειτα ἐκάθητο καὶ μοῦ ἐγὼμιάζε τὴν σπουδὴν καὶ μαζί μὲ αὐτὴν, ἐκείνους, ὅπου τὴν ἔχουν καὶ ὅπου τὴν ζητοῦσι. Τοῦτος ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς γνωρίζοντας πῶς δὲν ἦτον πλέον ἀρκετός νὰ μοῦ δώσῃ περισσότερα γράμματα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου μοῦ ἔδωσαν, εἶχεν εἰπῆ πολλὰς φορὰς τοῦ πατρός μου νὰ μοῦ εὔρῃ ἕνα διδάσκαλον ἐπιτήδειον διὰ νὰ μὲ μαθητεύσῃ, ἀλλ' αὐτὸς δὲν τὸν ἤκουσε, διότι εἶχεν ἐκείνην τὴν παλαιὰν βάρβαρον γνώμην, ἣ ὅποια θέλει νὰ μὴ μαθαίνουσι αἱ γυναῖκες πολλὰ γράμματα. Ἐγὼ εἶχα μάθει ἀπὸ τὸν τίμιον καὶ σεβάσμιον διδάσκαλόν μου νὰ ὀρθογράφω τὰ ρωμαῖκα, πρὸς τούτους εἶχα μάθῃ ν' ἀναγινώσκω ὀλίγα ἰταλικά, καὶ νὰ ἔχω μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσω τὴν γλῶσσαν, ὅθεν, καθὼς ἄνωθεν εἶπα, ἀγροίκησα μεγάλην χαρὰν, ὅταν ἤκουσα τὸν πατέρα μου ὅπου μοῦ εἶπε πῶς ἤθελε νὰ μοῦ τὴν μάθῃ. Ἐκάμε λοιπὸν καὶ μοῦ ἔφεραν ἀπὸ τὴν χώραν μίαν γραμματικὴν ἰταλικὴν καὶ ἤρχισε νὰ μοῦ τὴν δείχνῃ καὶ ἐγὼ μὲ πολλὴν εὐκολίαν τὴν ἐμάνθανον. Ἔως τὸσον ἀπερνοῦσα πολλὰ καλὰ εἰς τὰ Πηγαδάκια».

«Ἀφοῦ λοιπὸν ἐβῆκαμεν εἰς τὴν χώραν ἀκολούθησεν ὁ πατήρ μου νὰ μοῦ δείχνῃ τὴν γραμματικὴν, ἐγὼ ἐπῆγαίνα μὲ μεγάλην προθυμίαν εἰς τὴν κάμεράν του διὰ νὰ πέρνω μάθημα, ἐγὼ ἤκουσα τὴν καρδίαν μου νὰ κτυπᾷ μὴν εἶχε μοῦ εἰπῆ τὸ ὄχι καὶ ἐλάμβανον μεγάλην δυσἀρέσειαν ὅταν εἶχε μοῦ τὸ εἰπῆ.»

«Τούτο ἐβάσταξεν ἕως τρεῖς τέσσαρας μῆνας, εἰς τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἐξεκοφά ἀπὸ τοῦ νὰ πηγαίνω, διότι εἶδα πῶς τοῦ ἐπιπτε βαρὺ νὰ μοῦ δίδῃ μάθημα ἐπειδὴ καὶ ἑκατεγίνετο πάντοτε εἰς πολιτικὰς ὑποθέ-

(*) Συνέχεια ἐκ σελ. 458.

σεις. Ἐκὼν μοῦ ἔλειψεν ὁ διδάσκαλος, δὲν μοῦ ἔλειψε διὰ τοῦτο ὁ πόθος, ἣ ἐπιθυμία τῆς μαθήσεως. ἐγὼ περισσότερον ἀπὸ πρῶτα ἐποθοῦσα, ἐπιθυμοῦσα νὰ μάθω τὴν ἰταλικὴν, ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν μάθω, ὅπου δὲν εἶχα κανένα νὰ μοῦ τὴν δείξῃ; Ἐδῶ ὁ κόπος καὶ ἣ ὑπομονὴ ἀναπληροῦ τὴν ἔλλειψιν τοῦ διδασκάλου. Ἐνα βιβλίον, ὅπου ὀνομάζεται Fior di Virtù, δηλαδὴ Ἄνθος Χαρίτων, εἶχε τὸ κείμενον μεταγλωττισμένον εἰς τὴν ἰδικὴν μας ρωμαϊκὴν γλῶσσαν, ὅθεν ἐγὼ ἐδιάβαζα εἰς τοῦτο κάμποσα λόγια ἰταλικά, ἔπειτα ἐκύταξα τὴν ἐξήγησιν καὶ τοιαύτης λογῆς τὰ ἐμάνθανον πολλὰ εὐκόλα. Μία τέτοια σπουδὴ μὲ ἠνάγκασε ν' ἀφίνω τὸ ἐργόχειρόν μου καὶ νὰ καταγίνωμαι εἰς αὐτὴν. Τοῦτο ἑκακοφάνηκε τῆς μητέρας μου καὶ τῆς μάμμης μου καὶ ἄρχισαν νὰ μὲ ἐμποδίζουσιν. Τὸ ἐμπόδισμα αὐτὸ ἀντὶ νὰ μοῦ σῶσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μαθήσεως, περισσότερον μοῦ τὴν ἀνάπτει. Ἄλλὰ τί; Δὲν ἠμποροῦσα νὰ ἀντισταθῶ διὰ ἕνα τέτοιον καλὸν ἢ τίμιον πράγμα; Δὲν ἠμποροῦσα τὰχα νὰ εἶπω, μίαν φορὰν ὅπου ἣ ἀφεντιά σας δὲν θέλετε νὰ μοῦ πάρετε διδάσκαλον, ἐγὼ θέλω ἐξ ἀποφάσεως δύο ὄρας τῆς ἡμέρας νὰ σπουδάζω μοναχὴ μου; Ναί, ἀληθῶς ἠμποροῦσα νὰ τὸ εἶπω, ἀλλὰ δὲν εἶχα τὴν δύναμιν νὰ τὸ προφέρω. Ἡ ἀναμμένη ἀγάπη, τὴν ὅποιαν ἠσθανόμην διὰ τὰ γράμματα μὲ εἶχε καταστήσῃ τὸσον αἰσθητικὴν, ὅπου εἰς κάθε ἐμπόδισμα ἀγκαλὰ καὶ μικρόν, ἐγροῖκα τὸν ἑαυτόν μου νὰ νεκρώνῃ ἣ δυνατὴ φροντισία μοῦ ἐβεβαίωεν τὴν ἀμάθειαν, ἐγὼ ἐτρόμαζον εἰς μίαν τέτοιαν βεβαιότητα καὶ μοῦ ἐφαίνετο νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου σκοτεινισμένον ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πυκνά καὶ σκιερὰ σύγνεφα, τὰ ὅποια συνεθοῦν νὰ σκοτεινιάζουσιν τὴν ζωὴν καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων... Μίαν ἡμέραν... ἐδιάβαζα κομματάκι, τὸ βράδου, ἔρχεται ὁ πατέρας μου καὶ κυττάζοντας τὸν τόπον, ὅπου ἐσηθηθούσαμεν νὰ κρεμάμεν ἕνα κλουβὶ μέσα εἰς τὸ ὅποιον εἶχομεν ἕνα καναρίνι. — Διατί, (μοῦ λέγει) δὲν ἔκαμες νὰ ἐμβάσουν τὸ κλουβὶ καὶ νὰ τὸ κρεμάσουν εἰς τὸν τόπον του, ἀλλὰ ἀφῆκες τὸ μαῦρον τὸ πουλὶ ἀκόμη εἰς τὸν κρεμῶν ἄερα; Ἐγὼ τοῦ ἀποκρίθηκα πῶς τὸ ἀλησμόνησα καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἄκουσα ὅπου αὐτὸς εἶπε τῆς μητέρας μου, πῶς τὰ γράμματα μοῦ ἐσκοτίσαν τὸν νοῦν καὶ μὲ ἔκαμαν νὰ λημονάω. Ταῦτα τὰ λόγια δὲν ἦτον ὑβριστικά, δὲν ἦτον καταφρονητικά, δὲν ἦτον τίποτε, ἀλλὰ ἐγὼ ὅπου ἀγαποῦσα τὰ γράμματα δὲν ἠμποροῦσα ν' ἀκούσω πῶς προξενοῦνε κακόν, ὅθεν ἀγροίκησα τὴν καρδίαν μου καταπληρωμένη ἀπὸ τὸν πλέον σκληρὸν πόνον, τότε μοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν πῶς ὅτι μικρόν κακὸν φυσικὸν ἢ ἠθικὸν ἤθελε καταλάβουν εἰς ἐμένα, πάντοτε ἀπέδιδον τὴν αἰτίαν εἰς τὰ γράμματα, ὅθεν τοῦτο, ὅπου μοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν μοῦ πῆξεν τὴν λύπην, ὅπου ἀγροίκησα εἰς τὰ

λόγια τοῦ πατρός μου καὶ ἕκαμα μίαν ἢ δύο ἡμέρας πεσμένη εἰς τὸ κρεβάτι καὶ στοχαζόμενη ὅλον πράγματα διὰ τὴν σπουδὴν. Τέλος πάντων ἣ γύμνασις, ὅπου ἕκαμα εἰς ἐκεῖνο τὸ βιβλίον, ὅπου ὀνομάζεται Fior di Virtù, μ' ἔκαμε νὰ ἠμπορῶ νὰ καταλαμβάνω τὴν γλῶσσαν, ὅθεν πῦρα εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου ἕνα βιβλίον ἰταλικόν, ὅπου ἐπεριέγραφε τὴν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας, τὸ ἐδιάβασα μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ τὸ ἑκατάλαβα ὅλον, ἔπειτα ἀπὸ τούτην τὴν ἀνάγκωσιν ἐπαρακάλεσα τὸν πατέρα μου νὰ ἤθελε μοῦ δείξῃ νὰ μεταγλωττίξω ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν εἰς τὸ ἰταλικὸν ἴδιωμα, αὐτὸς μοῦ εἶπε ναι, ὅθεν τοῦ ἔφερα τὴν Ἀποθήκην τῶν Παίδων καὶ αὐτὸς μοῦ ἔδειξε τρεῖς τέσσαρας φορὰς νὰ μεταγλωττίξω καὶ ἐγὼ παρευθὺς ἔμαθα καὶ χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ πατρός μου ἐμεταγλωττίξα μοναχὴ μου. Τὸν ἄλλον χρόνον, ἔγραψα μίαν ἐπιστολὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν ἔστειλα τοῦ πατρός μου εἰς τὸ Νησίον τῶν Κορρῶν, εἰς τὸ ὅποιον εἶχεν ὑπάγῃ Νομοθέτης μαζί μὲ ἄλλους Ζακυνθίους, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ νέον πολιτικὸν Σύνταγμα τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους. τὴν ἔστειλα, λέγω, τοῦ πατρός μου καὶ αὐτὸς μοῦ ἔκαμε τὴν ἀπόκρισιν, μὲ τὴν ἀπόκρισιν, μὲ τὴν ὅποιαν μοῦ ἐφάνερον τὸν θαυμασμόν, ὅπου ἔλαβε πῶς ἠμποροῦσα νὰ γράφω ἰταλικά, ἐγὼ, ὅπου σχεδὸν δὲν ἐδιδάχθηκα τίποτε τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν. Μία τοιαύτη γραφὴ μοῦ ἔδωκε μεγάλην χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, ἐγὼ τὴν ἐδιάβασα πολλὰς φορὰς καὶ δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὴν χορτάσω. Εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν πῦρα ἕνα ἄλλο ἱστορικὸν ἰταλικὸν βιβλίον καὶ ἀρχιτα νὰ τὸ διαβάζω μὲ μεγάλην νοστιμάδα».

«Εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν δηλαδὴ πρὶν νὰ τελειώσω τοὺς δέκα ἐξῆς χρόνους ἦλθε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μητέρα μου ὁ ἱερομόναχος Θεοδοῖσιος Δημάδης, ὁ ὁποῖος εἶχε κραχθῇ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ παραδίδῃ εἰς τὸ δημοσιον σχολεῖον φιλοσοφικὰ μαθήματα, ἦλθε λέγω νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν μητέρα μου, ἣ ὅποια μοῦ εἶπε νὰ εὐχῶ νὰ τὸν προσκυνήσω· ἐγὼ εὐγῆκα, τὸν ἐπροσκύνησα, τοῦ ἐφίλησα τὸ χεῖρ καὶ ἐκάθησα, ἀλλὰ δὲν ἀπέρασαν δύο στιγμαίς, ὅπου αὐτὸς ἐνοιώσεν ἕνα βιβλίον ὅθεν τὸ παίρνει, τὸ κυττάζει. Τὸ βιβλίον ἦτον ὁ Ῥολὲν μεταγλωττισμένον εἰς ρωμαϊκὴν γλῶσσαν, μὲ ἐρωτᾷ λοιπὸν ἂν ἐγὼ τὸ ἐδιάβαζα, ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθηκα πῶς ὄχι, (ἐπειδὴ καὶ ἣ μητέρα μου τὸ ἐδιάβαζε), αὐτὸς μοῦ ζητεῖ ἕνα καλαμάρι καὶ κομματί χαρτί, τοῦ τὸ φέρουσι καὶ αὐτὸς μὲ κράζει πλησίον του, ἐγὼ ἀρχινῶ νὰ ἐντρέπωμαι (ἐπειδὴ καὶ ἦτον ἣ πρώτη φορὰ ὅπου τὸν εἶδον καὶ μάλιστα, ὅπου ἐγὼ δὲν ἤμουν μαθημένη νὰ βλέπω ξένους ἀνθρώπους), ἀλλὰ νικῶ τὴν ἐντροπὴν, πηγαίνω σιμὰ του καὶ αὐτὸς μοῦ δείχνῃ τὸν τρόπον διὰ νὰ κλίνω τὰ ὀνόματα καὶ ἔ-

πειτα μου ειπε πως ειχε να μου φέρη μίαν γραμματικήν σύντομον, τήν οποίαν αυτός ειχε συνθέσει· αλλά δεν είχα τόσην χροίαν δι' γραμματικήν, διότι ήμουν από γραμματική αρκετά φωτισμένη. Όταν εξανάλθη λοιπόν, εγώ του έδωκα να μου διορθώση μίαν ιστορική διήγησιν, τήν οποίαν είχα μεταγλωττίση από τήν 'Ιταλικήν εις τήν Ρωμαϊκήν γλώσσαν, αυτός τήν εδιόρθωσε και έθαύμασε πως εις αυτή ήνεν ολίγους βραβαρισμούς. Τι πράγμα θαυμαστόν άνίσως μία κόρη σχεδόν δεκαέξη χρόνων ήξεύρη να ήρθογράφη κομμάτι τήν πατριικήν γλώσσαν της; 'Οχι βέβαια, δεν μου φαίνεται πράγμα θαυμαστόν αλλά νομίζω πως έθαύμασε διατί ενόμιζε πως ή κόρη εις της Ζακύνθου, όντας κλεισμένη εις να ήνε αναλόγηταις.»

('Ακολουθεί)

ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΒΙΟΣ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Κατοικία υγιής, δένδρα και πρασινάδα περίε, ώραιος ήριζων και κυρίως φώς άφθονώτατον μέχρις άσπείας, τοιαύτη είνε ή διαμονή τήν οποίαν δέν πώς τις να επιδιώξη. Άρίστα να εισχωρούν αι ήλιακαι ακτίνες από παμμένιστα, ει δυνατόν, παράθυρα και εις τας πλέον άποκρύφους γωνίας του οίκου σας. Άρίστα τε τας να εισδύουν ε,τός της κατοικίας σας όσον τδ δυνατόν περισσοτέρας ώρας της ήμέρας, και υπό τήν ζωογόνον επίδρασίν των και τήν ευεργετικήν επενέργειάν των θα εισθε πεπεισμένοι ότι θα διατηρήσητε και υγιειαν και εύθυμίαν και παιδρότητα.

Χάρις εις τίν άπαραίτητον αυτόν συντελεστήν της ζωής, ή άγρότης απέκτησε διά του ήλιακού φωτός και μόνον, τήν εύρωστίαν του, τήν ενεργητικότητά του ή οποία είνε τδ δώρον της έξοχής. Η στέρσις του φωτός, τώ όντι, είνε ή κυρία αίτία της άδυναμίας εις τόσα παιδιά των μεγάλων πόλεων, κυρίως εις τους έργάτας τους όποιου· ή άπόλυτος ανάγκη να οικονομήσασιν μέρος του ήμερομισθίου των, σύρει εις διαμερίσματα σκοτεινά και άνήλια.

Ο γεωργός δεν άγνοεί ότι τδ φώς εξασκει διαρκή επίδρασιν επί της ζωτικότητας των οικιστίων ζώων και διά τούτο ή νοήμων γεωργός ύπολογίζει πολύ επί της παρατηρήσεως ταύτης εις τήν κατασκευήν του σταύλου του. Τδ ζών εκτεθειμένον εις τόν ήλιον είνε ισχυρότερον, ήκιστα έπιρρεπές εις άσθενείας, πλέον εύρωστον από εκείνο τδ όποιον ζή εις τήν σκιάν, εκ τούτου και ή άπόδοσις εις προϊόντα είνε καλλιτέρα. Τδ γάλα της άγελάδος, τά αυγά των όρνίθων είνε υπέ-

ροχα κατ' ποιότητα και υπό έποψιν γεύσεως. Μία μόνη εξίρεσις ύπάρχει. Κατά τήν πάχυνσιν του ζώου, ύποτε επιβάλλεται να τά τοποθετώμεν εις μέρη σκοτεινά καθ' όσον, ή επενέργεια του φωτός εξαντλεί και έξουδετερωί τά στοιχεία εκείνα άτινα θα συνετέλουν εις τήν ταχυτέρα πάχυνσιν.

Ωσαύτως, άναγκαίον εις τά φυτά, όσαν και εις τόν άνθρωπον και τά ζώα τδ φώς, έπιδρά ισχυρώς επί του άρκώματος και επί του χυμού, είνε τδ κατ' έξαχήν διεγερτικόν όπερ εύνοεί τήν εκμύζησιν των, τήν διαπνοήν των, ενισχύει τά όργανά των, αύξάνει τήν εύρωστίαν των και εξασφαλίζει τήν γονιμότητά των. Τδ φώς αυτό, είνε εκείνο τδ όποιον δίδει τά ζωηρά και λαμπρά και θέλγοντα εκείνα χρώματα τά όποια τόσσην τέρψιν προξενούσιν εις τους όφθαλμούς μας όταν εύρισκώμεθα εντός κήπων. Και όντως τά άνθη έχουσιν επί τοσοούτον μεγαλειέραν λάμψιν έφ' όσον τδ φώς είνε ισχυρότερον και διαρκέστερον. Έάν ή αίτιος είνε ώραιότερος και καλλιτέρος εις άγρόν άσκεπή παρά εις άγρόν φέροντα δένδρα, τούτο άποδοτέον άπλώς εις τήν έπιμονήν, εις τήν σταθερότητα του φωτός τδ όποιον δέχεται. Τδ αυτό παρατηρείται: και εις τήν σταφυλήν. Η τελευταία αύτη έχει κερισσοτέρα εύρωστίαν ή οίνος της έγχει εις περισσοτέρα ζαχαρώδη στοιχεία παρά εάν ήξανε υπό τήν σκιάν μεγάλων δένδρων.

Υπάρχει είδος παραβάσεως εις τήν άρχήν αύτην εις ώρισμένας περιστάσεις.

Ενίοτε βλέπομεν τους κηπουρούς να εκτείνωσιν έλαφρά καλύμματα επί των ύακύνθων των ή επί των λειριών των. Τούτο γίνεται διά να τά προφυλάξουν από τόν αύχμόν (ήλιόκαμα) ή όποιος είνε συνέπεια πλείστων άφορμών, ανεξαρτήτων του φωτός, ήτοι της θερμότητας, του άνέμου και της ξηρασίας. Τουλάχιστον, συμβάλνει γενικώς ώστε φυτόν στερηθέν του φωτός να ύφίσταται τροποποιήσεις αι ύπο αι τώ είνε επιβλαβείς. Οί καυλοί παραμένουν μαλακοί, τά φύλλα μικρά και με χρώμα κιτρινοπρασινον, και επακολουθεί τέλος μία κατάσταση πλήρους καχεξίας. Και έν φυτόν καχεκτικόν παράγει σπόρους άγόνους, και δι' αυτόν τόν λόγον πρέπει να ζητώμεν σίτον προς σποράν, ή όποιος να παρήχη εις άγρούς άδένδρους, και εις κοιλάδας άσκεπείς, έστω και άν ή τιμή του είνε ύψωμένη. Πώς τις δύναται άλλως να βεβαιωθή ότι τδ άφθονον φώς διεγείρει τήν φυτικήν βλάστησιν ενώ ή σκιά και κυρίως τδ σκοτός παρέχουσιν εις τά φυτά ύψηλ μαλακήν και ύδαράν.

Γνωστόν είνε ότι εις τά θερμικήπια, προς τδ μέρος του φωτός, οι θάμνοι λαμβάνουσιν περισσοτέρα άνάπτυξιν ή προς τδ μέρος του τοίχου. Και συμβάλνει ώστε διά να διατηρηθή ή άρμονία και ή κανονικότης, είτε εις τους κλάδους είτε εις τά φύλλα, μεταποί-

ζωμεν από καιρού εις καιρόν ταίς γλάστραις διά να προσβάλλη διαδοχικώς τδ φώς όλας τας πλευράς του φυτού.

Γνωρίζομεν ότι άν θέσωμεν έν φυτόν, όϊόν δηποτε, κάτωθεν κιβωτίου, φέροντος όπάς, τδ φυτόν θα διέλθη διά μέσου αυτών, τόσον είνε άπληστον φωτός. Όταν μετά τина χρόνον άφαιρέσωμεν τδ κιβώτιον, θα ιδώμεν ότι όλον τδ μέρος του φυτού, τδ όποιον δεν έσχε τήν έπιρροήν του φωτός είνε έπίμηκες, λιγνόμακρον, λευκόν, τρυφερόν ύλόκληρον, καθώς παρατηρούμεν εις τά ύπογεια διά τά φύτρα των γεωμήλων, ενώ τδ άλλο μέρος είνε ισχυρόν, σκληρόν και πράσινον. Έκ τούτου και ή κηπουρός καλύπτει ή θέτει εις τήν σκιάν τά μαρούλια, κτλ. τά ύπο αι θέλει να λευκάνη.

Έκ των κυρίων και των σπουδαιοτέρων άποτελεσμάτων του φωτός επί των φυτών είνε να έξάγη τδ έξυγόνον άποσυνθέτον τδ άνθρακικόν έξυ τόσον καταστρεπτικόν εις τους ανθρώπους και τά ζώα.

Εις τδ σκοτός, άπεναντίας, τά φυτά μεταβάλλουσιν εις άνθρακικόν έξυ περισσοτέρον άέρα άφ' ότι δύνανται να χωνεύσωσιν, άπορρίπτουσι μεγάλην έξ αυτού ποσότητα και καθιστώσι τόν άέρα μεθ' ου εύρισκονται εις συνάφειαν πολύ ολιγώτερον κατάλληλον εις άναπνοήν. Έξ ου είνε άφρον και κινδυνώδες πάντοτε να θέτετε άνθη τήν νύκτα εις τά δωμάτια του ύπνου.

Ίδου λοιπόν καταφανής ή επίδρασις του φωτός επί της υγιείας, της εύρωστίας και αυτης της ψυχικής καταστάσεως του ανθρώπου. Σήμερον ή επιστήμη έδημιούργησε και κλάδον ιδιον στηριζόμενον επί του φωτός, τήν ήλιοθεραπείαν. Τά φάρμακα έφ' ών ή κλάδος ούτος έδράζεται ή 'Ελληνικός ούρανός τά παρέχει άφειδώς. Φροντίσωμεν να τά χρησιμοποιώμεν ζώντες όσον οϊον τε πλειότερον *Βίον υπαίθριον*.

Z.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Έν τή σημερινή οικονομική κινήσει του ύμπαντος, ένθα ή ταχύτης της εκτελέσεως είνε τδ sine qua non της έπιτυχίας και του άποτελέσματος, ένθα ή συναγωνισμός είνε άπηνής και άμειλικτος, καθ' όν πās ή εργαζόμενος όφείλει να δράττηται και έπωφελήται και των έλαχίστων εύνοϊκων περιστάσεων, μάς επιβάλλεται όπως εισερχώμεθα πάνοπλοι εις τόν άγώνα, όπως προσπαθώμεν καθ' ήμέραν άνευ της παραμικράς διακοπής να είμεθα ενήμεροι όλων των πορισμάτων της έπιστήμης και τέχνης, όπως μη άφίνωμεν ου-

δεν άνεκμετάλλετον, άνήκον εις τδ είδος της εργασίας μας, όπως μη μάς διαφεύγη ουδέν όπερ θα συνετέλει εις τήν αύξησιν των πόρων μας, εις τήν έξοικονόμησιν μέρους των δαπανών μας.

Απαντες οι παραγωγικοί κλάδοι της ανθρωπίνης ενεργείας συνεισφέρουσι, συμβάλλουσιν εις τήν αδιάλειπτον και διηρκή προοδευτικήν οικονομικήν εξέλιξιν του ύμπαντος. Αι έπιστήμαι εφευρίσκουσι και ποδηγετούσιν· ή αρχέγονος παραγωγή καταλαμβάνει τά υπό της φύσεως αυτούσια παρεχόμενα δωρεάν κατασκευάσματα (θήρα, άλιεία) ή μεταχειρίζεται τήν φύσιν προς παραγωγήν ζωϊκού και φυτικού ύλικου (γεωργία, κτηνοτροφία): τδ έμπορίον χρησιμεύει ως ή μεσάζων μεταξύ παραγωγής και καταναλώσεως· ή βιομηχανία επεξεργάζεται φυσικόν ύλικόν, όπως προσαρμόση τούτο εις τας ανθρωπίνους ανάγκας· ή διά ξηράς και θαλάσσης μετακομιδή παρουσιάζει τδ μεγαλοπρεπές φαινόμενον της μεταφοράς των προϊόντων εκ των πλέον μεμακρυσμένων χωρών· αι ασφάλεια έξουδετεροϋσι τους κινδύνους· ή τραπεζιτική τέλος εργασία διευκολύνει τήν κυκλοφορίαν του χρήματος, του γενικου τούτου ελατηριου της κολλοσιαίας πολυειδους και ποικιλομορφου ταύτης εργασίας. Αλλά και αυτός ή άνθρωπος έν τή άτομικότητι του, ή εργαζόμενος άνθρωπος, καθ' όσον οί μη εργαζόμενοι είνε κοινωνικά παράσιτα άποζώντες έλέω Θεου και άνεκτικότητι της κοινωνίας, έξωθουμένη ίσως πέραν του δέοντος έν 'Ελλάδι, έν ω έτερον ζών, ή μέλισσα, ολιγώτερον φιλόανθρωπος, όταν ή τροφή δεν είνε έπαρκής, άποκτείνει τους κηφήνας, και αυτός λέγω ή εργαζόμενος άνθρωπος, ως άτομον, όπου και άν έτάχθη, και αυτός ή χειρωναξ, συνεισφέρει έστω και τόν όβολόν της χήρας εις τήν γιγαντώδη ταύτην εκπολιτιστικήν ταύτην εργασία· επιθέτει και αυτός ένα λίθον εις τδ παγκόσμιον αυτό οικοδόμημα.

Ουδέν έλκυστικώτερον και επαγωγότερον θέαμα από πολυάνθρωπον πόλιν εργαζομένην. Διά τόν έπιπόλαιον παρατηρητήν αύτη βεβαίως παρουσιάζει τδ θέαμα μυρμηκίας ασκόπως περιπλανωμένης· διά τόν βαθύτερον όμως έρευνητήν ανακαλύπτεται άμέσως, ότι ή σκοπός άπάσης ταύτης της εργασίας είνε εις και μόνος, να παραλάβη από της φύσεως ό,τι δίδει, και να καταστήση αυτό χρησιμον διά τόν άνθρωπον, όστις δεν άρκείται πλέον εις τδ να φυτοζωή αλλά προσπαθεί να διαπλάση τόν βίον εις ύπαρξιν ώραιαν αισθητικήν και εύδαίμονα.

Η ζωή δεν είνε μάταιον όνειρον· σκοπός της ζωής είνε ή εργασία και ή τελειοποίησις. Ας μη

φερώμεθα εἰς αὐτὴν ἀγέλης κτηνῶν δίκην ἀγομένης ὑπὸ βουκόλου, ἃς εἰμεθα ἤρωες ἐν τῇ πάλῃ ἃς προσπαθῶμεν ὅπως ἐκάστη νέα ἡμέρα εὐρίσκῃ ἡμᾶς καλυτέρους ἢ ἡ προτεραία. Ἄς μοι ἐπιτραπῇ ὅπως ἀναφέρω ἕξοχον ποιητικὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγγλοῦ ποιητοῦ Longfellow ἀναπαριστῶσαν τὴν ὠραίαν ἰδέαν τῆς διαρκούς βελτιώσεως, τῆς διηνεκοῦς πρὸς τὰ πρόσω πορείας, τῆς ἀψηφούσης καὶ ὑπερηφάνουσης πᾶν τὸ προστυχόν ἐμπόδιον.

«Ἐἶχε νυκτώσῃ, νέος διήρχετο διὰ μέσου χωρίου τῶν Ἄλπεων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν παγετῶν καὶ τῶν χιόνων φέρων ὡς μόνον ἐφόδιον μίαν σημαίαν ἐφ' ἧς ὑπῆρχε γεγραμμένη ἡ ἀλλόκοτος ἐπιγραφή «Excelsior», οἱ γέροντες τοῦ χωρίου τὸν συνεβούλευσαν νὰ σταθῇ ἐπειδὴ ἐμαίνετο ἡ τρικυμία, ὁ χειμᾶρος ἔρρεε, ἀλλ' αὐτὸς ἀπήντησεν, «Excelsior». Οἱ χιονοστρόβιλοι πίπτουσι, τὰ ὕδατα ἐξογκοῦνται, αἱ θύραι τῶν καλυδῶν ἀναπετάννυνται, ὅπως δεχθῶσι τὸν κατάκοπον ταξειδιώτην ἀλλ' αὐτὸς δεικνύων τὴν σημαίαν μὲ τὴν ἀλλόκοτον ἐπιγραφὴν «Excelsior» καὶ ἀψηφῶν τοὺς κινδύνους προχωρεῖ πάντοτε. Τὴν αὐγὴν εὐρίσκουσι αὐτὸν ὑπὸ τὴν χιόνα οἱ εὐσεβεῖς μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Βερνάρδου σφίγγοντα ἔτι μὲ τὴν παγωμένην χεῖρα τὴν σημαίαν μὲ τὴν ἀλλόκοτον ἐπιγραφὴν «Excelsior».

Ὅσον τὸ μέλλον καὶ ἂν μᾶς παρουσιάζεται λαμπρόν, ὅσον καὶ ἂν ἀντικατοπτρίζεται φωτοβόλον, ὑφ' οἰαοῦσθε αἰγίλας καὶ ἂν περιβάλληται, δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα πολὺ εἰς αὐτό, ὀφείλομεν νὰ ἀρκούμεθα εἰς τὸ παρόν, νὰ ἐργαζώμεθα πάντοτε καὶ νὰ περιμένωμεν. Ἡ ἐργασία ὑπαγορεύεται ὑπὸ τῆς κινήσεως αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὑπάρχει παντοῦ εἰς τὸν σπόρον, ὅστις βλαστάνει, εἰς τὸ φυτὸν ὅπερ ἀναπτύσσεται, εἰς τὸν ἀνεμον ὅστις φυοῦσθαι. Αὐτὸ τὸ σῶμα εἶνε ἡ θαυμασιωτέρα μηχανή, ἣτις ἀδιαλείπτως ἐργάζεται ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ θανάτου. Ἡ ἡσυχία εἶνε ὁ θάνατος. Ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν θάνατον ἡ ζωὴ φρίσσει πάντοτε εἰς ἀδιαλείπτους μεταμορφώσεις. Ἡ ζωὴ ἀνευ ἐργασίας εἶνε ἄμορφον χαῶδες κενόν.

Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

ΛΙΣΧΟΣ Η ΠΑΤΡΙΣ!

Ἐπάνω εἰς τοὺς ἀποκρήμινους βράχους τοῦ ὄρους Α. παρὰ τὴν ὑπερήφανον τοῦ ἀετοῦ φωλεὰν χωρίον μικρὸν εἶναι ἐκτιμώμενον.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους του, ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς, θεᾶται κάτωθεν πεδιάδος εὐφόρου καὶ μικρὸν περαιτέρω ὠραίας παραθαλασσίας ἀκτῆς. Οὕτως ἡ θωπευτικὴ αὐρα τοῦ πόντου συλλέγουσα τὴν γλυκεῖαν ὁσμὴν τῆς καταπρασίου πεδιάδος ἔρχεται ἵνα περιλούσῃ τοὺς εὐτυχεῖς κατοίκους τοῦ ὄρειου χωρίου μὲ ὑγίαν ἀφθονον καὶ ζωὴν ἀληθῆ.

Ὅσακις ὁ χειμῶν ἠρέμωσεν ἐπέρχεται ἡ ποίσις ἐνοκῆπται. Καὶ ὅταν ἐπειτα λευκὴ ἡ χιὼν καλύψῃ τὰ πέριξ, μεγαλοπρεπὲς τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ αἰγίλῃ ἀποκαλύπτεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀπλοῦ τοῦ χωρίου κατοίκου.

Καὶ εἶναι θέαμα τοῦτο τὸ ὅποιο ἢ φαντασία δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ, εἶναι θέαμα τὸ ὅποιο πτωχὴ τοῦ ποιητοῦ ἢ γραφίς, ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ. Θέαμα ὅπερ παρουσιάζει τὴν μαγικὴν εἰκόνα τοῦ περιβάλλοντος τῆς κατωκίας τοῦ χωριοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ὅταν δὲ ἡ ἀνοιξὶς προβάλλῃ ἐκ τῆς κάτωθεν πεδιάδος, χαρίεσσα, σκορπίζουσα ὡς μειδιάματα, ἀνθὴ πολύχρωμα ὅπως στολίωσι τὴν φύσιν ἐνῶ ἀφήνει καλλιφώνους περωτοὺς ἀοιδούς νὰ πετῶσιν ἀπὸ τῶν ὤμων τῆς εἰς τὰ πλήρη μαγείας δροσερὰ δάση ὅπως ὑμνήσωσι τὰ κάλλη τῆς...

Ὅταν ἡ ἀνοιξὶς προβάλλῃ μὲ τοὺς ξανθοὺς πλοκάμους τοὺς ὁποίους ἀφήνει λελυμένους ἵνα σκορπίσωσιν, ἠλιακὰς ἀκτίνας, εἰς τοὺς πέριξ παραδείσους, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ κάτοικος τοῦ χωριοῦ ἐκείνου νὰ μὴν εἶναι εὐτυχῆς;

Καὶ εἶναι ἀληθὲς μὲν ὅτι τὸ χωρίον δὲν κεῖται ἐν μέσῳ πεδιάδος ἢ κοιλάδος ἀνθοβριθοῦς. Κεῖται ἐπάνω εἰς ἀπορρωγὰς βράχους ὅπου χλόη καὶ ὠρατὰ ἀνθὴ δὲν φύονται. Τί σημαίνει ὅμως τοῦτο ἀφοῦ τόσοον ὀλίγον ἀπέχει τῆς κάτωθεν πεδιάδος, ὥστε νὰ εἶναι ὁρατὰ ἀπὸ τοῦ μέρους του τὰ ὠρατὰ τῆς ἀνθῆ καὶ περαιτέρω εἰς τὴν ἡμεροῦσαν θάλασσαν ὁ ἀλιεὺς ὅταν ρίπτῃ τὰ δίκτυά του.

Τοῦτο μάλιστα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν ἐπὶ πλέον πλεονέκτημα διότι οἱ κάτοικοι δὲν θὰ παρὰσφύωνται εἰς αισθηματικὰς χιμαίρας ὅπως ἐὰν ἔζων ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τῆς ὑπερτάτης ποιήσεως. Ἡ φύσις πάντοτε ἐπίδρα ἐπὶ τῶν αισθημάτων τοῦ ἀνθρώπου ἀναλόγως ὅμως τῆς διαθέσεως αὐτῆς, ἀπὸ κακλιτεχνικῆς ἀπόψεως, πρὸς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ.

Τοιοῦτον τὸ χωρίον τοῦ ὄρους Α.

Ὁ χωρικός ὁ ζῶν ἐν τοιοῦτῳ περιβάλλοντι ἔχει πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ εὐ φρονεῖν ἀφοῦ ἡ κρίσις καὶ τὸ ὑγιὲς τοῦ φρονήματος κατὰ πολὺ ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ περιβάλλοντος.

*

Ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς εὗρον μικρὰν οἰκίαν, εἶδος καλύβης, ἐν ἧ θὰ ἠδυνάμην νὰ διέλθω εὐχαρίστως τὰς ὀλίγας ἡμέρας καθ' ἃς ἐσκόπουσαν νὰ μείνω εἰς τὸ χωρίον. Ἡ οἰκοδέσποινα, μία λιαν περιποιητικὴ ἀγαθὴ χωρική, ἀνέλαθεν ἐκουσίως ὅπως φροντίζῃ διὰ τὴν συντήρησίν μου.

Εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἔμεινα ἐνθουσιασμένος ἐξ ἐνός περιπάτου τὸν ὅποιο, μόνος μὴ γνωρίζων οὐδὲνα τῶν χωρικῶν, ἐπεχείρησα εἰς τὸ δάσος τῶν ἐλατῶν εὐρισκόμενον ὑπεράνω, παρὰ τὴν κορυφὴν ὄρους.

Ὁ περίπατος οὗτος μὲ κατέθεξε τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον μοι παρέσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσω τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου, ἕνα σεβάσιμον γέροντα. Ἐκάθητο μόνος παρὰ τὴν ρίζαν ἐλάτης καὶ ἠτένιζε μακρὰν εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὀρίζοντος. Κατ' ἀρχὰς δὲν μὲ ἀντελήφθη καὶ δὲν ἠθέλησα νὰ τὸν ἐνοχλήσω. Προῦχώρησα ὅθεν διὰ μέσου τῶν μεγαλοπρεπῶν δένδρων θαυμάζων τὸ ὠραῖον δάσος. Ὅταν ἐπειτα ἐστράφην πάλιν πρὸς τὸ μέρος του, τὸν εἶδα νὰ μὲ παρατηρῇ προσεκτικῶς. Ἐπλησίασα μετὰ δισταγμοῦ καὶ ἠσπάσθην σιωπῶν τὴν χεῖρά του ἐνῶ ἐκείνος ἐψιθύριζε τετριμμένας εὐχάς.

— Εἶσθε ὁ ἐφημέριος τοῦ εὐτυχοῦς χωριοῦ;

— Μάλιστα. Καὶ σεῖς ὁ ξένος ὅστις καθιστᾷ ἔτι μᾶλλον εὐτυχὲς τὸ μικρὸν μας χωρίον, παρέχων εἰς αὐτό τὴν εὐκαιρίαν νὰ φιλοξενηθῇ ἕνα εὐγενῆ κύριον;

Τὸν παρητήρησα ἐκπληκτος. Δὲν εἶχον γνωρίσει ἄλλοτε χωρικὸν ἱερέα λεπτόν περὶ τὰς ἐκφράσεις.

*

Ὅταν τὴν ἐπομένην ὄλως τυχαίως συνήντησα τὸν ἱερέα, μὲ παρεκάλεσεν εὐγενῶς νὰ τὸν συνοδεύσω εἰς περίπατον. Ἐδέχθην εὐχαρίστως καὶ ἐξήλθομεν τοῦ χωριοῦ βραδυποροῦντες.

Διαρκοῦντος τοῦ περιπάτου μοὶ διηγήθη διάφορα ἔθιμα τῶν χωρικῶν τὰ ὅποια πάντα ἦσαν λιαν περιέργα καὶ προσέδιδον ἐν τῷ συνόλῳ μίαν ὠραίαν καὶ καλλιτεχνικὴν ζωὴν.

— Ἰδιαιτέρως τὰ αισθημάτων τῶν ἀνθρώπων τούτων, μοὶ ἔλεγεν ὁ ἱερεὺς, εἶναι εἰς ἄκρον εὐγενῆ, συνάδοντα πάντοτε μὲ τὰ ὑψηλὰ τῆς θρησκείας παραγγέλματα.

— Εὐγε, ἀπήντησα, ὅταν τὰ τῆς θρησκείας διδάγματα, εὐρίσκωσι τὴν ψυχὴν εὐμενῶς πρὸς αὐτὰ διακειμένην τότε καὶ τὰ φιλοπάτριδα μετὰ πάντων

τῶν ἄλλων εὐγενῶν αισθημάτων κυριεύουσι τὴν καρδίαν καὶ παρουσιάζουσι τὸν ἄνθρωπον εὐγενῆ τῆς φύσεως ἐν.

Εἰς τοὺς λόγους μου τούτους ὁ ἱερεὺς ἐστράφη ζωηρῶς.

— Ἡοθάνθης ποτέ, εἶπεν ἐντόνωσ, τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐξετάσῃς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπαισίας ἐννοίας ἢ ἀναπαριστᾷ ἡ λέξις «Πατρίς»; Ποῦ διαβλέπει εὐγένειαν εἰς τὰ «φιλοπάτριδα αισθημάτων».

Τὸν ἔβλεπον ἐνεός. Ὁ πρὸ μικροῦ σεβάσιμος ἱερεὺς μετεβλήθη πρὸ τῶν ὀμμάτων μου εἰς χαμερπὴ ὕβριστήν, ὕβριστήν τῆς πατρίδος! Ἡθέλησα νὰ ὀμιλήσω ἀλλὰ ἐκείνος μὲ προέλαβε.

— Ἡ Πατρίς, φίλε μου, εἶναι μία μέγαιρα ἣτις θεωρεῖ τὸν ἄνθρωπον δοῦλόν της καὶ ἀρέσκειται νὰ τὸν βασανίζῃ.

Μὴν ἐκπλήττεσαι. Λάβε τὸν κόπον νὰ μὲ βοηθήσῃς ὅπως ἐξετάσωμεν τί ἐστὶ Πατρίς καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι ἔχω δίκαιον. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ἃς καθήσωμεν διότι ἐκουράσθη.

Ἐκαθήσαμεν ἐπὶ τινος βράχου. Ἦτο λιαν περιέργον νὰ μᾶς βλέπῃ τις. Καθήμενοι ἐν μέσῳ μεγαλοπρεπῶν βράχων, ἀναπνέοντες τὸ ἀρωμα τῆς πρὸ τῶν ποδῶν μας ἠνθισμένης πεδιάδος, ἐκεῖ δηλαδὴ ὅπου τὸ περιβάλλον δὲν ἐπιτρέπει ἀτροφικὰς σκέψεις, ἐζήτησαμεν νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ κακὰ τῆς φιλοπατρίας τὰ ὅποια κατ' ἀρχὰς ὑπέθεσα ὅτι ἡ θρησκομανία τοῦ γέροντος ἱερέως ἀνεύρισκε.

Παραδόξως ὅμως ἐκείνος δὲν ἐφάνη θέλων νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου ὡς περιέμενον. Δὲν ἐζήτησε νὰ ὀμιλήσῃ ὡς ἱερεὺς ἀλλ' ὡς κοινωνιολόγος καὶ τοῦτο μὲ ἐνέβαλε εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν.

*

— Τί ζητεῖ ἡ Πατρίς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον;

— Ἀφοσίωσι καὶ ἀγάπην, ἀπήντησα.

— Δηλαδὴ;

— Δηλαδὴ νὰ θυσιάσῃ χάριν αὐτῆς τὴν περιουσίαν του, τὴν τιμὴν του, τὴν ζωὴν του καὶ πᾶν ὅτι ἄλλο ἔχει.

— Ζητεῖ ἐν ὀλίγοις, διὰ τούτων, ἀφοσίωσιν;

— Καὶ ἀγάπην.

— Τί ἐννοεῖς λέγων ἀγάπην;

— Νὰ παρέχῃ αὐτῇ τὸ ὕλικόν τῆς ἰδιοκτησίας του ἐκουσίως καὶ μετ' εὐχαριστήσεως.

— Συμφωνοῦμεν. Καὶ ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη ἐπιβάλλεται τῷ ἀνθρώπῳ;

— Βεβαίως, εἶναι ἠθικὴ αὐτοῦ ὑποχρέωσις.

— Ἡτις ἐπεβλήθη αὐτῷ ὑπὸ τίνος;

— Ὑπὸ τῆς φύσεως, κατὰ τὸν Πλάτωνα.

— Πολὺ ὀρθῶς. Πρὶν ἢ τῶρα ὅμως ἐξετάσωμεν τὸ ἐπιβεβλημένον τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς ζητήσω-

μεν τὰ ἀνταλλάγματα τὰ ὑπὸ τῆς Πατρίδος παρεχόμενα. Τί ἡ Πατρίς παρέχει εἰς τὸν ἄνθρωπον;

- Προστασίαν.
- Προστασίαν ἐναντίον τίνος;
- Ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.
- Ποῖος ἐδημιούργησε τοὺς ἐχθρούς;
- Τὰ φυλετικά μίση.
- Τί ἐννοεῖς λέγων φυλετικά;
- Τὰ μίση ἄτινα προκαλεῖ ἡ διαφορὰ τῆς φυλῆς.

— Λαμβάνεις ὑπὸ τὴν εὐρείαν σημασίαν τὴν λέξιν φυλή;

- Ὅχι βεβαίως.
- Ὄστε λέγων φυλήν;
- Ἐννοῶ ἓνα λαόν, τὸ σύνολον τῶν κατοίκων χώρας τινός.

— Ὅταν λέγῃς λοιπὸν φυλετικά μίση ἐννοεῖς τὰ μεταξὺ τῶν λαῶν ἀμοιβαῖα μίση;

- Βεβαίως.
- Καὶ πῶς ὀνομάζομεν τὸ σύνολον τῶν κατοίκων, τὸν λαόν, χώρας τινός, ἄλλαις λέξεσι;
- Ἐθνότητα.

— Δὲν νομίζεις ὅτι ἐθνότης καὶ πατρίς εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό;

- Κατὰ βᾶθος ναί.

— Πατρίς λοιπὸν εἶναι ἡ ἐθνότης, δηλαδή τὸ σύνολον τῶν κατοίκων χώρας τινός. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σύνολον τῶν κατοίκων ἀποτελεῖ, ὡς παρεδέχθημεν, τὴν φυλήν ἔπεται ὅτι πατρίς καὶ φυλή, ὑφ' ἣν σημασίαν ἐλάβομεν τὴν λέξιν, δὲν εἶναι ἢ ἓν καὶ τὸ αὐτό. Τότε καὶ τὰ φυλετικά μίση εἶναι τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς Πατρίδος. Κατόπιν τούτου φανερὸν γίγνεται ὅτι ἡ Πατρίς ἐδημιούργησε τοὺς ἐχθρούς.

— Διαφανῶς. Ἡ Πατρίς δὲν εἶναι ὑπαίτιος τῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐχθρότητος. Ὑπαίτιος εἶναι ἡ φύσις ἣτις ἐδημιούργησεν τὸ μῖσος. Ἐξ αἰτίας δὲ τοῦ μίσους τούτου προῆλθε πολὺ ὕστερον ἡ διάκρισις τῶν πατρίδων.

— Εἶσαι πολὺ ἀδικος, φίλε μου, πρὸς τὴν φύσιν. Ἡ φύσις μόνον τὴν δημιουργίαν τῆς ζωῆς ἐπετέλεσεν ἀφοῦ μόνον ἔργον αὐτῆς ἦτο ἡ συσχέτισις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὕλης. Μετὰ δὲ τὴν δημιουργίαν ἀνέθηκεν εἰς τὴν ὕλην ὅπως καθορίσῃ τοὺς κανόνες δι' ὧν θὰ ρυθμίζηται ἡ ἐξέλιξις τῆς ζωῆς.

Οἱ κανόνες οὗτοι ἔπρεπε κυρίως νὰ ὀρίσωσι τὴν ἐν τῇ ζωῇ ἀλληλεγγύην. Καὶ πράγματι, συμφῶνως μὲ τὴν παραγγελίαν τῆς φύσεως, καθώρισε τοὺς κανόνες ἀλλά...

— Ἱερεῦ, λέγεις πράγματα λίαν παράδοξα. Δὲν ἐννοῶ ὅμως ποῖαν σχέσιν δύνανται νὰ ἔχωσι μὲ

τὴν συζήτησίν μας. Ἐκτός τούτου δέ, δὲν βλέπω νὰ μοὶ δίδῃς ἀποδείξεις τῶν ὧσων λέγεις. Ἀκούω θεωρίας στηριζομένας, ὡς ὑποθέτω, ἐπὶ ἀπλῶν εἰκασίῶν.

— Ἐχεις χρειᾶν ἀποδείξεων διὰ τόσον φαινὰ πράγματα;

Αἱ κινήσεις, αἱ πράξεις καὶ οἰαιδήποτε ἐνεργεῖαι ζῶου τινός ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ παρέχουσιν ἡμῖν μαρτυρίαν ὅτι ἡ ζωὴ προῆλθεν ἐκ τῆς συσχέτισεως πνεύματος καὶ ὕλης.

Ἡ ἐπισκόπησις δὲ τῶν κινήσεων ἢ τῶν πράξεων, δηλαδή τῶν κανόνων τῆς ζωῆς — διότι οἱ κανόνες ἀπεικονίζονται ἐπὶ τῶν πράξεων τοῦ ζῶου — παρουσιάζει πάντοτε τὸν ὑλιστικὸν σκοπὸν.

Ὀντως τὸ ὀρμέμφυτον παρὰ τοῖς ζῴοις τοῖς ἀλόγοις καὶ τὸ αἰσθημα παρὰ τῷ λογικῷ — ἀνθρώπῳ — ἄτινα εἶναι οἱ κυρίως κανόνες τῆς ζωῆς, φαίνονται ὅτι ὑπηγορευθήσαν ὑπὸ ὑλιστικῆς ἐνεργείας καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὕλης ἐνεργοῦσι.

Κατόπιν τούτου πᾶσα ἀμφιβολία αἴρεται. Τὸ πνεῦμα, γενικώτερον ἢ φύσις, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθώρισε τοὺς κανόνες τῆς ζωῆς, ἀφοῦ οὗτοι εἶναι καθαρῶς ὑλιστικοί. Ὁ καθορισμὸς ὑλιστικῶν κανόνων δὲν εἶναι ἡ ἔργον τῆς ὕλης.

— Ὅμιλεῖς ὀρθῶς. Φρονῶ ὅμως ὅτι κυνδυνεύομεν νὰ ἀπομακρυνθῶμεν τοῦ προκειμένου.

— Καθόλου. Ἀπεδείχθη ὅτι ὁ διακανονισμὸς τῶν κανόνων τῆς ζωῆς εἶναι ἔργον τῆς ὕλης;

- Ναί.
- Ὄστε ἡ μομφὴ ἣν ἐπέρριψες κατὰ τῆς φύσεως ὅτι αὕτη ἐδημιούργησε τὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐχθρότητα, μεταβιβάζεται εἰς τὴν ὕλην;
- Ναί.

— Ἀλλὰ δὲν νομίζεις ὅτι ἡ ὕλη κατέχει σπουδαίαν θεοῖν ἐν τῇ ζωῇ, δὲν νομίζεις ὅτι ἀποτελεῖ τὸν μεγαλειότερον ἐν αὐτῇ παράγοντα;

— Βεβαίως, τοῦτο εἶναι γνωστόν.

— Καὶ τότε πρέπει νὰ ἐνδιαφέρηται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς. Πᾶς κίνδυνος τῆς ὑπάρξεως τῆς ζωῆς θὰ ἐσημείου κίνδυνον ἀπωλείας τόσον σπουδαίας κατακτήσεως ἣν ἔσχεν ἐπὶ τῆς ζωῆς.

Τὸ μῖσος μεταξὺ ὁμοφύλων ζῴων νομίζω ὅτι εἶναι κίνδυνος σπουδαῖος διὰ τὴν ὑπαρξιν τῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ὕλη δημιουργοῦσα τὸ μῖσος θὰ ἐδείκνυεν ἐχθρότητα πρὸς τὴν ζωὴν — καὶ ἐπομένως εἰς τὰ ἀπαρτίζοντα ταύτην — δηλαδή πρὸς ἑαυτήν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ὕλη κατὰ τῆς ὕλης, ἔπεται ἡ ὅτι μῖσος δὲν ὑπάρχει — φυλετικὸν μῖσος — ἢ ὅτι δημιουργὸς αὐτοῦ δὲν εἶναι ἡ ὕλη. Ἀλλὰ μῖσος ὑπάρχει, ἄρα δημιουργὸς αὐτοῦ δὲν εἶναι ἡ ὕλη. Συμφωνεῖς εἰς τὰς σκέψεις ταύτας;

— Εἶναι ἀληθές...

— Τότε, φίλε μου, ἀφοῦ οὔτε ἡ φύσις, οὔτε ἡ ὕλη εἶναι ἡ δημιουργὸς τοῦ μίσους ποῖος ἄλλος εἶναι ἡ ὁ ἄνθρωπος; Ὁ ἄνθρωπος ἀφεθείς ἐλεύθερος ἐν τῇ ζωῇ διεσκορπίσθη κατὰ ομίην εἰς τὰς χώρας τῆς γῆς ἵνα ζήσῃ. Τὰ σμήνη κατόπιν ἀπετέλεσαν τὰς πατρίδας αἵτινες ἐδημιούργησαν τὰ φυλετικά μίση.

Τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσον ἀπλοῦν, ὥστε φαίνεται ἀνάξιον τήσης συζητήσεως ἢ πρὸς ἐξακριβωσιν αὐτοῦ διεξηγάγομεν.

Ἡ Πατρίς εἶναι δημιουργὸς τῆς φυλετικῆς ἐχθρας. Ἄρα ἡ πρὸς τὸν ἄνθρωπον προστασία αὐτῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἶναι μηδὲν, ἀφοῦ ἄλλως τε σπανίως κατορθοῖ ὅπως προστατεύσῃ αὐτὸν ἀπὸ παντελοῦς καταστροφῆς, οὐδέποτε δὲ ἀπὸ μερικῆς συμφορᾶς.

*

Καίτοι μηδὲν παρέχει ἡ Πατρίς πρὸς τὸν ἄνθρωπον μεγάλας ἔχει παρ' αὐτοῦ ἀξιώσεις. Θέλει ἰδικόν τῆς πᾶν ὅ,τι εἰς ἐκεῖνον ἀνήκει. Ἡ περιουσία του, ἡ ζωὴ του, ἡ τιμὴ του εἶναι κτῆμὰ τῆς ὅπερ δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ βούλησιν. Θέλει αὐτὸν δουλὸν τῆς ταπεινῆς, εἰς ὃν ἡ δουλεία πρέπει νὰ εἶναι εὐχάριστος.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὑπετάχθη καὶ ἐγένετο δούλος ὃν θέλγει ἡ δουλεία.

— Ὄστε θεωρεῖς πεπλανημένην τὴν ἰδέαν τοῦ Πλάτωνος ὅστις ἐκάλει «ἀπάντων ἱερώτερον» τὴν Πατρίδα;

— Ποσῶς. Μὴ λησμονεῖς ὅμως εἰς ποῖαν ἐποχὴν ἔζησεν ὁ Πλάτων. Εἰς μίαν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ βάρβαρος κατάστασις τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπέβαλλε συνεχῆ ἄμυναν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἦσαν καὶ ὅρια τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐνεκεν τούτου καταστροφὴ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος — καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ — θὰ ἐσήμαινε τὸν θάνατον τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐπεβάλλετο λοιπὸν ἄμυνα, ἣτις θὰ ἦτο δυσχερὴς ἐὰν παρουσιάζετο εἰς τὸν Ἕλληνα ὡς ὑποχρέωσις κοινωνική. Ἡ κοινωνικὴ ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ δεσμεύσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἢ εἰς περιπτώσεις συμπερούσας αὐτῷ ἀτομικῶς. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἄμυνα δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ ὁ πολιτισμὸς θὰ εὕρισκετο εἰς διαρκῆ κίνδυνον, ὅπερ θὰ παρεκάλυε τὴν πρόοδον.

Οὔτοι ὑπῆρξαν οἱ λόγοι δι' οὓς ὁ μέγας κοινωνιολόγος Πλάτων ἐκήρυξε τὴν ἀγάπην — ἄμυναν — πρὸς τὴν πατρίδα ἠθικὴν ὑποχρέωσιν. Ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις δεσμεύει τὸν ἄνθρωπον εἰς οἶαν

δήποτε περίστασιν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ ἀσφάλεια τοῦ πεπολιτισμένου Ἕλληνος δὲν θὰ διέτρεχε κίνδυνον ἐπομένως ὁ πολιτισμὸς θὰ ἐξηκολούθει ἀπροσκόπτως τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἔργον.

Ὁ Πλάτων δὲν ὑπῆρξεν ὑπέρμαχος τῆς Πατρίδος. Ὑπῆρξεν ὑπέρμαχος τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου φιλοσόφου κοινωνολόγου μέχρις σήμερον αἱ συνθήκαι τοῦ βίου ἀρδην μετεβλήθησαν. Ὁ πολιτισμὸς ἐπεκράτησε πανταχοῦ. Ὁ ἀφανισμὸς μιᾶς Πατρίδος οὐδένα θέλει καταστρέψῃ οὐδὲ κἂν βλάβῃ. Ἡ ἀπὸ τοῦ Γεωγραφικοῦ χάρτου διαγραφὴ ἐνός ἔθνους — μιᾶς Πατρίδος δὲν σημαίνει πλέον ἢ τὴν λήθην παλαίου ὄνειρου.

Τούναντίον δὲ ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῆς αὐτῆς Πατρίδος, συμφοραί, ἀπειροὶ καθ' ἐκάστην, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πατριωτῶν (τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν Πατρίδα) ἐνοκίηπουσι.

Εἶναι ἀληθῶς ἀνεξήγητον πῶς σεῖς οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων τόσον πλησίον τοῦ πολιτισμοῦ ζῶντες δὲν ἀπετινάξατε τὴν δουλείαν Πατρίδος σῶζοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν συμφορῶν τῆς πατριωτικῆς ἀντιζηλίας.

Ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν, διὰ τὸν σεβασμὸν ἡμῶν πρὸς τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματα, δυνατόν νὰ εἴμεθα συγγνωστοί. Ὁ πολιτισμὸς δὲν διῆλθεν εἰσέτι διὰ τῶν ἀγρίων ὀρέων μας καὶ ἐπομένως τὰ ἄθλια ταῦτα αἰσθήματα εὐκόλως τὰς καρδίας ἡμῶν κατακτώσιν ὅταν ὑπὸ σεβαστῶν καὶ ἀγαπητῶν προγόνων κληροδοτοῦνται.

Σεῖς ὅμως...

— Ἱερεῦ, μὲ τρομάζεις. Εἶσαι ἀνηλεῆς.

— Ἀνηλεῆς ἐγώ; Ἀνηλεῆς θὰ εἶναι ἡ περὶ ἡμῶν κρίσις τοῦ μέλλοντος, ἐκτός ἐὰν — διότι εἶναι εἰσέτι καιρὸς — εὐρεθῇ σωτὴρ τοῦ αἰῶνός μας, ὁ ἀπόστολος ἐκεῖνος τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις θὰ ἔχη τὸ σθένος νὰ φωνάξῃ: Ἡ Πατρίς εἶναι τὸ αἶσχος τοῦ πολιτισμοῦ, κάτω ἡ Πατρίς!»

Ἐὰν ἡμῖν νέος...

Αἶφνης ἐνόμισα ὅτι ἤκουσα φωνὴν ἣτις μὲ ἐκάλει. Ἐστάθην πνευστιῶν καὶ παρετήρησα ἐπέρι. Παντοῦ ἐρημία.

Ὁ ἱερεὺς δὲν ἐφαίνετο πλέον. Οἱ φοβεροὶ αὐτοῦ λόγοι, φόβου ἐνέπλησαν τὴν ψυχὴν μου ὅστις μὲ ἠνάγκασε νὰ τραπῶ εἰς φυγὴν μακρὰν τοῦ ἀπαισίου γέροντος. Καὶ ἤδη εἰς ἀρκετὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν εὕρισκόμενος δὲν ἐφοδούμην.

Βράχι περὶ εἰσιπηλοὶ μεγαλοπρεπεῖς. Κάτωθεν ἡ πρασινὴ πεδιάς ἐφαίνετο ἐορτάζουσα καὶ περαιτέρω μικρὸν πλοῖον ἐπλεον ἡρέμα εἰς τὴν θάλασσαν τὴν γαληνιαίαν. Μία πνοὴ δροσερᾶς

αύρας, τὴν στιγμήν ἐκείνην, μὲ ἀνεζωογόνησε.
— Πόσον ὠραία, ἐψιθύρισα, εἶναι ἡ φύσις, πόσον ὠραία εἶναι ἡ Πατρίς.

Ἀνετινάχθη. Ἄρα γε, ἐοκέφθη Πατρίς καὶ χαρίεσσα φύσις εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νομίζει ὁ ἄνθρωπος κατὰ βάθος; Ἡ μήπως ἀπλή σύγχυσις τῶν δύο ἔνοιῶν προεκάλεσε τὴν ἔνωσιν αὐτῶν εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐδημιούργησε τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πρώτην ἐκ τῆς φυσικῆς λατρείας τοῦ ζώου — ἐν γένει — πρὸς τὴν δευτέραν;

... ἔγγυς ἠχηρὸς καταρράκτης ἔμελλε πένθιμιμον μονότονον ᾄσμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΠΕΤΑΝΣΤΡΑΤΑΚΗΣ

ΑΣΥΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΚΛΟΠΗ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΥ *

Προφανῶς ἐνταῦθα ὁ ἐξεταζόμενος θέλων ν' ἀποφύγη τὴν ποινικὴν εὐθύνην, ἣν θὰ εἶχε ἐν τῇ περιπτώσει ἀπεδεικνύετο ὅτι ὑπέθαλπε ἢ διετέλει εἰς σχέσεις στενάς μετὰ τοῦ φυγοδίκου Κουμουλέντζου, προσεπάθει νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἐγνώριζε ποῦ διέμενον οὗτος. Ὡς δὲ ἀντελήφθη ὁ Ἀστυνόμος, καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω αἰτίας ἦτο καὶ ὁ φόβος ὃν εἶχεν ὁ πιλοποιὸς ἐνδεχομένης κακοποιήσεως ἢ καὶ φόνου, ἐὰν ὁ καταδικωμένος Κουμουλέντζος ἀντελαμβάνετο ὅτι θὰ ἐπροδίδετο παρὰ τούτου.

Τούτων ἐπωφεληθεὶς ὁ Ἀστυνόμος ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐπτόησεν αὐτὸν διὰ τῆς παραπομπῆς του εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα ἐπὶ ὑποβάσει, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ τὸν ἐνεθάρρυνεν ὅτι οὐδὲν θὰ ἐγίνετο γνωστὸν ἐξ ὧν μεταξὺ τῶν ἐλέχθησαν καὶ ὅτι διὰ πᾶν συμβησόμενον εὐθύνετο αὐτός.

Ἡ τοιαύτη τοῦ ἀστυνομίου ἐνέργεια ἔφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, διότι ἐπέστη ὁ πιλοποιὸς νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὄντως συνηγάτο μετὰ τῶν εἰρημένων φυγοδικῶν, καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὸ μέρος εἰς ὃ οὗτοι διέμενον.

Πάρκντα παραλαβὼν τὸν ὑπενωμ. Γονιὸν καὶ 6 χωροφύλακας μετέβη εἰς τὴν ὄπισθεν τοῦ Νεκροταφείου συνοικίαν Γούβας καὶ ἐγὼ μὲν μετὰ 4 χωροφύλακων ἐκρῦβην ἐντὸς τοῦ Α. Νεκροταφείου καὶ εἰς μέρος ὑψηλὸν ἀφ' ὅπου ἠδυνάμην νὰ κατοπτεῶ τὴν ὑποδειχθεῖσαν μοι οἰκίαν, ἐπεμψα δ' ἐκεῖ τὸν χωροφύλακα Τσουρέαν Π. μετεμφεσμένον εἰς ταχυδρομικὸν διανομὴν μὲ τὴν διαταγὴν ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰ-

* Συνέχεια ἴδε εἰς σελ. 448.

καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ζωὴν αὐτῶν, ἀπεφάσισαν ὅπως παραδοθῶσι. Καὶ πρὸς τοῦτο ἐζήτησαν τὸν κ. Εἰσαγγελέα, ἐκ φόβου μελλουσῶν κακώσεων ἐκ μέρους ἡμῶν, ἅμα ὅμως ἐβεβαίωσα αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς μου ὅτι οὐδεὶς ἤθελε κακοποιήσῃ αὐτοὺς, ἐξῆλθον μετὰ δέους ἀοπλοὶ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας. Ἐκεῖ εἰσελθὼν μετὰ τῶν ὑπὸ ἐμὲ ἀνδρῶν συνελαβον αὐτούς.

Προέβην τότε εἰς ἔρευναν ἐπ' αὐτῶν ὡς καὶ εἰς τὸ δωμάτιον ἐξ οὗ ἐξῆλθον, καὶ ἐπ' αὐτῶν μὲν οὐδὲν εὔρον ἐντὸς ὅμως τοῦ δωματίου καὶ κάτωθι στρωμνῆς τινος εὔρον τὰ δύο περιστροφὰ τῶν συστήματος Μαυροβουνίου. Ἠρένθησα κατόπιν τὰ δωμάτια ἐνθα κατώκουν οὗτοι, εὔρον δὲ καὶ κατέσχον ἐκεῖ μίαν ρίνην [λίμν], μίαν ψήκτραν τῆς κεφαλῆς καὶ μίαν ὀμοίαν τῶν ἐνδυμάτων μὲ λαβὰς ἀργυρᾶς καὶ ἐν μικρὸν κάτοπτρον, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου ἦσαν ἀτέχνως ἐγκεχαραγμένα τὰ ψηφία Α. Α. Πάντα τὰ εὑρεθέντα ἀντικείμενα παρέλαβον καθόσον ἀμέσως ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν, ὅτι ταῦτα θὰ ἦσαν κλοπιμαῖα καὶ θὰ ἐχρησίμευον ὡς πειστήρια πρὸς ἀνακάλυψιν κλοπῆς τινος διαπραχθείσης ὑπ' αὐτῶν.

Τὸ ἀνωτέρω δωμάτιον εἰς ὃ ἔμενον οἱ περὶ ὧν πρόκειται φυγόδικοι, ἔκειτο ἐντὸς αὐτῆς ἀρκετὰ εὐρυχωροῦ ἐχούσης καὶ ἕτερον μικρὸν δωμάτιον εἰς ὃ ἔμενε γρατὰ τις κλοπιμαῖα ἐκ Σερῆς, ἀγαθὸτάτη. Εἰς αὐτὴν οὐδεμίαν ὑπόνοιαν ἔδωκεν ὁ μυστηριώδης βίος τῶν ἐνοίκων τῆς, οὔτινες καθ' ὄλην μὲν τὴν ἡμέραν παρέμενον κρυπτόμενοι ἐντὸς τοῦ δωματίου καθ' ὄλην δὲ τὴν νύκτα ἀπουσίαζον ἐπανερχόμενοι περὶ τὸ λυκαυγές. Μετὰ τὸς εἰς ὅσον προφυλάξεως ἐκρύπτοντο ὥστε οὔτε εἰς τὸ πλησίον παντοπωλείον μετέβαινον ὅπως γευματίσωσι διότι τὸ μὲν φαγητὸν τῶν παρεσκευάζον εἰς τὸ δωμάτιόν των, εἰς ὃ εἶχον κατασκευάσει πρῶχειρον μαγειρεῖον, τὰ δὲ πρὸς παρασκευὴν τοῦ γεύματος ἐπρομηθεύοντο διὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ πιλοποιοῦ τοῦ μόνου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐνίοτε ἐπισκεπτομένου αὐτοῦ. Ἡ τοῦ ἀνωτέρω δωματίου, νεοκτίστου ὄντως, ἐπίπλωσις ἀπετελείτο ἐκ μιᾶς ξυλίνης τραπέζης, μιᾶς ξυλίνης κλίνης ἐφ' ἧς ἐκοιμάτο ὁ Ἀγγελικόπουλος καὶ ἐκ μικρᾶς ποσότητος τζιβάς, ἐφ' ἧς κατεκλίετο ὁ Κουμουλέντζος.

Ἀφοῦ ἐξ αὐτοψίας ἐπέστην, ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἀντικείμενον ἄξιον ἐρένης ἔκειτο ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω κατασκευηθέντων ἐν τῷ δωματίῳ, τὸ μὲν διέταξα νὰ μεταφέρωσιν τοὺς συλληφθέντας εἰς τὸ κατάστημα τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, ἐνθα ἀπεμόνωσα τοὺς εἰς ἰδιαιτέρᾳ δωματίῳ, τὸ δὲ ἐτοποθέτησα σκοπούς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν ἵνα τὴν ἐπομένην μεταβῶ καὶ ἐνεργήσω λεπτομερῆ ἔρευναν εἰς πάντα αὐτῆς τὰ ἀπόκρυφα μέρη καθόσον εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέλθει ἡ νύξ.

Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ ν' ἀναπαρα-

κίαν καὶ προφασιζόμενος ὅτι ἔχει πρὸς ἐπίδοσιν ἐπιστολὴν τινα πρὸς ἄγνωστον, παρατηρήσῃ ἐντὸς αὐτῆς ἐὰν ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν οἱ καταζητούμενοι Κουμουλέντζος καὶ Ἀγγελικόπουλος.

Ἐνταῦθα κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐξηγήσω διατί δὲν προέβην ἀμέσως εἰς πολιορκίαν τῆς οἰκίας καὶ ἔρευναν ἐν αὐτῇ. Ἐὰν τοῦτο ἔπραττον θὰ ἀπέβαιεν ἐπιτυχές, ἐν τῇ περιπτώσει οἱ κλέπται ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐντὸς τῆς οἰκίας των, ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει, ὡς ἐκ τοῦ θροῦβου ὅστις θὰ ἐγίνετο θὰ εἰδυοιοῦντο οὗτοι ἐὰν ἦσαν ἐκεῖ που πλησίον καὶ δὲν θὰ ἐπέστρεφον εἰς τὰ ἴδια· οὕτω δὲ θὰ ἐματαιοῦτο ἡ σύλληψις αὐτῶν.

Ὁ σταλαῖς ἀνωτέρω χωροφύλαξ Τσουρέας εἰσῆλθεν ὄντως ἐντὸς τῆς οἰκίας τῶν κλεπτῶν, προσεποικίθη ὅτι εἶχε πρὸς ἐπίδοσιν ἐπιστολὴν καὶ ἅμα ὡς ἔλαθε τὴν ἀπάντησιν παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ὅτι ἐκεῖ δὲν κατόκει τὸ πρὸς ὃ ἡ ἐπιστολὴ πρόσωπον ἐξῆλθε καὶ ἀμέσως ἐξήγαγε τὸ ρινόμακτρον του [σημεῖον συμπεφωνημένον ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ ἦσαν οἱ καταζητούμενοι]. Τότε οἱ μὲν χωροφύλακες μετὰ τοῦ ὑπενωμοτάρχου, οὔτινες εἶχον σταλῆ προηγουμένης πρὸς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς οἰκίας καὶ εἶχον κρυβῆ εἰς τινα χαράδραν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὦσιν ἀθίατοι πανταχόθεν, ἐξῆλθον καὶ βαδίσαντες κατ' ἀποστάσεις κατέλαβον θέσεις πλησίον τῆς οἰκίας, ἐγὼ δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν χωροφύλακων, πηδήσας τὸν μανδρότοιχον τοῦ Νεκροταφείου κατέλαβον τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς οἰκίας ὡς καὶ τὴν συνεχομένην αὐτῇ ἑτέραν οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς τινα ξυλουργόν.

Οἱ εἰρημένοι φυγόδικοι, ἀντιληφθέντες ἡμᾶς ἐξωθι, ἀπεπειράθησαν μὲ τὰ περιστροφὰ ἀνὰ χεῖρας ἐξοδὸν ἐκ τῆς κυρίας θύρας. Ἰδόντες ὅμως ὅτι πᾶσα τοιαύτη ἀπόπειρα ἦτο ματαία, διότι ὁ πλησίον τῆς θύρας ταχθεὶς χωροφύλαξ Καβουλάκος τῇ διαταγῇ μου ἐπυροβόλησε πρὸς ἐκφόβισιν, εἰσῆλθον πάλιν ἐν αὐτῇ καὶ ἀναρριχθέντες εἰς τὸν μεσότοιχον τῶν δύο οἰκιῶν ἤρξαντο νὰ πυροβολοῦν καθ' ἡμῶν ἵνα οὕτω ἐπιτύχουν ἐξοδὸν ἐκ τῶν ὄπισθεν τῆς οἰκίας.

Ἀντιληφθεὶς ἀμέσως ὅτι ἐγὼ, καθὼς καὶ οἱ ὑπ' ἐμὲ χωροφύλακες, εἴμεθα ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ πῦρ τῶν φυγοδικῶν τούτων καὶ ὅτι ὑπῆρχε κίνδυνος καθ' ἡμῶν διέταξα ἀμέσως ὅπως πυροβολήσωσι κατὰ τῶν φυγοδικῶν. Τοιοῦτοτρόπως δὲ, ποτήσαντες αὐτοὺς, τοὺς ἠνγκάσκαμεν ὅπως εἰσπηδήσωσιν εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν καὶ ὀχυρωθῶσιν ἐντὸς δωματίου τινος ἔχοντος παράθυρα πρὸς τὴν ὁδόν. Ἐκ τῶν παραθύρων τούτων, προτείναντες τὰ περιστροφὰ των, ἀπεπειράθησαν καὶ πάλιν ὅπως πυροβολήσωσι καθ' ἡμῶν· ἰδόντες ὅμως ὅτι εἴμεθα ὀχυρωμένοι ὄπισθεν τῶν γωνιῶν τῶν οἰκιῶν καὶ ὅτι ἐπὶ ματαίῳ θὰ ἰδαπάνων τὰς σφαιράς των, ἐξ ἄλλου δὲ βεβαιωθέντες ὅτι πᾶσα ἐπὶ πλέον ἔνοπλος ἀντίστασις ἦτο οὐ μόνον ἄσκοπος ἀλλὰ

στήσω τὸ ἐγκλημα τῆς κλοπῆς τοῦ χρηματοκιβωτίου καὶ παρατήρησα μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ μέρος ἐνθα ἐφρίνοντο ἄλλοτε τὰ τελευταῖα ἔγνη τοῦ χρηματοκιβωτίου ἀπὸ τοῦ μέρους ἐνθα ἔκειτο ἡ οἰκία τῶν κλεπτῶν ἦτο ἀπόστασις διακοσίων περίπου μέτρων. Ἐκ τῆς παρατηρήσεώς μου ταύτης ἐπέστην ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ δράσται τῆς προκειμένης κλοπῆς καὶ ὅτι ἴσως τὸ κλεπὲν χρηματοκιβώτιον ἔρριψαν ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ φρέατος.

Ἐπὶ τῆς ἐνδείξεως ταύτης ἐρειδόμενος ἔσπευσα νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ ὑποβάλω εἰς λεπτομερῆ ἀνάκρισιν τοὺς συλληφθέντας ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ἀγγελικόπουλου παρὰ τοῦ ὁποίου εἶχον πεποίθησιν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἀποσπᾶσω τι περὶ τῆς κλοπῆς καθόσον ἦτο πολύλογος, ἐνῶ ὁ Κουμουλέντζος συγγῆς καὶ ἄκαμπτος οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔδιδεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου ἀντιτάσσων πάντοτε ἐπίμονον ἄρνησιν.

Διέταξα ὅπως προσαγάγωσι τὸν πρῶτον ἐνώπιόν μου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ τμήματος μέρος ἀπομεμονωμένον καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ τοῦ περιβάλλοντός του κατάλληλον δι' ἀνάκρισιν οἷα ἡ προκειμένη. Δὲν κρίνω δ' ἄσκοπον ν' ἀναφέρω ἐνταῦθα, ἐκ παρατηρήσεώς μου ἣν ἔκαμον πολλάκις, ὅτι εἰς πλείστα πρόσωπα μεγάλην ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ὁ τόπος ἐνθα τὸ πρῶτον ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, ὡς ἐπὶ φόνου ἢ θέσεως τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος κλπ.

Ὄντως ἡ παρατήρησις μου αὕτη ἔσχεν ἀποτέλεσμα τι, διότι ἅμα ὡς εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀνωτέρω αἴθουσαν ὁ προσαχθεὶς Ἀγγελικόπουλος ἔστη πρὸς στιγμήν κεχενῶς καὶ παρατηρῶν τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἀνθρωπομετρικοῦ συστήματος. Τῷ εἶπον νὰ καθῆσθαι καὶ προσέφερον αὐτῷ καφὲ καὶ σιγάρον.

Αἱ περιποιήσεις αὗται ἐνεθάρρυνόν πως αὐτόν, ὅστις ἤρχισε νὰ μὲ προσβλέπῃ μετὰ βλέμματος εὐγνωμοσύνης ἀλλὰ καὶ δέους συγχρόνως προσερχομένου, ὡς ἀντελήφθη, ἐκ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ ἀγνώστου, εἰς ὃ ἐτήρουν αὐτὸν μὴ ὑποβάλλων οὐδεμίαν ἐρώτησιν σχετικὴν περὶ τῶν κλοπῶν ὧν ἀκριβῆ σημεῖωσιν εἶχον, ὡς καὶ τῶν κλεπτῶν ἀντικειμένων.

Ἡ στάσις του ἐν γένει ἐν τῇ προκειμένη περιστάσει ἐδείκνυεν ὅτι οὐδὲν ἤθελεν ἀποκρῦψαι ἐξ ὧν ἐγνώριζε καὶ τοῦτο μὲ παρεκίνησεν ὅπως προβῶ ἀμέσως εἰς ἐρωτήσεις τεινούσας εἰς ἐξιχνίασιν τῆς ὑπὸ ἀνάκρισιν κλοπῆς.

— Ἐχω πεποίθησιν Ἀγγελικόπουλε, λέγω, ὅτι ἡ κακὴ συναναστροφή σου μετὰ τοῦ Κουμουλέντζου σὲ ἔκαμε νὰ πάρῃς κακὸ δρόμο, ἀλλ' ἐὰν ἤδη δείξης μετάνοιαν καὶ ἐξομολογηθῆς ὅτι ἐπραξες, τοῦτο θέλει ἐλαφρύνῃ πολὺ τὴν θέσιν σου· ἐξ ἄλλου δὲ θέλεις δεῖξει εἰς τὴν κοινωνίαν ὅτι ἐπείσεσ θύμα ἀνθρώπων κακῶν.

Ἐάν ὁ τύπος ἐφάνη ἐν μέρει αὐτηρὸς κριτῆς, ἰδίως ἐνεκ μικρῶν ὑπερβασιῶν τῶν κατωτέρων ὀργάνων, ἐν τούτοις τὸ σύνολον τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς νέας Ἀστυνομίας μας ὑπερβαίνει τὰς προδοκίας καὶ τῶν θερμότερων ὑποστηρικτῶν αὐτῆς.

Ἡ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἰδίως τάξις ἐτηρήθη ἐπιζήλωσ καθ' ὅλας τὰς ἀναφανείσας ἀνωμάλους περιστάσεις.

Πᾶσαι σχεδὸν αἱ λαβοῦσαι χώραν διάφοροι κλοπαὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἀπεδόθησαν τὰ κλοπιμαῖα.

Ἡ τῶν ἀτάκτων καὶ ἐπικινδύνων στοιχείων καταδίωξις ἐγένετο μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ ἀποτελεσματικῆς.

Δὲν ἀπέμεινε δὲ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων οὐδὲν ἄγνωστον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται αὐτὴ εἰς πᾶσαν στιγμήν ἐγκλήματος νὰ διατελῇ ἐν γνῶσει τῶν ὑπόπτων προσώπων τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, καὶ νὰ ἔχη τάχιστα τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου.

Ἡθελα ἐπικλεσθῆ τὴν εὐμενῆ ἀποδοχὴν, ἐκ μέρους τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως», τῆς παρακλήσεως ὅπως διαθέτῃ τὰς στήλας αὐτῆς εἰς συνεχῆ ἀναγραφὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακλυφθεισῶν σπουδαίων κλοπῶν καθὼς καὶ παντὸς εἶδους ἐγκληματικῶν πράξεων ἐν λεπτομερείᾳ ὡς τοῦτο εἶθιστα εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ὧν ἡ Ἀστυνομία παρουσιάζει τελεῖαν διοργανώσεων.

Ἡ τοιαύτη δὲ δημοσίευσίς καὶ γνῶσις τοῦ κοινοῦ θέλει ἔχει, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μόρφωσιν δικαίως κρίσεως ὑπὲρ τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ καὶ συγχρόνως ἤθελε συντελέσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ζήλου ὄλων τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ τῆς φιλοτιμίας ἐκάστου τούτων ὅπως ἀναδειχθῆ ἄξιος ἠθικῆς ἀμοιβῆς καὶ ἐκτιμήσεως.

Τοῦτο ἄλλως τε θὰ ἐνοηθῆ ἀπὸ τοὺς παρακολουθοῦντας ἤδη τὴν «Ἑλληνικὴν Ἐπιθεωρήσειν» διότι ἡ δημοσίευσίς ἀστυνομικῶν ἀπομνημονειμάτων ὑπὸ Χ., ἐνέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου. Ἐάν αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Σέρλοκ-Χόλμς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπερβολικαὶ καὶ φαντασιώδεις, ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, εἴτε εἰς τὸ Θέατρον διδάσκονται καὶ ἀναπαρίσταται πρὸ τῶν θεατῶν ἡ ἀργῶς αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἐπιφανοῦς ἀστυνόμου, εἴτε κατὰ φυλλάδια διαδίδεται τὸ ἔργον του εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ τῶν ἰδικῶν μας ἀστυνομικῶν ὀργάνων αἱ ἐνέργειαι καὶ αἱ παρεμφερεῖς πράξεις, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι περισσώτερον θὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀναγραφόμεναι καὶ δημοσιευόμεναι κταλλήλως. Ἀκριβῶς δὲ αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἀστυνόμου Χ. καὶ τὰ ἐν προηγουμένῳ τεύχει δημοσιευόμενα ἐπὶ ὠρισμένου ἐγκληματικοῦ γεγονότος καταδεικνύουν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀστυνόμοι ἐνεργούν καὶ δρῶσιν ὅπως οἱ πλέον ἐξησχημένοι ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν συναδέλφων των.

Ἐάν ὁ τύπος ἐφάνη ἐν μέρει αὐτηρὸς κριτῆς, ἰδίως ἐνεκ μικρῶν ὑπερβασιῶν τῶν κατωτέρων ὀργάνων, ἐν τούτοις τὸ σύνολον τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς νέας Ἀστυνομίας μας ὑπερβαίνει τὰς προδοκίας καὶ τῶν θερμότερων ὑποστηρικτῶν αὐτῆς.

Ἡ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἰδίως τάξις ἐτηρήθη ἐπιζήλωσ καθ' ὅλας τὰς ἀναφανείσας ἀνωμάλους περιστάσεις.

Πᾶσαι σχεδὸν αἱ λαβοῦσαι χώραν διάφοροι κλοπαὶ ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἀπεδόθησαν τὰ κλοπιμαῖα.

Ἡ τῶν ἀτάκτων καὶ ἐπικινδύνων στοιχείων καταδίωξις ἐγένετο μετὰ πολλῆς περισκέψεως καὶ ἀποτελεσματικῆς.

Δὲν ἀπέμεινε δὲ ἐκ τῶν στοιχείων τούτων οὐδὲν ἄγνωστον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται αὐτὴ εἰς πᾶσαν στιγμήν ἐγκλήματος νὰ διατελῇ ἐν γνῶσει τῶν ὑπόπτων προσώπων τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, καὶ νὰ ἔχη τάχιστα τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου.

ΑΛΕΞ. ΚΑΜΠΑΣ

Ἡ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ

(ὑπὸ κ. Γ. ΣΠΑΝΙΔΟΥ)

Τί πληρῶνει τὸ Κράτος πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπαρχούσης Ἀγροφυλακῆς

Ἰσως θὰ φανῆ παράδοξος καὶ ἀπίστευτος σχεδὸν, εἰς τοὺς μὴ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένους, ἡ γινόμενη δαπάνη πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπαρχούσης Ἀγροφυλακῆς, ἐν τούτοις, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῶν, θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν καὶ νὰ πείσωμεν τοὺς ἀμφιβάλλοντας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων μας.

Ἡ μελέτη ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, οὐσα προτὼν μακρῆς πείρας, ἐρεῖδεται προσίτι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισήμων καταστάσεων τῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων, συνεπιεία διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς πρὸς αὐτάς, καὶ ἐπὶ μελέτης ξένων προσώπων, μελετησάντων καλῶς καὶ συνταξάντων ἐκθέσεις, αἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις των.

Διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐπομένως Ἀγροφυλακὴν καὶ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς ὁ κτηματικὸς πληθυσμὸς τοῦ Κράτους ἐξοδεύει εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς εἶδος, εἴτε εἰς ζημίαν ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀγροφυλακῆς, πρὸς τοὺς κτηματίας, προερχομένης, ἐπὶ ἑκατομμύρια καὶ διακοσίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας δραχ. ἐτησίως καὶ ἰδοῦ πῶς.

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐπισήμους καταστάσεις εἰς 3,732 πόλεις καὶ χωρία τοῦ Κράτους ὑπάρχουσιν ἀγροφύλακες.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων ἐν γένει ἀγροφυλάκων, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν τοιούτων, ἀνέρχεται εἰς 9,373.

Ἡ ἐτησία μισθοδοσία τούτων, ὑπολογισθεῖσα εἰς χρῆμα, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 2,556,402.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ νέος περὶ Ἀγροφυλακῆς Νόμος δὲν ἐφηρμόθη εἰσέτι ἐντελῶς εἰς τε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἀπαιτοῦνται εἰσέτι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεως τῆς Ἀγροφυλακῆς 8,865 ἀγροφύλακες.

Ἡ ἐτησία μισθοδοσία τῶν ἀναγκαζούντων εἰσέτι ἀγροφυλάκων, ὑπολογισθεῖσα καὶ αὕτη εἰς χρῆμα, ἀνέρχεται εἰς δραχ. 2,845,445.

Ἐπομένως ἐφαρμοζόμενον πλῆρως τοῦ νέου περὶ Ἀγροφυλακῆς Νόμου καὶ διοριζομένων ἀγροφυλάκων εἰς ὅλας τὰς κτηματικὰς περιφέρειάς, ὅπως καὶ κατὰ τὸν προηγούμενον καὶ καταργηθέντα Νόμον περὶ Ἀγροφυλακῆς, ἀπαιτοῦνται ἐν ὅλῳ 18,237 ἀγροφύλακες, ὧν ἡ ἐτησία μισθοδοσία θ' ἀνέλθῃ εἰς 5,401,847 δραχ.

Ἐάν εἰς τὴν μισθοδοσίαν ἐκάστου ἀγροφύλακος προσθήσωμεν καὶ τὰς ζημίας, ἃς προξενεῖ οὗτος, ἐκ συντάξεως πλαστῶν πρωτοκόλλων, καὶ τὰς ἐκ τούτων προερχομένης δικαστικῆς δαπάνης καὶ ἡμεραργίας, ἐξ ἀτομικῶν ἐκδικήσεων πρὸς τοὺς κτηματίας, ἐτι δὲ καὶ ἐκ σπατάλης τῶν διαφόρων προϊόντων προερχομένης ἐκ τῶν παίδων, ζώων διποδῶν καὶ τετραπόδων αὐτοῦ, ἐκ κλοπῆς καὶ καταστροφῆς ἐνεκα τῆς πλημμελοῦς φυλάξεως τῶν ἀγρῶν.

Ἐάν δι' ὅλας τὰς ζημίας ταύτας, ἐπαναλαμβάνομεν, ἀναλογισόμεν, ὅτι ἐκάστος ἀγροφύλαξ ζημιοῖ 100 δραχ. κατ' ἔτος κατ' ἐλάχιστον ὅρον τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν, ἔχομεν 18,237 ἀγροφ. Χ 100 δραχ. = 1,823,700 ἐτησίως. Προστιθεμένων τούτων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἔχομεν 5,401,847 + 1,823,700 = 7,225,547 δραχ. ἐν ὅλῳ, ἃς πληρῶνει καὶ θὰ πληρῶνῃ ὁ κτηματικὸς πληθυσμὸς εἰς μισθοδοσίας καὶ ζημίας πρὸς συντήρησιν τῆς ὑπαρχούσης Ἀγροφυλακῆς.

Καὶ ὅλη αὕτη ἡ δαπάνη διὰ τὸ μὴ ἔχειν σχετικὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν.

Πῶς θὰ κατορθωθῇ δι' ὀλιγοτέρων τῶν νῦν δαπανωμένων χρημάτων νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ Ἀγροφυλακὴν τελειότεραν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ

Πῶς ὅμως θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τοῦ ἰδιοῦ ἢ καὶ ὀλιγοτέρου ποσοῦ ἐκεῖνου ὅπερ δαπανᾶται καὶ πρόκειται νὰ δαπανηθῇ διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ καὶ ὁ σκοπὸς ὃν σήμερον ἐπιδιώκομεν κατὰ 50% τοῦλάχιστον ἐπιτυχέστερον, ἐτι δὲ διὰ τῆς ἰδίας δαπάνης νὰ ἐπιτύχωμεν:

1) Τὴν ἀπόλυτον ἐξασφάλισιν τῆς ὑπαίθρου χώρας ἀπὸ πάντων τῶν κακοποιῶν στοιχείων.

2) Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομίας ἐπαρκῶς ἄτε μὴ ἐπιτροπῶν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας περαιτέρω δαπάνης καὶ

3) Τὸν καταρτισμὸν ἐθελοντικοῦ στρατιωτικοῦ πυ-

ρῆνος ἐκ 10000 πεζῶν καὶ 1000 ἵππων ἐτοιμῶν πάντοτε νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ τῆς Πατρίδος, τοῦτο, ὅσον ἐφικτὸν ἦν, θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀποδείξωμεν.

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἐπισήμους ἡμετέρας καὶ ξένας στατιστικὰς ἢ ἐπιφάνεια τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖται ἐκ πενήτηκοντα καὶ πλέον ἑκατομμυρίων στρεμμάτων.

Τὸ ἔδαφος τοῦτο ὑποδιαιρεῖται ὡς ἐξῆς:

Καλλιέργεια παντὸς εἶδους, στρέμματα	10,000,000
Βοσκαὶ καὶ λειβάδια	» 20,000,000
Ἀκαλλιέργητοι γαῖαι	» 12,000,000
Δάση	» 8,000,000
Τὸ ὅλον	» 50,000,000

Ἐκ τῶν δέκα καὶ πλέον ἑκατομμυρίων, ἅτινα, ὡς ἐρρήθη, καλλιεργοῦνται καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, παράγονται κατὰ στρέμματα τὰ ἐξῆς προϊόντα:

1) Καλλιέργεια σίτου καὶ λοιπῶν δημητριακῶν καρπῶν	στρέμμ. 4,000,000
2) Καλλιέργεια ἀμπέλου	» 1,450,000
3) » σταφίδος	» 800,000
4) » καπνοῦ	» 350,000
5) » σικκῶν	» 500,000
6) » ἔλαιων	» 650,000
7) » ἐσπεριδοειδῶν, λεμονεῶν, πορτοκαλεῶν, μηλεῶν, ἀχλαδεῶν, γεωμήλων, ἀμυγδαλεῶν καὶ ἄλλων δευτερευούσης σημασίας προϊόντων	στρέμμ. 2,250,000
Τὸ ὅλον	10,000,000

Ἐπομένως ἐπὶ τῶν 10,000,000 στρεμμάτων καλλιεργημένων γαιῶν οἱ κτηματικοὶ πληθυσμοὶ πληρῶνουν καὶ θὰ πληρῶσιν διὰ τὴν Ἀγροφυλακὴν 7,225,547 δραχμάς, ὡστε ἀναλογεῖ πρὸς ἑκάστην στρέμματα 75 λεπτά σχεδόν.

Καὶ διὰ τὰ 10,000,000 στρέμματα ἀσχολοῦνται σήμερον καὶ θ' ἀσχοληθῶσι πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῶν 18,237 ἀγροφύλακες.

Πόσοι ἄνδρες πεζοὶ καὶ ἔφιπποι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν Ἀγροφυλακὴν

Ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, ὅτι ἐν μόνον πρόσωπον μισθοδοτούμενον ἐπαρκῶς, ἀνεξάρτητον δὲ πάσης πολιτικῆς ἐπιδράσεως καὶ ἀφοσιωμένον μόνον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του, ὑπέχον συνάμα καὶ προσωπικὴν εὐθύνην διὰ τὰς προσγινομένης ζημίας εἰς τοὺς κτηματίας ἐξ αὐτοῦ τοῦ μισθοῦ του, ἢ τῶν διαφορῶν ἀποδοχῶν του, δύναται νὰ φυλάξῃ ἀσφαλῶς 1500—3000 στρέμματα ἀναλόγως τῆς δασύτητος ἢ ἀναπτυξέως τῶν διαφόρων προϊόντων.

Ἐξ ἐταπεινημένων ἐπίσης κατὰ διαφορῶν καιρῶν παρατηρήσεων, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀπεδείχθη ὅτι εἰς ἵππευς ἀγροφύλαξ περιβαλλόμενος μετὰ τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις δύναται ἀσφαλῶς νὰ φυλάξῃ 5,000—7,000 στρέμμ. εἰς ἐπιπέδους ἐκτάσεις.

Ἐάν λοιπὸν ὑποθεθῆ, ὅτι ἔχομεν 3,500 πεζοὺς ἀγροφύλακας καὶ 500 ἐφιπποὺς τοιοῦτους καὶ λάθωμεν τὸν μέσον ὅρον τῶν στρεμμάτων ἄτινα ἕκαστος δύναται ἀσφαλῶς νὰ περιφρουρήσῃ ἤτοι διὰ μὲν τὸν πεζὸν 2,000 στρέμματα διὰ δὲ τὸν ἐφιππον 6,000 ἔχομεν τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα.

$$\begin{array}{r} 3,500 \text{ πεζοὶ} \times 2,000 \text{ στρέμμ.} = 7,000,000 \\ 500 \text{ ἐφιπποὶ} \times 6,000 \text{ } = 3,000,000 \\ \hline \text{Τὸ ὅλον} \quad 10,000,000 \end{array}$$

Διὰ τῆς ἀνωτέρω δυνάμεως δύναται ν' ἀναληφθῆ καὶ νὰ φρουρηθῆ ἀσφαλῶς ἅπασα ἡ ἔκτασις τῶν καλλιεργημένων γαιῶν ἐν Ἑλλάδι. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἐγείρονται παράπονα ἐκ μέρους τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι μισομερῶς φυλάσσονται τὰ κτήματα, νὰ καθορισθῆ ἀκριβῶς ἡ ὑποχρέωσις ὅτι ἕκαστος ἀγροφύλαξ εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φυλάσῃ τὴν ὀρισθησομένην ἔκτασιν τὴν ἀναλογούσαν αὐτῷ.

Ἄνάγκη στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῆς Ἀγροφυλακῆς

Τρανύτατα μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη, ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ ἀπαιτούσαι μισθωμένην ἐνέργειαν τῶν ἀτόμων οὐδέποτε ἐπιτυχῶς αὐτοῖς ἂν δὲν διέπῃ ταύτας ὁ στρατιωτικὸς ποινικὸς Νόμος καὶ ἡ ἐνιαία διοίκησις οὕτως ὥστε ἡ τιμωρία τῶν παρεκτροπυμένων νὰ ἐπέρχεται ἀμέσως καὶ διὰ συντόμου διαδικασίας.

Καὶ ἂν ἀπαιτῆται δι' ἄλλας ὑπηρεσίας συγκεντρωτικώτερον ἐνεργούσας, στρατιωτικὴ ὀργάνωσις καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ στρατικοῦ νόμου, πολὺ περισσότερον ἐνδεικνύεται διὰ τοὺς ἀγροφύλακας εἰς οὓς εἶνε ἐμπιστευμένη ἡ περιουσία τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ εὐεξία τῆς χώρας.

Διότι οὗτοι καὶ μεμονωμένως ἐνεργοῦσι καὶ ἐν καιρῷ νυκτός. Ἡ δὲ ἀνακάλυψις τῶν παρεκτροπῶν τῶν ἀσκολοῦ ἀποβαίνει, καὶ ἐπομένως ἡ τιμωρία τῶν ἀνεφικτος καθίσταται.

Ὅσον ὑψηλότερα καὶ ἐμπιστευτικώτερα ὑπηρεσία ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς καὶ ὅσον περισσότερον μεμονωμένως ἐνεργοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τοσοῦτον αὐστηροτέρα καὶ ταχύτερα πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἡ τιμωρία τῶν.

Ἀπὸ τῆς σκέψεως ταύτης ὡδηγούμενοι φρονούμεν ἐν πεποιθήσει ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἀγροφυλακῆς ἐπιβάλλεται, ἂν θέλωμεν νὰ ἔχομεν ἀγροτικήν ἀσφάλειαν, ἄλλως οὐδέποτε θὰ ἔχομεν τιαύτην ἢ δὲ ἀγροτικὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν θὰ εἶνε τιμᾶριον παντὸς προστυγχάνοντος ζημιωτοῦ.

Ποῖα πρέπει νὰ εἶνε τὰ προσόντα καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ἀγροφυλάκων

Ἡ ἀποδημία τῶν πολιτῶν εἰς Ἀμερικὴν, ἡ προϊούσα αὐξήσις τῆς τιμῆς τῶν τροφίμων, ἡ ἐπίπο-

νος ὑπηρεσία τοῦ ἀγροφύλακος, τὴν νύκτα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσχολουμένου διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κτημάτων καὶ ἡ στρατολόγησις οὐχὶ συρφετοῦ ἀνθρώπων ὅπως δῆποτε, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃσι χρεὴ ἀγροφύλακος, ἐπιβάλλει ὅπως ἡ μισθοδοσία ἕκαστου τούτων φθάσῃ μέχρις 90 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἡ μισθοδοσία αὕτη ἀνά δετρίαν ν' αὐξάνῃ κατὰ πέντε δραχμὰς τὸν μῆνα.

Ἡ πεντάδραχος ὁμῶς αὕτη αὐξήσις νὰ δίδεται καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς δετρίας εἰς τοὺς ἀποδειγμένως δρᾶσαντας εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις.

Προσόντα διὰ τοὺς ἀγροφύλακας τοὺς καταταχθησομένους πρέπει νὰ ὀρισθῶσιν, ἐκτὸς τῶν πρὸς κατάταξιν τῶν χωροφυλάκων ἀπαιτουμένων, καὶ ἀπολυτήριον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Οἱ ἀγροφύλακες οὗτοι δεόν προηγουμένως νὰ διακούσῃσιν ἐπὶ τρίμηνον μαθήματα ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς καὶ μετ' ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν νὰ ἐξέρχωνται ταύτης καὶ ἀναλαμβάνουσιν ὑπηρεσίαν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ οὕτω βαθμηδὸν ἡ ὑπηρεσία αὕτη ν' ἀνατεθῆ εἰς ἀνδρας ἐγγουόντας τὸν προορισμὸν τῶν, καὶ οὐχὶ εἰς ἀδαεῖς καὶ ἐντελῶς ἀγνοούντας τὸ καθήκον τῶν, τὴν δὲ τμηματικὴν ἀνάληψιν τῆς ἀγροφυλακῆς θεωροῦμεν ἀναγκαίαν, διότι δὲν ἐπιτρέπεται ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι ν' ἀναλάβῃσιν ταύτην ἀμαθεῖς καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐκπαιδεύσεως ἀγροφύλακες.

Ἄνάγκη οἱ ὀπλιταὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς νὰ καταρτισθῶσιν οὐ μόνον ἀστυνομικῶς καὶ στρατιωτικῶς ἀλλὰ καὶ γεωργικῶς.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸ σῶμα τῆς Ἀγροφυλακῆς οὐ μόνον ἀγρυπνοὺν καὶ αὐστηρὸν φύλακα τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ διδάσκαλον τῆς καλλιεργείας τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς γῆς, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ νὰ ἐγκαθιδρύσωμεν, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης, εἰς ὅλους τοὺς δήμους καὶ τὰ χωρία τοῦ Κράτους οἰονεὶ γεωργικὰς σχολὰς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θεωροῦμεν ἀναγκαῖον καὶ ὀφείλομεν νὰ διορισθῆ καθηγητῆς τῆς Γεωργίας ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὅστις νὰ διδάσκῃ ταύτην εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς καὶ ἀγροφύλακας πρακτικῶς.

Τοιαύτη πρακτικὴ διδασκαλία εἰς ἀνεπτυγμένους ὑπαξιωματικούς καὶ διδάκτορας τοῦ Δικαίου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φρονούμεν ὅτι εἶνε ἀρκετῆ.

Μετὰ τὴν φοίτησιν ταύτην, εὐδοκίμουντες νὰ ἐξέρχωνται καὶ ν' ἀναλαμβάνουσιν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγροτικοῦ σταθμάρχου ἐν τοῖς Δήμοις τοῦ Κράτους ἐκτὸς τῆς ἀστυνομικῆς ταύτης.

Οἱ σταθμάρχαι οὗτοι νὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι τὰς κτηθείσας πρακτικὰς γνώσεις τῶν νὰ μεταδίδωσιν εἰς τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς.

Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἄνευ οὐδεμιᾶς, ὡς προεθεσάμεν, δαπάνης τὸ Κράτος θὰ διδάξῃ τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἄρτρον τοῦ Ἡαιδίου.

Οὕτω δὲ καταρτιζόμενον τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀγροφυλάκων στρατιωτικῶς, ἀστυνομικῶς καὶ γεωργικῶς, εἶτι δὲ μισθοδοτουμένων ἐπαρκῶς, δικαιούμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐπιμελῶς καὶ εὐσυνειδήτως θὰ ἐκπληρώσῃσι τὸ ἑαυτῶν καθήκον καὶ θὰ παγώθῃ ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας.

Καὶ οὐ μόνον ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας θὰ ἐμπειρωθῆ ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπαίθερος τοιαύτη δημοσία, ὡς θὰ προσπαθῆσωμεν ἐν τοῖς ἐπομένοις κεφαλαίοις ν' ἀποδείξωμεν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, διὰ τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων καὶ δὴ ὑπὸ δημοσιογράφου Κυρίας — ἐάν ἐνθυμοῦμαι καλῶς — ἐδόθη τὸ πρῶτον ἐν σύνθημα μὲ τὰς βαρυσημάντους λέξεις, **τόπον εἰς τοὺς νέους.**

Καὶ ἀπὸ τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἐξηπλώθη ἀστραπιαίως τὸ σύνθημα τοῦτο εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, τοὺς Κοινωνικοὺς, Ἐπιστημονικοὺς καὶ τῆς Τέχνης, ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἐφθασε βραδύτερον εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη καὶ ἐπεξετάθη καὶ μέχρι καὶ πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἀπὸ ἔδρας Πανεπιστημιακᾶς κατηλθὼν γεωγραφικῶς προσωπικότητες καὶ παρεχώρησαν τὰς θέσεις τῶν εἰς νεαρούς — καὶ μέχρις 20 — 22 ἐτῶν — μύστας τῆς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ φέροντας ὅλα τὰ ἐφόδια κεκρυμμένων μεγαλοφυῶν, ἢ θαμβόνοντας μὲ τὰ πνευματικὰ χαρίσματά τῶν ὅλους τοὺς δυναμένους νὰ κρίνουν καὶ νὰ παραχωρήσῃσι τὴν θέσιν ἢ ὅποια εἰς μόνην τὴν ἀξίαν ἀνήκει.

Εἰς τὸν τόπον μας ὅμως αἱ πρόοδοι, ἐάν φθάνοιν, φθάνουσιν ἐνίοτε πολὺ ἀργά. Ἡ ἀπήχησις τοῦ ἰταλικῶς συνθήματος ἐφθασεν βεβαίως καὶ εἰς ἐδῶ. Ἐγράφησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰ σχετικὰ ἄρθρα. Ἐγένετο ἡ δέουσα συζήτησις. Ἀλλὰ τίποτε περισσότερον. Δὲν εἶδομεν οὐδένα νέον ν' ἀναδειχθῆ καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς ὁδὸν ἀνάντη. Δὲν εἶδομεν οὐδένα γηραλέον ἐπιστήμονα ἢ ἐργασιοαίτην, ἢ Τραπεζίτην, ἢ ἄλλον κατέχοντα μεγάλην κοινωνικὴν θέσιν, ἀπαιτούσαν ζεῖν, δραστηριότητα καὶ ἐνεργητικότητα, νὰ τὴν παραχωρήσῃ ἐκουσίως πρὸς τοὺς κατόπιν ἐρχομένους καὶ νὰ δείξῃ πρὸς ὅλους ὅτι ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γίνεταί πανταχοῦ, ὅπου δίδουσι τόπον εἰς τὴν **Νεότητα.**

Ἐάν ὅμως ὑπάρχῃ καὶ παρ' ἡμῖν νεότης — ἐννοῶ τῶν εἴκοσι καὶ εἴκοσι δύο ἐτῶν — φέρουσα αὐτὰ τὰ ἐφόδια, κατέχουσα αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα καὶ δίδουσα αὐτὰς τὰς ἐλπίδας, δὲν γνωρίζω. Ἴσως ναί, ἴσως, καὶ πρὸ πάντων, ὄχι. Ἀσφαλῶς ὅμως ἄνδρες παρελθούσης ἡλικίας, οἱ ὅποιοι νὰ ἔχουν τόσην ἀυταπάρνησιν καὶ νὰ κατέχουν εἰς τοσοῦτον σημεῖον τὸ γνῶθι σ' αὐτόν, ὥστε ἐκουσίως νὰ καταθέτουν τὰ ἀξιώματά τῶν χάριν τῶν ἄλλων καὶ νὰ παραχωρήσῃσι τὴν θέσιν τῶν εἰς τοὺς ἐπερχομένους, ὠρισμένως τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν τόπον μας.

Ἴσως μόνη ἐξαιρέσις θὰ ἦσαν οἱ ἄνδρες οἱ ἀποτελουῦντες τὸ Συμβούλιον τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν Πελοποννήσου. Ὅλοι αὐτοί, οἱ πλεῖστοι, ἂν μὴ γεγηρακότες ἀλλὰ μέσης ἡλικίας ἄτομα, ἐστρεψάν τὰ βλέμματά τῶν πρὸς ἕνα νέον ἄνδρα καὶ ἐκάλεσάν αὐτὸν ν' ἀναδεχθῆ καὶ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ **Γενικοῦ Διευθυντοῦ** τῆς Ἐταιρίας τῶν. Καὶ ἀπὸ τῆς χθὲς Γενικὸς Διευθυντῆς εἶνε ὁ κ. **Ἀντώνιος Κ. Μάτσας.** Ὁ κύριος Μάτσας εἶνε ὁ νέος ἀνὴρ τῆς σήμερον ὁ κατέχων ἀσφαλῶς ὅλα τὰ ἐφόδια διὰ ν' ἀναδείξῃ τὴν μεγάλην θέσιν ἢ ὅποια μετὰ τόσης ἐπιμονῆς τοῦ προσεφέρθη. Ἐσπούδασε εἰς τὸ Gand τοῦ Βελγίου Γεωφωροδοποιῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τῶν διπλωματικῶν του ἐξετάσεων ἤλθε πρῶτος μεταξὺ ὄλων τῶν συσπουδαστῶν τοῦ ἰθαγενῶν καὶ ξένων τυχῶν ἐξαιρετικῶν διακρίσεων παρὰ τῶν Καθηγητῶν του καὶ τιμήσας τὴν Ἑλληνικὴν εὐφυΐαν.

Τὰ πρῶτα δείγματα τῆς μηχανικῆς ἰδιοφυΐας του εἰς ἡλικίαν νεαρὰν, τὰ ἔδωκε κατὰ τὴν τομὴν τοῦ Ἴσμου τῆς Κορίνθου ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ μεγάλου θεοῦ του, ἀειμνήστου Ἀντωνίου Μάτσα, εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς Κορινθιακῆς Διώρυγος.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἐν Διώρυγι συνεργασίας του ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν λιμένων ἐν Μαύρῃ θαλάσῃ καὶ ἐν Σάμῳ, ἐν γένει δὲ αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ κύριος ἐκτελεστὴς σπουδαίων ἔργων τὰ ὅποια ἀνελάμβανεν ἡ Ἐταιρία τῶν Ἐργοληψιῶν. Ὅταν ὅμως βραδύτερον ἐπήλθε στασιμότης εἰς τὰ μεγάλα ἔργα καὶ τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις τῆς Ἐταιρείας ταύτης, ὁ Ἀντώνιος Μάτσας ἐστρεψεν εἰς νέον πλουτοφόρον κλάδον τὰς βλέψεις του, πρὸς μεταλλευτικὰς ἐργασίας. Τόσην δὲ ἐπιστημονικὴν ἰκανότητα ἐπέδειξε καὶ εἰς αὐτὰς, ὥστε κατῴρθωσεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ καταστῆ μετὰ τὸν Σερπιέρην ὁ πρῶτος ἐν Ἑλλάδι γνώστης τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων. Γενόμενος Διευθυντῆς τῆς Ἑλληνι-

κῆς Ἑταιρίας Μεταλλείων, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀπέδειξε τὴν μοναδικὴν αὐτοῦ δραστηριότητα, κατορθώσας ἐν τῷ ἑκατὸν ἡμερῶν νὰ κατασκευάσῃ σιδηροδρομὸν τέλειον ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασίων, ἐκτάσεως δέκα πέντε περίπου χιλιομέτρων. Τὴν δὲ παραγωγὴν καὶ μεταφορὰν τοῦ μεταλλεύματος κατώρθωσε ν' ἀναδιβάσῃ εἰς διακοσίους χιλιάδας τόννους κατ' ἔτος.

*

Θὰ ἦτο ἴσως μακρὰν ν' ἀναριθμήσω εἰς τὰς στήλας αὐτὰς ὅλον τὸ ἐν Λοκρίδι, Σερίφῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἔργον τοῦ Ἀντωνίου Μάτσα. Ἰσως καὶ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔγραψα παρέλκουσι. Διότι ὁ σκοπὸς μου ἦτο ἀπλῶς ὡς μίαν ἐνδειξὴν προόδου νὰ ἐξάρῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας Πελοποννήσου ἢ ὁποῖα ἔκαμε τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ἐκ τῶν νέων ἀνδρῶν μας. Αἱ βιογραφικαὶ σημειώσεις δὲν ἀρμόζουν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον. Ἄλλως τὸ ἔργον τοῦ

Ἀντωνίου Μάτσα εἶνε γνωστὸν ὄχι μόνον ἐν τὸς τῶν στενῶν Ἑλληνικῶν ὄριων ἀλλὰ εἰς τὰ κέντρα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀξία ἐκτιμᾶται **καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σκέψις** θεωροῦνται ὡς τὰ πρῶτιστα ἐφόδια τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

Καὶ εἰς τὸν τόπον μας εἰς τὸν ὁποῖον ὁ νοῦς καὶ ἡ σκέψις ἐκτιμῶνται ἴσως ὀλιγώτερον, εἶνε εὐτύχημα, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας Πελοποννήσου, ἀπέβλεψεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀντωνίου Μάτσα καὶ ἔργον τῆς αὐτῆς περιωπῆς ἀνέτεθῃ εἰς τὴν περίνοιαν αὐτοῦ.

Ἐὰν σήμερον ἡ πρόοδος ἑνὸς ἔθνους μετράται μὲ τὸν πῆχυν τῆς συγκοινωνίας του, ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ μηχανικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ κ. Μάτσα θὰ κατορθώσῃ δι' ἀπαραμιλλῶν συνδυασμῶν νὰ ἐπεκτείνῃ μίαν ἡμέραν τὸ σιδηροδρομικὸν μας δίκτυον, καὶ νὰ δεῖξωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς πυκνῆς μας συγκοινωνίας ἐθνικὴν πρόοδον καὶ πολιτισμὸν.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΟΡΟΝΟΥ*

Υ Π Ο

MAURICE MONTEGUT

Μεσ' στὰς ἀναμνήσεις του θὰ ἔβλεπεν ἐν ἑξαλλοῦν καὶ οὐρλιάζον πληθὸς γύρω τοῦ ἰκρίωματος τὸ ὁποῖον ἦτο στημένον σὲ κόκκινα ἀπὸ τὸ αἶμα χρώματα. Τοῦ ἐφαίνετο διὸ ἦκουεν ἀκόμα τὸν κρότον τῆς λαμητόμου, τὸ κύλισμα τῶν μακρυνῶν ἀμαξῶν καὶ τὸν σκληρὸν ἤχον τῆς πιπτούσης λεπίδος.

Ὅλ' αὐτὰ συνέβησαν ἄλλοτε ἐκεῖ, ἑκατὸ μέτρα μπροστὰ τοῦ. Δώδεκα ἔτη παρήλθον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἐθνικὴ μάχαιρα ἢ φοβερὰ λαμητόμος ἦτο πάντοτε διὰ τὴν θανατώσῃ ἐτοιμῇ, χωρὶς νὰ χορτάσῃ ποτέ.

Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἐκόπησαν χιλιάδες κεφαλῶν ἐκεῖ ὁ Λουδοβίκος XVI, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα καὶ μαζὺ τῶν ἡ βασιλεία.

Σιγὰ σιγὰ ἀπεκαλύφθη ὁ νέος — μὲ τὸ μέτωπόν του ὑψηλὰ καὶ μὲ τὰ μάτια ἐπὶ τῆς σφραγισμένης πλατείας προσηλωμένα ἐσκέπτετο ἐπὶ μακρὸν. Τριάντα

βήματα μακρύτερα ἐκρύβη ὁ Cantecor ὄπισθεν ἑνὸς δένδρου παρατηρῶν τὰ πάντα προσεκτικῶς. Πρὸς σιγμὴν τοῦ ἦλθε νὰ μιμηθῇ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον παρεγκοινοῦν καὶ νὰ χαιρετήσῃ, ἀλλ' ὕστερον σφραγισθεὶς καὶ κινῶν τὴν κεφαλὴν του εἶπε :

— Ἄ! μάλιστα καταλαβαίνω τὸ προσκῆνυμα.

Εἰκοσι λεπτὰ πέρασαν.

Ὁ κ. de Grandlys δὲν εἶχεν ἀκόμη κινηθῆ ὁ δὲ κατὰσκοπος τοῦ Fouche ἤρχισεν νὰ χασμαῖται καὶ ν' ἀνυπομονῇ πίσω ἀπὸ τὸ δένδρον, τέλος ὁ νέος ἐξέτεινε τὰς χεῖράς του, κάμων κίνημα ἀποχαιρετισμοῦ καὶ ἐξεγκοινοῦν βραδέως τὸν δρόμον του διὰ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ. Ὁ Cantecor τὸν ἠκολούθει βῆμα πρὸς βῆμα καὶ διὰ εἰσῆλθε εἰς τὴν ὁδὸν Ville de L'Évéque κάμφας πάλιν τὴν ὁδὸν Ἀνζου. Ὅπισθεν του ἄφηγε τὴν νέαν ἐκκλησίαν τῆς Μαγδαλινῆς ἧτις εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Ναπολέοντος μετεβλήθη εἰς ἕνα ναὸν τῆς δόξης τοῦ ὁποῖου οἱ βαρεῖς στυλοὶ ματαίως ἐξήρχοντο τῆς γῆς.

* Ἡ πρὸς τ' ἀριστερὰ ἐκκλησία ἧτις ἦτο καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Μαγδαλινῆν ἀφιερωμένη, ἐλάθη ὑπὸ τὴν σκαπάνην. Τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο εἶχε μεταβληθῆ.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἂν Ἀνζου οἱ τοῖχοι καὶ αἱ προσόψεις τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ἐξετείνοντο ὡς εἶδος στεφάνης, τὰ κίτρια ταῦτα ἦσαν ἐντελῶς νέα οἰκοδομηθέντα ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν εὐσεβῶν Βενεδικτίνων. Τὰ φυλλώματα τῶν κήπων ἔγερνον ἔξω ἀπὸ τοὺς φράκτας τῶν, ἦσαν καὶ αὐτὰ λείψανα κήπων ἀρχαίων.

Μίαν φορὰν ἀκόμη ἐστάθη ὁ Cantecor ἐν ἀμχα-νία.

— Μπα! θεέ μου ποῦ ἔχει σκοπὸ νὰ πάῃ, ἐν τῷ μεταξὺ ἐγὼ πρέπει νὰ τὸ μνηστεύω.

Εἶχε περάσει πολλές φορές ἀπ' αὐτὸν τὸν δρόμον ὄρθρον καὶ ἑσπέρην ἐξ ἐυχαριστήσεως, κατὰ τὸν ὄρθρον ἐκεῖνον καὶ ἑσπέρην ἐξ ἐυχαριστήσεως, ὄπισθεν τῶν αἵματωμένων ἀμαξῶν μεταφέρων μὲ μεγάλα βήματα τὰ πτώματα τῶν κατατομηθέντων. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ ἂν Ἀνζου ἐστάθη ὁ Grandlys ἔμπροσθεν δι-ορύφου οἰκίας μὲ ἀρκετὰ καλὸν ἐξωτερικόν ἀνεγείρας τὸ ῥόπτρον τὸ ἄφησε νὰ πέσῃ καὶ ἐπερίμενον. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐξηκολούθει κινιτῶν ἀπὸ μίαν γωνίαν.

Μετ' ὀλίγον ἡ θύρα τῆς οἰκίας μισοάνοιξε καὶ τότε ὁ Cantecor ἦκουσεν ἕνα μικρὸν διάλογον μεταξὺ τοῦ ἐπισκέπτου καὶ ἑνὸς προσώπου, ἐν τῷ ἑσπεριῶ τῆς οἰκίας εὐρισκομένου.

Ὁ πρῶτος παρεκάλει ἐπιμόνως, ὁ ἄλλος ἐφαίνετο ἐγείρων δυσκολίας, τέλος ἐνέδωκε καὶ ὁ Grandlys εἰσῆλθε.

Τότε βγήκε καὶ ὁ Cantecor ἐκ τῆς κρύπτης καὶ μὲ τρία μεγάλα βήματα εὐρέθη πρὸ τῆς θύρας.

Ἐφθασεν ἀκριβῶς καθ' ἣν σιγμὴν αὐτὴ θὰ ἐκλείετο μὲ δυνατὸ χέρι τὴν ἐσπρωξε καὶ εἰσῆλθε σ' ἕνα προ-αῦλο.

Ἐνας γέρον κάτωχρος ἀπὸ τὸν δρόμον ἠθέλησε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

— Κύριε! ποῖος εἰσθε; δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

Ὁ Cantecor δὲν ἐδίστασε διόλου καὶ μ' ἕνα ἀπό-τομον τόνον ἀπήντησε.

— Θὰ μῶ καὶ ἐγὼ ὄπου μπαίνουν οἱ ἄλλοι. Ρω-τᾶς ποῖος εἶμαι; Ἄστυνομικὸς καλέ μου ἄνθρωπε. Καὶ τώρα ἦσον εἰ δεμὴ ἀλλοιμονόν σου εἶσαι ξε-γραμμένος, λοιπὸν ἄφησέ με νὰ περάσω.

— Ἄ! κύριε! ἀπήντησεν ὁ γέρον ὁ ὁποῖος τὰ εἶχε χάσει κυριολεκτικῶς, ἐὰν ἠξέφρατε, ἐὰν ἀκούετε αὐ-τὸν τὸν νέον ἐδῶ εἶνε θαμμένος ὁ πατέρας του καὶ ἡ μητέρα του.

— Ἐδῶ εἶνε θαμμένοι; Καλὲ τί μοῦ φαίνεται αὐ-τοῦ; Ποῦ βρισκομαι λοιπὸν;

— Εἰς τὸ παλαιὸν κοιμητήριον τῆς Μαγδαλινῆς, κύ-ριέ μου.

— Διάβολε! ἀλήθεια νὰ λές; Ἐβρουχῆθη ὁ Cantecor αἰσθανόμενος ἐλαφρὸν ῥίγος. Ἀλλὰ τί μὲ μέλλει, ἐγὼ θὰ δῶ καὶ χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο ἐπι-χώρησε.

Τὸ παλαιὸν κοιμητήριον τῆς Μαγδαλινῆς ἠγοράσθη μετὰ τὰ φοβερὰ συμβάντα παρ' ἑνὸς βασιλικῆς δικηγόρου ὀνομαζομένου Olivier Desclozeaux. Οὗτος ἠθέλησε νὰ σώσῃ ἀπὸ τὴν βεβήλωσιν τὴν γῆν ἐκείνην ἧτις ἐποτίσθη μὲ τὸ αἶμα τόσων εὐγενῶν καὶ ὑπὸ τὴν ὁποῖαν ἀνεπαύοντο ἤδη τὰ ἀποκεφαλισθέντα πτώματα τοῦ βασιλέως, τῆς βασίλισσης, τῆς Charlotte Gorday καὶ τὰ λείψανα αὐτὰ ἦσαν ἱερὰ διὰ τὸν Desclozeaux ὅπως καὶ τὰ σκορπισμένα ὄσα τῆς κυρίας Roland, τῆς du Barry, τοῦ δούκτος τῆς Ὁρλεάνης, τῶν Girondins. Ἐπίσης ἱεροὶ ἦσαν καὶ οἱ τάφοι οἱ ὁποῖοι περιέκλειον ἀνακατεμένα τὰ λείψανα τῶν δύο Robespierre, τοῦ Hanriot, τοῦ Dumas, τοῦ Culhon, τοῦ Hebert, τῶν Ἑλλεβητῶν τῶν κατακρεουργηθέντων κατὰ τὴν νύκτα τῆς δεκάτης Ἀγούστου καὶ τῶν κατὰ χιλιάδας ἀπο-κεφαλισθέντων εὐγενῶν.

Ἡ παλαιὰ ὀστεοθήκη εἶχε μεταβληθῆ εἰς κήπον. Τοιουτοτρόπως ἠγγαν χαμέναι ὄλοι αἱ προσπάθειαι τῶν βασιλοκτόνων οἱ ὁποῖοι ἔκαψαν μὲ ἀσβέστι τὰ ἀ-κρωτηριασθέντα πτώματα τῶν ὑψηλῶν θυμάτων τῶν ἕνα οὐδέποτε τὸ μέλλον ἀποπειραθῆ νὰ ἐκθειάσῃ τοὺς ὑπολοιομένους τυράννους του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρό-πον θὰ ἦσαν προσκνηται μόνον οἱ εἰς τὰ τελευταῖα ἔχρη μείναντες πιστοὶ καὶ οἱ τῆς ἀποθαμμένης βασι-λείας, ἀλλ' ἄνευ ἀλλῆς, ἀλλοκοί.

Ὁ Cantecor ἐπέρασεν ἕνα μακρὸν διάδρομον καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθη σ' ἕνα πένθιμον περιβόλον. Ἐκεῖ που ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ μικρὰ δένδρα, φράκται καὶ σταυροὶ δεικνύοντες τὰς θέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀνεπαύ-οντο οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι.

Στὸ τέλος ἑνὸς δρομίσκου ὁ ἀστυνομικὸς διέκρινε τὸν Grandlys σκυμμένον ἐφ' ἑνὸς πτώματος τὸ ὁ-ποῖον θὰ ἐκάλυπτεν ἕνα ξύλινον φέρετρον ἐκεῖ ἐπάνω δύο ἰτέαι εἶχον ἐνωθῆ.

Ἦσαν οἱ βασιλικοὶ τάφοι, σὲ μὴ ἔρημη γωνιά, κοντὰ σ' ἕνα πηγάδι.

Ὁ Cantecor ὑπῆρξε καλὸς εἰς τὴν μάχην. Πολλὰς φορές μὲ τὴν ἴλην του εἶχε φορτωθῆ τὰ μυδροβόλλα πολλὰς φορές τὸν εἶχαν ἀνηλεῶς πληγώσει τὰ σπαθιά καὶ τὸ δέρμα του καταξοισμὸν παντοῦ ἐμαρτύρει ἀρκετὰ τὴν ἀνδρείαν του.

Ἄν ἐνεφύδετο διὰν ἔλεγεν ὅτι ἐὰν εὐρεθῆ ἡμέραν εἰς μίαν ἔρημον ἐξοχὴν δὲν φρεῖται οὔτε τὸν Θεὸν οὔτε τὸν διάβολον, ἀλλ' ὅπως κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὰς ἀδυναμίας του, ἔτσι καὶ ὁ Ἰερώνυμος Καντεκόρ δὲν εἰμποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὸν ἄερα τοῦ κοιμητηρίου πρὸ πάντων δὲ τὸ βράδυ.

Καὶ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀπλοῦται.

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 477.

ρεία τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐπειδὴ ὅμως ἀνεφέραμεν τὴν Τουρκικὴν Βουλὴν ἢ ὁποία, μεθ' ὅλην τὴν ὀλισηθρὰν ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας συμπεριφορὰν ἐν τούτοις φέρει τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιβολῆς, τῆς δράσεως καὶ τῆς ἐργασίας, δὲν πρέπει νὰ ληρομηώσωμεν καὶ τὴν κινητοποίησιν τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων καὶ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐνὸς Τουρκοβουλγαρικοῦ πολέμου. Εἰς τὴν γενικὴν ἀνωμαλίαν τῶν σημερινῶν περιστάσεων ὁ πόλεμος θὰ ἐπιφέρει μέγιστα προσκόμματα εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῆς ἐργασίας, ἀδιάφορον οἷα δήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἔκβασις τούτου. Φαίνεται ὅμως ὅτι μεθ' ὅλην τὴν φιλοπόλεμον ὁρμὴν τὴν ὁποίαν δεικνύει ὁ βουλγαρικὸς λαὸς αἱ φιλικαὶ καὶ σὺφρονες παραστάσεις τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων θὰ ἐπιφέρωσι τὰ ἀποτελέσματά των, καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ παραστῶμεν εἰς τὸν σωφρονισμὸν ἐνὸς τόσοσθρασεῶς ὅσον καὶ ἀπερὶσκέπτου λαοῦ, ὅστις συνειθισσας εἰς τὰς εὐκόλους νίκας τῆ βοήθεια ἰσχυρῶν προστατῶν φαντάζεται ἴσως ὅτι τοιαύτας θὰ συναντᾷ καθ' ἕλον τὸν βίον αὐτοῦ.

Ἐὰν ὅμως ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς ἢ μᾶλλον ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ὅτι θ' ἀκολουθήσῃ τὴν σὺφρονα πορείαν τῆς ὑποχωρήσεως, εἰς τὸ ἰδικόν μας Πατριαρχικὸν ζήτημα τῶν Ἱεροσολύμων ποῖος θὰ μεταδῶσῃ τὰς παραινεντικάς συμβουλὰς του, ποῖος τὰς ὀρθὰς σκέψεις του, ποῖος τὴν σὺφρονα πολιτικὴν του; Δυστυχῶς ἀπὸ τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὰς ἀνταποκρίσεις, καὶ τὰς εἰδήσεις, πληροφοροῦμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰ βασιζόμεθα πλέον οὔτε εἰς τὴν σωφροσύνην τοῦ Δαμιανοῦ οὔτε εἰς τὴν περίσκεψίν του. Φαίνεται καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἐξέλιπον πρὸ πολλοῦ, καὶ ἡ ἔλλειψις τούτων ἔφερον ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς τὸ πατριαρχικὸν τῆς Ἱεροσολήμων ζήτημα, καὶ εἶνε φόβος μήπως δὲν δύναται νὰ τὸ περισώσῃ πλέον οὐδεὶς πατριωτικὸς καὶ οὐδεμία σύνεσις.

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος μηνός, γεγονότα μὲ τὰ ὁποῖα συνδέεται ἀμεσον τὸ ἰδικόν μας ἐνδιαφέρον. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ζητημάτων λαβόντων χώραν μακράν ἡμῶν, δέον ν' ἀναφέρωμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τὴν ἠρωϊκὴν πράξιν τοῦ κ. Σιγάλα, ὅστις εὐρισκόμενος μετὰ τοῦ πλοίου του εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σικελίας κατὰ τὰς τρομερὰς στιγμὰς τοῦ σεισμοῦ κατάρθρωσε νὰ σώσῃ πλέον τῶν διακοσίων ἀτόμων

δι' ὑπερανθρώπου ἠρωϊσμοῦ, καὶ τοῦτο διότι ὑπάρχον ἠρωϊσμοὶ διὰ τοὺς ὁποίους μόνον Ἕλληνας φαίνονται γεννηθέντες. Εἰς τὸν γενναῖον ναυτικὸν ἢ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπονέμει τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Μὲ αὐτὴν τὴν δικαίαν πράξιν τῆς Κυβερνήσεως κλείει καὶ ἡ μηνιαία Ἐπιθεώρησις μας. Ἐπειδὴ ὅμως συμπίπτει ὅταν θὰ κυκλοφορήσῃ ἡ «**ΕΛΛΗΝΙΚὴ Ἐπιθεώρησις**» νὰ εὐρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὰς ἀπόκρουθες θέλωμεν νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὴν ἀφορμὴν ὀλίγης θυμηθίας καὶ πολλοῦ γέλωτος, καὶ ὡς ἀντικείμενον τούτου τοὺς συνιστῶμεν νὰ ἀναγνώσουν τὴν περίληψιν ἀγορεύσεως τινος ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τὴν ὀνομαστικὴν ἀπόλυτον τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὸ ἄρθρον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀλιευθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ δημοσίευμά τι τοῦ κ. Γεννάδη.

ΕΥ. Ζ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΣΜΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ὁ μὴν αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῶν χορῶν, τῶν συναυλιῶν, τῶν διαλέξεων καὶ ἐν γένει τῶν κοσμικῶν συναθροίσεων.

Ἐπειδὴ ὁ χώρος δὲν μᾶς ἐπαρκεῖ εἰς λεπτομερεῖς ἀναγραφὰς, θὰ περιορισθῶμεν ν' ἀναφέρωμεν χρονολογικῶς ὅλην τὴν κοσμικὴν κίνησιν ἢ ὁποία ἐξεδηλώθη τὸν μῆνα αὐτὸν τῶν ἀποκρῶν.

Πρῶτος ἐδόθη ὁ χορὸς τοῦ Παρνασσοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Υ. τῆς Βασιλοπούδος Σοφίας.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐδόθη ὁ ὑπὲρ τῶν Νυκτερινῶν Σχολῶν ἐτήσιος χορὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλοπούδος Ἀλίχης.

Ὁ χορὸς τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων ἐδόθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν κ. κ. Στρέϊτ καὶ Ζ. Μάτσα.

Παρὰ τῶ κ. καὶ τῆ κ. Μαυρομηχάλη ἐδόθη ἀπογευματινὸν Μπριτζ εἰς ὃ παρευρέθησαν ἐκλεκτοὶ κεκλημένοι.

Εἰς τὸ φουαγιὲ τοῦ Βασιλικῶν Θεάτρου ἐδόθη ὁ ἐτήσιος χορὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων παρουσίᾳ ὀλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Ἡ Κυρία Νεγρεπόντη ἡ εὐγενὴς προστάτις τοῦ Ἀσύλου ἐδειξε καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὅλον τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον της καὶ τὴν στοργὴν μεθ' ἧς περιβάλλει τοὺς δυστυχεῖς. Καὶ ὁ χορὸς τοῦ Ἀσύλου διοργανωθεὶς ὑπὸ τῆς ἀξιοτιμῆς ταύτης Κυρίας δὲν ἔφη δυνατόν παρὰ ν' ἀφίση ἀληθινὸν ἐντυπώσεις.

Παρὰ τῶ Βασιλοπαιδὶ Νικολῶ καὶ τῇ Πριγκηπίσῃ Ἐλένῃ ἐδόθη χορευτικὴ ἑσπερίς μὲ κεφαλὰς μετεμριεσμένας. Τὴν γενικὴν προσοχὴν εἰλκυσεν ἡ κ. Ἐλένη Σταΐκου μὲ κεφαλὴν Ἐρμού.

Παρὰ τῶ Α. Β. Υ. τῶ Διαδόχῳ καὶ τῇ Βασιλοπούδῃ Σοφίᾳ ἐδόθη τὸ πρῶτον ἐφέτος χορευτικὴ ἑσπερίς. Οἱ κεκλημένοι ἀνῆλθον τὸν ἀριθμὸν τῶν πεντακοσίων.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βαφειαδάκη ἔδωκαν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας μεγάρου τῶν ἑνα τῶν μεγαλοπρεπεστέρων χορῶν τοῦ μηνός τούτου. Τὴν ἑσπερίδα τοῦ κ. Βαφειαδάκη ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας της καὶ οἱ Βασιλοπαιδῆς. Διεκρίθη ἐπὶ αἰθερίας χάριτι καὶ γοητείᾳ ἡ κ. Δόλλα Μάτσα.

Εἰς τὸν «Παρνασσόν» ἐδόθη ἡμερὶς φιλολογικὴ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Κατάνης. Ὁμοίως εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον συναυλία ὑπὲρ αὐτῶν. Αἱ μέχρι τοῦδε εἰσπράξεις ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν Ἰταλῶν αἱ συναχθεῖσαι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀνῆλθον εἰς ὑπερδιακοσίας χιλιάδας δραχμῶν. Ἐλπίζεται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο θ' αὐξηθῇ εἰσέτι.

Εἰς τὸ Ὁδεῖον ἐξηκολούθησαν αἱ διαλέξεις. Ἐπερήρесе ἐκεῖνη τὴν ἡοίαν ἔδωκεν ὁ φίλος κ. Ἀλέξαν. Φιλαδελφεὺς πραγματευθεὶς περὶ τῆς Γυναικὸς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Τέχνῃ.

Εἰς τὸν «Παρνασσόν» οἱ κ. κ. Τσοκόπουλος, Πολέμης, Ἀννίος καὶ Παῦλος Νιρβόνας ἔδωκαν τὴν πρῶτην διάλεξιν. Ὁ κ. Νιρβόνας ὠμίλησε περὶ λογοκλοπίας καὶ ἀνέπτυξεν εὐφρεστάτα τὸ ζήτημα, ὁ κ. Τσοκόπουλος μᾶς ὠμίλησε περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ δρόμου, καὶ μὲ πολὺ πάθος ἀπήγγειλε τρία ποιήματά του ὁ κ. Πολέμης. Εἰς τὴν δευτέραν διάλεξιν ὑπερήρσεν ὁ κ. Δημητρακόπουλος καὶ ὁ κ. Σπανδωνῆς.

Ὡς ἐπιστέγασμα ὅλης αὐτῆς τῆς κοσμικῆς κινήσεως ἦλθεν καὶ ἡ Βιεννέζικη ὀπερέττα ἢ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὸ δημοτικὸν θέατρον σειράν παραστάσεων καὶ κατέλειπε τὰς θαυμασιότατας τῶν ἐντυπώσεων εἰς τοὺς μουστραφεῖς Ἀθηναίους.

Τὸ Δημοτικὸν Θέατρον οὐδέποτε ἴσως εἶδεν ἐσπέρας τοιοῦτου θριάμβου καὶ τοσαύτης ἐπιτυχίας.

Εἰς τὸ «Παικιλιῶν» τὸ θέατρον ὁ κ. Οἰκονόμου ὑπέδθη θαυμασιῶς τὸν Οὐσβάλδον εἰς τὸ δύσκολον δρᾶμα τοῦ Ίψεν, «οἱ Βρυκόλακες».

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Ἐνδιαφέρουσαι στατιστικαὶ δεικνύουσαι τὰ κατὰ μέσον ὅρον ἐβδομαδιαῖα κέρδη τῶν ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν τῶν ἐπασχολουμένων εἰς τὰς διαφόρους βιομηχανίας ἐν ταῖς **Ἐργασίαι καὶ ἐργάται** Ἠνωμέναις Πολιτείαις, συνελέγησαν ἐπὶ τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ἐργασίας. Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἀποσταλέντα ὑπὸ 123.703 βιομηχανικῶν ἰδρυμάτων καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τύπον δελτίου ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς Στατιστικῆς.

Ἐκ τῶν 3,297,819 ἡμερομισθίων ἐργατῶν, οὓς ἔχει ὑπ' ὄψει ἡ παρούσα ἐξέτασις, 2,619,053, ἦτοι 79.4 ο/ο ἦσαν ἄνδρες, 588,599, ἦτοι 17.9 ο/ο ἦσαν γυναῖκες, καὶ 90,167, ἦτοι 2.7 ο/ο, ἦσαν παιδιά. Αἱ ἐβδομαδιαῖαι πληρωμαὶ τῶν 123,703 ἰδρυμάτων διὰ μισθοῦ ἀνῆρχοντο εἰς δολ. 33,185,791, ἔκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου οἱ ἄνδρες ἐλάμβανον δολ. 29,240,287, ἦτοι 88.1 ο/ο, αἱ γυναῖκες δολ. 3,633,481, ἦτοι 11 ο/ο, καὶ τὰ παιδιά δολ. 312,023, ἦτοι 9/10 τοῦ 1 ο/ο.

Οἱ ἀριθμοὶ δεικνύουσιν ὅτι τῷ 1904 ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἡμερομισθίος ἐργάτης ὁ ἐπασχολούμενος ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἐλάμβανε δολ. 10.06 καθ' ἐβδομάδα. Κατὰ μέσον ὅρον οἱ μὲν ἄνδρες ἐλάμβανον δολ. 11.16, αἱ δὲ γυναῖκες δολ. 6.17 καὶ τὰ παιδιά ἡλικίας κατωτέρας τῶν δεκαετῶν ἐτῶν δολ. 3.46.

Ὁ ἀνώτερος ὅρος ἐβδομαδιαίου μισθοῦ διὰ τοὺς ἄνδρας ἐν οἰαδήποτε βιομηχανίᾳ ἦτο δολ. 21.68, πληρωθεὶς εἰς λιθοξόδους.

Ὁ κατώτερος μέσος ὅρος μισθῶν δι' ἄνδρας ἐνοιαδήποτε βιομηχανίᾳ ἦτο δολ. 5.23 καθ' ἐβδομάδα, πληρωθέντων εἰς τοὺς ἐπασχολούμενους ἐν τῇ ἐργασίᾳ τερεβενθίνης καὶ κολοφανίου.

Ὁ κατώτατος μέσος ὅρος μισθῶν διὰ παιδιά ἦτο δολ. 1.84 καθ' ἐβδομάδα, λαμβανόμενων ὑπὸ 105 παιδιῶν ἐπασχολουμένων εἰς τὴν κατασκευὴν σαλατικῶν καὶ ἀλάντων.

Αἱ μόναι βιομηχαναὶ ἐπασχολούσαι σημαντικὸν ἀριθμὸν παιδιῶν ἡλικίας κατὰ τῶν δεκαετῶν ἐτῶν ἦσαν ἕλαιο, ὑποκάμιδα, καπνὰ, σιγάρα καὶ σιγαρέτα καὶ ὑφαντουργεῖα. Ἐν ταῖς βαμβακοκλωστηρίοις ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἐβδομαδιαῖος μισθὸς τῶν παιδιῶν ἦτο δολ. 3.21. Δι' ἕτερος ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἐβδομαδιαῖος μισθὸς ἦτο δολ. 4.22, δι' ὑποκάμιδα δολ. 2.31. καὶ διὰ καπνὰ, σιγάρα καὶ σιγαρέτα δολ. 3.

Αἱ νότιαι πολιτεῖαι διακρίνονται γενικῶς διὰ χαμηλοὺς ἐβδομαδιαίους μισθοὺς.

Αἱ προέχουσαι πολιτεῖαι ὑπὸ ἐποψίν κατὰ μέσον ὅρον ἐβδομαδιαῖων μισθῶν ἦσαν: Μοντᾶνα δολ. 18.19, Νεβάδα δολ. 17.76, Ἀριζόνα δολ. 16.15, καὶ Wyoming δολ. 15.75. Ἡ Νέα Ἰόρκη ἦτο εἰκοστὴ πέμπτη μὲ δολ. 10.40, ἡ Πενσυλβανία εἰκοστὴ τρίτη μὲ δολ. 10.51, ἡ Ἰλλινόις δεκάτη πέμπτη μὲ δολ. 11.55. Ἡ Μασσachusέττη τριακοστὴ δευτέρα μὲ δολ. 9.68, ἡ Βόρειος Καρολίνα μὲ δολ. 4.96 καὶ ἡ Νότιος Καρολίνα τελευταία μὲ δολ. 4.68.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Γεωργίας, τῆς Βιομηχανίας, τῆς κινήσεως τῶν ἐπιβατῶν, καὶ τῶν στρατευμάτων ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ

Ἐπιείγει ἡ Ἐνωσις τῶν ἐν Ἑλλάδι Σιδηροδρόμων ἔχουσι σιδηροδρόμους ἴσου πλάτους ἢ ἀμαξοστοιχίας μεταβαλλομένας συμφῶνως μὲ τὸ πλάτος τῶν σιδηροτροχιῶν ἢ σιδηροδρόμων μὲ τρεῖς σιδηροτραχίαις διὰ νὰ διέρχωνται καὶ αἱ ἀμαξοστοιχίαι τῶν στενῶν σιδηροδρόμων. Τὸ τε-

λευταίον τούτο σύστημα υπάρχει εν Ρουμανία και δύναται επίτυχως να εφαρμοσθῆ και εν Ἑλλάδι, ἐὰν τεθῆ και τρίτη σιδηροτροχιά ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Συνόρων και μεταξύ τῶν δύο σιδηρῶν ῥάβδων τοῦ Διεθνούς Σιδηροδρόμου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διελύσεως τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλίας και Πελοποννήσου και τῶν μελλόντων να κατασκευασθῶσι νέων σιδηροδρόμων, ὥστε πᾶσαι αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρίαι να ἐνωθῶσιν εἰς μίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἑλληνικοῦ Σιδηροδρόμου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπείγει ἡ κατάρτις συμβάσεως μεταξύ ὄλων τῶν ἐν Ἑλλάδι Σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν περὶ διακανονισμοῦ τῶν κομιστρων και ἀμοιβαίας ὑποχρέωσεως αὐτῶν τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων και προϊόντων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλον Σιδηροδρόμον τῆς μερίμνης τῶν ἐταιριῶν, ὥστε οἱ ἀποστολεῖς να δύνανται διὰ μιᾶς και μόνης φορτωτικῆς ν' ἀποστέλλωσι ταῦτα εἰς τοὺς παραλήπτας.

Οὕτω θὰ ἔχωμεν Σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν ἀνευ δυσκολιῶν. Ἐπὶ τῷ ἐπιτυχῇ διορισμῷ τοῦ κ. Ἀντωνίου Κ. Μάτσα ὡς Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου και ἐπὶ τῇ ἀναμενόμενῃ προοδευτικῇ δράσει αὐτοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν και εὐκολίαν τῆς συγκοινωνίας τίθειμεν τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ὄψει του μετὴν ἐλπίδα ὅτι ἐν τῇ εὐρύτητι τῶν ιδεῶν του και τῶν ὑπὲρ τῆς συγκοινωνίας θετικῶν βλέψεων του θὰ μελετήσῃ και τὰ ἐν λόγῳ ζητήματα. Δ. Λ.

Ὁ ἀποθανὼν μέγας ἠθοποιὸς Κοκλὲν ἦτο υἱὸς ἀρτοποιοῦ, ὅστις ἐστῆριζε μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ τοῦ υἱοῦ του διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἀρτοποιεῖου. Βλέπων τὸν υἱὸν του δραστήριον και ἐργατικὸν ἔλεγε: **Ὁ θάνατος Κοκλὲν τοῦ πρεσβυτέρου.** — Εἶνε πρώτης τάξεως ἐργατικὸς! **Διάφορα ἀνέκδοτά του** — Θὰ πάμ μπροστά! — Ὅταν δὲ ὁ Κοκλὲν ἀφῆκε τὸ ἀρτοποιεῖον διὰ τὴν σκηνὴν, ὁ γέρον ἀρτοποιὸς παρηγορήθη: — Εὐτυχῶς μοῦ μένει ὁ μικρὸς! . . . Αὐτὸς θὰ τὸν διαδεχθῆ!

Ὅταν ὅμως και ὁ νεώτερος Κοκλὲν ἀνῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν ὁ γέρον ἀρτοποιὸς δὲν ἐπρόφρασε ν' ἀπελπισθῆ. Ἡ δόξα τοῦ υἱοῦ του τὸν παρηγορήσε πολὺ γρήγορα διὰ τὸ ναυάγιον τοῦ μελλόντος τοῦ ἀρτοποιεῖου.

Ὁ Κοκλὲν ἀνῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν τὸ πρῶτον ἐν Βουλῶνι τῆς μητρικῆς του πόλεως. Ἐπαίξε τρεῖς διαφόρους ρόλους τὴν ἴδιαν βραδυὰ και προὐκάλεσε μέγα ἐνδιαφέρον. Οἱ γονεῖς του, παρευρεθέντες εἰς τὴν παράστασιν, ἔκλαιον και ἠσπάζοντο τὸν υἱὸν των.

Ὁ Κοκλὲν ἔφυγε ἀπὸ τὴν «Γαλλικὴν Κωμωδίαν» κατόπιν ἐρίδος πρὸς τὴν διεύθυνσιν και δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον, παρ' ὅλας τὰς προσφορὰς αἰτινες τοῦ ἔγειναν.

Ἐπὶ τέλους ἐβαρύνθη τὰς ἐνοχλήσεις. Καὶ εἰς τὸν τελευταῖον ἀπεσταλμένον εἶπε:

Δὲν θὰ ξαναγοῦρῶ ποτὲ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμωδίαν. Ἐκεῖνοι ποῦ ἐλπίζουν τοιοῦτόν τι δὲν με γνωρίζουν καλά!

Ὁ Κοκλὲν ἐπίσης δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ δεχθῆ τὸ παράσημον τοῦ Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

— Γιατί; ἔλεγε. Δὲν τὸ θέλω. Ἐκεῖνο ποῦ με συγκινεῖ εἶνε ἡ ἐπιτυχία. Τί θέλετε νὰ τὸ κάμω αὐτὸ τὸ νεκρὸν σημεῖον δόξης;

Εἰς τὸ Λονδίνον ἦτο ὁ προσφιλέστερος τῶν ξένων ἠθοποιῶν. Εἰς τοὺς ρόλους τῶν κωμωδιῶν τοῦ Μολιέρου εἶχε ἐν τῇ Ἀγγλικῇ πρωτευούσῃ μεγάλους θριάμβους. Ἐλεγε δὲ περὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοῦ:

— Εἴμεθα παλαιοὶ φίλοι μεταξύ μας. Δίδομεν ραντεβοῦ κάθε χρόνον και συναντῶμεθα τακτικά!

Ὁ Ροστάν, ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Συρανὸ» και τοῦ «Σαντεκλέρ», ἔσπευσε νὰ μεταβῆ πλησίον τοῦ νεκροῦ μετὰ τῆς συζύγου του. Τὸν ἠσπάζθη κλαίων και ἀνεχώρησε βαθύτατα συγκινημένος.

Κάποιος τὸν ἠρώτησε περὶ τοῦ «Σαντεκλέρ», τοῦ ὁποῦ ἡ παράστασις ἐματαιώθη ὡς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ πρωταγωνιστοῦ.

— Ω — ! Ἀφήσατε τὸν «Σαντεκλέρ». Οὔτε νὰ σκεφθῶ περὶ αὐτοῦ δύναμαι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοκλὲν!

Ὁ Κοκλὲν ἀπὸ ἐτῶν διετελεῖ εἰς τακτικὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὸν Κάιζερ.

Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἐξαγωγικὸν εἰς Ἀμερικὴν ἐμπόριον θὰ ἀναγράψωμεν τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Δασμολογίου τῆς χώρας ταύτης. Διὰ τὴν ἀναθεώρησιν και τροποποίησιν τοῦ ἐν ἰσχύι Δασμολογίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διωρίσθη εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἥτις συζήτησε τὸν Νοέμβριον τοῦ π. ἐτους εἰς Βασίλειον.

Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Ἀμερικ. δασμολογίου — Ποιῶσιν τοῦ ἐν ἰσχύι Δασμολογίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διωρίσθη εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἥτις συζήτησε τὸν Νοέμβριον τοῦ π. ἐτους εἰς Βασίλειον.

Πρὸ πάσης ἀναγραφῆς λεπτομερειῶν σχετικῶν μετὰ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς δεῖν νὰ σημειωθῆ ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐμπορικῆς συνθήκης μεταξύ Ἑλλάδος και Ἀμερικῆς πάντα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορεύματα τὰ εἰσαγόμενα εἰς Ἀμερικὴν κατατάσσονται εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τοῦ Δασμολογίου.

Αἱ ἐκάστοτε Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις δὲν ἔκριναν φαίνεται σκόπιμον νὰ ἐπαχοληθῶσι διὰ ζήτημα τὸσον ἀσήμαντον και ἀνάξιον προσοχῆς και ἀφῆκαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἀπροστάτευτον και ἐπιβαρυνόμενον διὰ Δασμῶν αὐτόχρημα ἐπαχθῶν. Ἴδου ὅμως εὐκαιρία κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον και ἰδίᾳ εἶδη τινὰ αὐτοῦ, ἄτινα εὐρύτατα ἤδη καταναλίσκονται εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς ἀπεράντου Δημοκρατίας, ἠδύναντο νὰ τύχωσιν ὅρων εὐνοικῶν ἐξηφαλιζόντων οὐ μόνον τὴν εὐρυτέραν διὰδοσιν αὐτῶν ἀλλὰ και τὴν βεβαίαν και θετικὴν ἐξάπλωσιν μείζονος μέρους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Καὶ εἶνε ὄντως εὐκαιρία μοναδικὴ ὅχι μόνον διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἀλλὰ και δι' αὐτὸ

Ἐκθευθῆ ἀποθανὼν αἰφνιδίως ὁ καλλιτέχνης γλύπτης Γεώργιος Βρούτος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα θὰ μείνη σεβαστὸν μεταξύ τῶν ὀλίγων ἐργατῶν τῆς Τέχνης ἐν Ἑλλάδι.

Γεώργιος Βρούτος Τὸ ἔργον τοῦ Βρούτου εἶνε πλούσιον εἰς δείγματα τῆς ἐξαιρετικῆς ὄλως ἐμπνεύσεως αὐτοῦ και τῆς λεπτῆς τέχνης, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξείρετον κατέλαβε θέσιν ὅχι μόνον μεταξύ τῶν ἰδικῶν μας, ἀλλὰ και τῶν ξένων καλλιτεχνῶν.

Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κοπερνίκου, ἡ εὐρυτάτη ἐμπνεύσεως σύνθεσις, ἡ στολίζουσα τὴν παρά τοὺς Ἀρμελοκήπους ἑπαυλὴν Θῶν, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς τὸ ἀριστούργημα τοῦ γλύπτου ἐν τῇ ἀκμῇ του. Ἀλλὰ και ὁ Ἔρως του και ἡ Καρκίνοφοβία και τὸ Δωδεκάθεον και τόσα ἄλλα ἔργα ἀποτελοῦν μνημεῖον ἐργασίας, τὸ ὁποῖον θὰ διατηρήσῃ τὴν μνήμην τοῦ Βρούτου και εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Ὁ Βρούτος ἐδίδαξεν ἐπὶ 20 ὀλόκληρα ἔτη ὡς καθηγητὴς εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, και κατῴρθωσε ν' ἀναδείξῃ πολλοὺς και καλοὺς μαθητὰς.

Τὸ σκάνδαλον τοῦ Πειραιῶς — Ἐπειδὴ παρακολουθοῦμεν τὰ τῆς Ἀστυνομίας μετ' ἐνδιαφέροντος, μᾶς συνεκίνησεν ἡ εἶδησις τῶν τελευταίων ἐν Πειραιεὶ γεγονότων ἄτινα ἔλαβον χώραν εἰς βάρος ἑνὸς τῶν ἐκεῖ Ἀστυνομῶν. Καὶ βεβαίως συνετάραξε τὴν κοινωνίαν τοιαύτη ἀνήθικος παρεκτροπή, ἐὰν

ἐπαληθεύσῃ αὐτή, ἑνὸς τῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας. Καί, ὡς εἶκος, ἔσπευσε ν' ἀναθῆσι εἰς διακεκριμένον τοῦ Σώματος Ἀξιωματικὸν τὴν ἐνέργειαν ἀυστηρῶν ἀνακρίσεων. Εἴμεθα ὅμως πεπεισμένοι ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἀυστηρᾶς ἀνακρίσεως δὲν θὰ στρεβλωθῆ, και δὲν θὰ ἐπιρρασθῆ ἀπὸ πλαγίας ἐνεργείας γνωστῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων, ἡ γνώμη τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ἐἴτε εὐνοικῆ εἴτε δυσμενῆς ἀποδοῆ ἡ διαταχθεῖσα ἐνέργεια δὲν θὰ λείψωμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Εἰς τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν περιῆλθεν ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ἐνεκα τῆς ἀτελείας τοῦ τελευταίου ψηφισθέντος περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου, εἶνε ἐπ' ἀνάγκης νὰ ληφθῆ Κυβερνητικὴ πρόνοια ὅπως ταχέως μεταρρυθμισθῆ ὁ ἐν ἰσχύει ἤδη νόμος, και ἐξευρεθῆ τρόπος ἀποτελεσματικῆς ἐργασίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὑπαίθρου ἰδιοκτησίας. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἀπολύτως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἀστυνομίας ἔπρεπε νὰ περιέλθῃ και ἡ ἐπιτήρησις τῶν κτημάτων, καθ' ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν Ἀρχὴν φυσικῶς δεῖν ν' ἀνήκῃ και ἡ ἐποπτεία τῆς ὑπαίθρου χώρας.

Ἡ Ἀγροφυλακὴ — Ἐχομεν ὑπ' ὄψει σχετικὴν ἐργασίαν τοῦ ἀντιμπαρῆρου κ. Γ. Σπανίδου, ἑνὸς ἐκ τῶν εὐπαιδευτῶν ἐξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἥτις ὑποθέτομεν εὐρίσκεται ὑπὸ Κυβερνητικὴν μελέτην. Κατὰ πόσον δὲ εἶνε δυνατόν νὰ εφαρμοσθῆ ἡ μεταρρυθμισθῆ αὐτὴ τοῦτο

Τὸ βιβλίον εἶνε καλλιτεχνικόν, ὁ γάρτῃς του ὠρεῖται, τὰ στοιχεῖά του κομψότατα καὶ προξενεῖ ἀληθῆ τέρψιν ἢ θέα του, ὅπως ἐπιφέρει τὴν συγκίνησιν ἢ ἀνάγκωσις τῶν πατριωτικῶν ἐξάρσεων τοῦ ἔργου τοῦ κ. Παγανέλη. Τοῦτο ἄλλως τε εἶνε παλαιὸν γνώρισμα ὅλων τῶν ἔργων τοῦ Ἑλληνος συγγραφέως. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν ἢ καὶ ἀπλῶς νὰ κάμωμεν μνείαν τῆς μεγάλης ἀξίας τοῦ κ. Παγανέλη, διότι γνωρίζομεν ὅλοι ὅτι οὗτος ἀπέμεινε καὶ θ' ἀπομένῃ ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληὴν συγγραφεὺς ὁ ὁποῖος, ὡς πραγματικὸς ἀπόγονος τῶν μεγάλων προγόνων, ζῆ ἐν τῷ μέσῳ ὡμῶν μὲ τὰς ἀναμνήσεις ἐκείνων. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ ἐξάρωμεν εἰς τὰς γραμμάς αὐτὰς εἶνε τῆς Ἀτλαντίδος ἡ μεγάλη καὶ καταπληκτικὴ πρόοδος. Καὶ ἀφοῦ τὴν πρόοδον τῆς ἤρχεις νὰ τὴν ἐπεκτείνῃ καὶ μέχρι τοῦ βιβλίου, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ εὕρῃ τοῦτο, διὰ τοῦ ἐκδοτικοῦ καταστήματός του, τὴν ὑποστήριξιν ἢ ὅποια τοῦ ἔλειπε διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ βαδίσῃ καὶ αὐτὸ μίαν ἰδὴν πρόοδον καὶ νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν εἰς τὰ προϊόντα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Σ. Βλαστὴν εἰς ὃν καὶ μόνον ὀφείλονται ταῦτα πάντα.

— **Ρόδα καὶ Μῆλα.** Τόμος Ε'. Μέρος πρῶτον. Τοιοῦτος ὁ τίτλος ὀγκώδους ἔργου ἀποσταλέντος εὐμενῶς ἡμῖν ἐκ Παρισίων παρὰ τοῦ συγγραφέως τοῦ κ. Ψυχάρη. Τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ψυχάρη εἶνε γνωστὸν, καὶ αἰ διὰ τὰς γλωσσικὰς του θεωρίας προκλήθεισαι συζητήσεις, θὰ παραμείνωσιν ἱστορικαί εἰς τὰ φιλολογικὰ χρονικά τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ ἀξία, αἱ γνώσεις, ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ κ. Ψυχάρη ἐπέσυρον ὅπως δὴποτε τὴν προσοχὴν περὶ τὰ ἔργα του καὶ οἱ μακροὶ ἀγῶνές του καὶ ἡ ἐμμονὴ του εἰς τὰς γλωσσικὰς του δοξασίας ἀνδείξαν αὐτὸν ἰδιορρυθμὸν φιλολογικὴν προσωπικότητα. Ὡς ἐκ τούτου πᾶν ἔργον του, πᾶν δημοσίευσμά του, πᾶν βιβλίον, του καθίσταται ἐκάστοτε ἀντικείμενον σχολίων, συζητήσεων καὶ κρίσεων. Τοῦτ' αὐτὸ συνέθη καὶ διὰ τὸν πέμπτον τόμον τῶν «Ρόδων καὶ Μήλων» του. Ἄν ἡ ἐντύπωσις μας δὲν εἶνε ἐσφαλμένη, ὁ τελευταῖος οὗτος τόμος τοῦ κ. Ψυχάρη δὲν παρουσιάζει τὸ λυπηρὸν ἐκεῖνο θέαμα ὅπερ ἐπαρουσίαζον τὰ ἄλλα ἔργα του, καθ' ἃ μίαν προσπάθειαν καταφανῆ, ἀδιάλειπτος καὶ ἐκζητημένη κατεβάλλετο πρὸς διαμόρφωσιν γλώσσης δημοῦδος μὲν κατὰ τὴν ἰδέαν του, ἀλλὰ γλώσσης διεστραμμένης, παραμορφωμένης, θρημματισμένης, ἀλλοῦ μὲν παρουσιαζομένης μὲ τὰ μέλη τῆς ἀκρωτηριασμένα, ἀλλοῦ δὲ πασχούσης ἀπὸ ὑπερτροφίαν, πάντως ὅμως κακῶς ἠχοῦσης εἰς τὰ ὦτα καὶ προσβαλλούσης καὶ αὐτὴν τὴν στοιχειώδη καλαισθησίαν. Ἐν τούτοις ὅμως καὶ ὁ τόμος οὗτος δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε κάτοπτρον τῶν ἀνυποφόρων καὶ ἀκατανόητων γλωσσικῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Ψυχάρη, ὅστις μεταχειρίζεται λέξεις καὶ φράσεις αἱ ὅποια κινεῖσι τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τοῦ πλέον ψυχροῦ καὶ ἄδικου ἀναγνώστου, ἀφοῦ ἀφρονεῖσιν εἰς τὸ βιβλίον του λέξεις ὡς τῆ Σκολῆ τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἀναθροφή, ἀναθροφήκαμε, ἀθροῦποι καὶ τὰ παρόμοια πού φαντάζεται κανεὶς ὅτι ἀκούει κανεὶς ἀπαίσιον μὲ ἀφέλειες καὶ μὲ ζουναὶ μὸρτην τῶν Ἀθηναίων διηγούμενον τὰ ἔθλά του, ἢ μὲ φράσεις ὡς αἱ ἐξῆς, ὡς ἀφήσομε τοὺς καβγάδες μεταξὺ καθαρέβουσα καὶ δημοτικῆ, φρά-

σεις ἀναμιμνήσκουσαι τῆς ἀντιρῶουσας παπαμάνες αἱ ὅποια ὀμιλοῦν περὶ διὰ γραμμάτων.

Τοιοῦτον ἀτυχῶς τὸ ἔργον τοῦ κ. Ψυχάρη, καταδικασμένον, νεκρὸν, σαβανωμένον, μὲ τὸ σάβανον τῆς ἀγανακτήσεως, ἐκνευρίζον τὸν ἀναγνώστην ὁ ὁποῖος δυνατὸν νὰ ἔχη τὸν ἥρωισμόν νὰ τὸ παρακολουθήσῃ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἐνέχον ἐν ἑαυτῷ τὸν θάνατον καὶ τὴν καταδίκην ἢ ὅποια εἶνε ἡ μόνη ἀμοιβή του.

Θαυμασίαν κρίσιν περὶ τῶν «Ρόδων καὶ Μήλων» ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ κ. Γρ. Ξερόπουλος εἰς τὰς «Ἀθήνας».

— **Τὸ Ἐμπόριον.** Τεύχος 8ον Ἰανουαρίου. Περιεχόμενα. Τὸ Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1907, ὑπὸ Κ. Κοנוπισσοπούλου. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία : ἡ Γαλλία, ὑπὸ Στ. Θεοχάρη. Ἡ Ἡ βιομηχανία τῶν οἰνοπνευμάτων, ὑπὸ Μ. Δ. Πουρῆ. Στατιστικὴ τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου τῆς Κρήτης. Βιομηχανία καὶ Ἐμπόριον τῆς Ζακχάρως, ὑπὸ Κ. Μολυβάδα. Διοργανώσεις καὶ περιγραφή μεγάλων καταστημάτων, ὑπὸ Κ. Π. Ξένια Γλῶσσα : Ἐμπορικὴ Ἀλληλογραφία Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ. Λογιστικὰ καὶ Σελίδες : Λογιστικὴ τῶν Ἐταιρειῶν : Δάνεια δι' ὀμολογιῶν, ὑπὸ Κ. Παναγιωτοπούλου. Διαγωνισμοὶ : Λύσις τοῦ 4ου διαγωνισμοῦ καὶ 3ος διαγωνισμὸς Λογιστικῆς. Ἐκ τῆς Παγκοσμίου Ἐμπορικῆς κινήσεως. Βιβλιογραφία. Χάρτης τῆς Γαλλίας καὶ ὀκτώ εἰκόνες.

— **Υγιεινὴ, Ἐπιδημιολογία, Ὁροθεραπεία.** Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον τεύχος ὁ ἐναρκτήριος λόγος, ὁ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθουσῇ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Ὑφηγητρίας τῆς Ἱατρικῆς κ. Ἀγγελικῆς Γ. Παναγιωτάτου.

— **Ποικίλην Στοά.** — **Τὰ Γεωργικὰ Χρονικά.** Τὰ ἀνωτέρω περιδικὰ ἐκδίδονται ταυτοχρόνως ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χ. Ἐλευθεριάδου κατὰ δεκαπενθημερίαν. Ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη τῆς 1ης Ἰανουαρίου ε. ἔ.

— Ἐξεδόθη τὸ **Χελιδόνι** τὸ δραματικὸν ἔργον τοῦ κ. Παύλου Νιρβάνα τὸ ὅποιον ἐδιδάχθη τὸ παρελθὸν θέρος ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς Κυβέλης.

Συνιστῶμεν τὸ βιβλίον εἰς τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὰς λεπτὰς ψυχολογικὰς ἐκδηλώσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀπορρέουν συνήθως ὅλα τὰ δράματα τῆς ζωῆς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Εἰς τὸ Πανελλήνιον Θέατρον ἐδιδάχθη κατὰ τὰς ἐσπέρας τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἡ κωμῶδια τοῦ κυρίου Μ. Ἰωσήφ «Πωλοῦνται Ἐπιπλά». Τὸ ἔργον του τοῦτο εἶνε πολὺ εὐφύες εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τὴν πλοκὴν. Ἐὰν δὲ ἐδιδάσκετο ἀπὸ ἠθοποιούς ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ μετὰ μεγαλειτέρας προσοχῆς ἢς στεροῦνται, οὐχὶ βεβαίως ὅλοι, ἀλλὰ τινες ἐξ αὐτῶν, ἔργα ὡς τὰ τοῦ κ. Ἰωσήφ ἦθελον ἐκτιμηθῆ δεόντως.

Ὁ κ. Ἰωσήφ καὶ διὰ τοῦ δραματικοῦ ἔργου του «Κόσμος καὶ ἡμίκοσμος» παρουσιάζει τάλαντον διακεκριμένου δραματογράφου ὅστις ἀσφαλῶς θὰ διακριθῆ μεταξὺ πολλῶν ἄλλων συναδέλφων του ἐν τῷ μέλλοντι, διότι τὰ ἔργα του ἐνέχουσι βαθεῖαν γνῶσιν τῆς σκηνῆς, φαντασίαν οὐχὶ συνήθη, καὶ πολλὴν ψυχολογικὴν δύναμιν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

ΥΠΟΒΛΗΘΗΣΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Ἐνεργητικῶν		Παθητικῶν	
Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρὰ Τραπεζίαις. Δρ. 7,257,141,01		Κεφάλαιον Ἐταιρικόν. Δρ. 46,000,000.—	
Παρὰ ταῖς ἐν Εὐρώπῃ Τραπεζίαις. Δρ. 4,084,086,68	Δρ. 12,401,782,42	Κεφάλαιον τακτικῶν Ἀποθεματικῶν. Δρ. 9,095,000.—	
Σηματα ἐν χαρτοφυλάκιῳ καὶ χρυσῶς. Δρ. 3,760,584,73		Ὀμολογία φρ. 2,500,000 ἐξοφλητέα τῷ 1924 Δρ. 2,500,000.—	
Ἐξοφλήσεις. Δρ. 13,842,148,70		Καταθέσεις. Δρ. 70,175,762,53	Δρ. 77,152,348,69
Ἐπι ἐνεχυρῶν χρεωγράφων. Δρ. 56,383,146,64		Ταμειουτήριον Δρ. 6,976,586,16	
Ἐπι ἐνεχυρῶν χρεωγράφων ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγυησ. Δρ. 26,705,828,99		Ταμείον συντάξεων καὶ ἀσφαλείας ζωῆς ὑπαλλήλων, ἀξία χρεωγράφων Δρ. 480,000.—	
Ἐπι ἐνεχυρῶν χρεωγράφων ὑπόθεκη ἀκινήτων. Δρ. 9,990,212,35		Ἐξωτερικοὶ λογαριασμοὶ Δρ. 31,465,132,49	
Προσωρινοὶ λισμοὶ (Ἰποκαταστ. καὶ Ἀνταποκριταὶ) Δρ. 3,013,141,10		Ἐπιταγαὶ πληρωτέα. Δρ. 1,179,984,72	
Προγράφα καὶ τοκομερίδια Δρ. 17,240,566,12		Γραμμάτια εἰσπραχθ. καὶ μῆκω ἐκκαθαρισθέντα Δρ. 571,552,12	
Ὀμολογία Ἑθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους, Ἀμύντας καὶ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δρ. 8,524,040,35		Μερίσματα παρελθουσῶν ἔξαμην. μὴ ζητηθέντα Δρ. 70,612.—	
Προγράφα καὶ τοκομερίδια Δρ. 12,499,226,55		Μέρισμα Β' ἔξαμηνίας 1908. Δρ. 2,000,000.—	
Ὀμολογία Ἑθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους, Ἀμύντας καὶ λοιπὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δρ. 8,524,040,35		Ἰσόλοιπον κερδῶν εἰς νέον. Δρ. 122,080,45	
Ἐπι ἐνεχυρῶν χρεωγράφων Δρ. 480,000.—			
Ἐπι ἐνεχυρῶν χρεωγράφων Δρ. 3,248,374,74			
Ἰποκατάστασις καὶ ἐπιπλά Κεντρικοῦ καὶ Ἰποκαταστημάτων. Δρ. 970,742,89			
ἄλλα μέχρι σήμερα ἀποσβεσθέντα Δρ. 299,500,65	Δρ. 674,242,24		
	Δρ. 464,636,740,47		Δρ. 464,636,740,47

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ 1908

Χρέωσις	Πιστώσις	
Ἐπιτεταμένου καὶ φόρος καὶ χαρτόσημον μεριδίου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Δημοσίου Δρ. 411,794,95	Ἰσόλοιπον κερδῶν 1907. Δρ. 133,437,66	
Ἐπιτεταμένου καὶ φόρος καὶ χαρτόσημον μεριδίου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Δημοσίου Δρ. 411,794,95	Διάφορα κέρδη 1908 ἀφαιρέσει τῶν Γενικῶν ἐξόδων Α' καὶ Β' ἔξαμηνίας, ποσοστῶν Διευθύνσεως καὶ ἀμοιβῶν προσωπικοῦ Κεντρικοῦ καὶ Ἰποκαταστημάτων, καθὼς καὶ τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὀμολογιῶν μας Δρ. 5,432,595,54	
Ἐπιτεταμένου καὶ φόρος καὶ χαρτόσημον μεριδίου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Δημοσίου Δρ. 411,794,95	Ἀποθεματικῶν Προνοίας μεταφερόμενον δι' ἀποσβεστικῶν Δρ. 500,000.—	
Ἐπιτεταμένου καὶ φόρος καὶ χαρτόσημον μεριδίου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Δημοσίου Δρ. 411,794,95		Δρ. 6,066,033,20

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

Προσωρινὸν μέρισμα Α' ἔξαμηνίας Δρ. 1,600,000.—	
Μέρισμα Β' Δρ. 2,000,000.—	
Ἰπὲρ φιλοanthρωπικῶν σκοπῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 46 τοῦ Καταστατικοῦ Δρ. 18,000.—	
Ἀμοιβὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Δρ. 72,000.—	
Δρ. 3,690,000.—	

Τὸ μέρισμα ἐκ δραχ. 5 κατὰ μετοχὴν πληρωθήσεται ἅμα τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρόντος ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων συγκροτηθεῖσας τὴν 14 Φεβρουαρίου 1909.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1909.

ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Z. K. ΜΑΤΣΑΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σ. Π. Α. Π.
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
(Από 3 Νοεμβρίου)

- Αναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν**
- 6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύκλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυκαρισίαν, Καλάμας.
  - 7.— » Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.
  - 8.30 » Τοπικὴ διὰ Κόρινθον.
  - 11.30 » Διὰ Κόρινθον, Ναύκλιον, Πάτρας.
  - 1.20 μ. μ. Ταχὺ διὰ Πάτρας, κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον.

- Αναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν**
- 7.10 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύκλιον, Ἀθήνας.
  - 8.15 » Ταχὺ δι' Ἀθήνας, κατὰ Τρίτην, Πέμπτην Παρασκευὴν.
  - 11.35 » Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
  - 6.45 » Διὰ Κυλλήνην, Ὀλύμπια, Κυκαρισίαν, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ἀθήνας.
  - 3.45 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην, Πύργον, Ὀλύμπια.

- Αναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν**
- 7.— μ. μ. Διὰ Κυκαρισίαν, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
  - 12.40 μ. μ. Διὰ Κυκαρισίαν, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.

- Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας**
- 2.45 μ. μ. Ταχὺ ἐκ Πατρῶν (τρὶς ὡς ἂν).
  - 4.40 » Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυκλίου.
  - 6.15 » Τοπικὴ ἐκ Κόρινθου.
  - 7.10 » Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης, Πατρῶν, Καλαβρύτων.
  - 8.20 » Ἐκ Καλαμῶν, Κυκαρισίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυκλίου.

Πρὸς τοὺς κ. κ. ὑδρολόπτας τῆς πόλεως Ἀθηνῶν

Εἰδοποιούνται οἱ κ. κ. ὑδρολόπται ὅπως προσέλθωσιν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ Ταμιεῖῳ καὶ πληρώσωσι τὸ καθυστερούμενον ἀντίστοιχον τοῦ ποσίου ὕδατος τοῦ λήξαντος ἔτους 1908 διότι ἡ ἀρμοδιὰ ὑπερθεσὶ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀποκόψῃ τὴν διοχτευσὶν αὐτοῦ ἔνευ ἐτίρας εἰδοποιήσεως.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ὑδρῶνικου τμήματος)

“ΤΙΝΑΚΟΘΗΚΗ”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΥΝΑΡΜΟΝ Ἐτησίαν: Ἐδωτεφ. δρ. 12 Ἐξωτ. φρ. χρ. 12
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὅδὸς Χαριτέων Τριμυσιῆ ἀριθ. 22α.
ΑΗΜΟΣΙΕΥΕΙ Φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἔθρα καὶ εἰκόντας ἔργων Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Συμφώνως πρὸς τ' ἄρθρα 24 καὶ 25 τοῦ ἐν ἰσχύι Καταστατικοῦ τῶν Σιδηροδρομῶν Ἀττικῆς καὶ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτοῦ τὴν 21 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. συγκαλεῖται ἡ ἐτησίαν γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων αὐτῆς τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 1/2 π. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα γραφείῳ τῆς εἰρημένης ἐταιρίας, κειμένῳ ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Γ'. Σεπτεμβρίου καὶ Βερανζέρου.

Ἔργον πτῆς Συνελεύσεως ἔσεται :

1ον) Ἡ ἀνάγκη τῶν ἐκθέσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας τοῦ Δευτεβιουτοῦ αὐτῆς καὶ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς διαχειρίσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1908 κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας ἀπολογισμοὺς τῆς Ἀθῆς καὶ Βασ ἐξαμηνίας τοῦ ἔτους τούτου.

2ον) Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Καταστατικοῦ ἐκλογή τριῶν τακτικῶν συμβούλων διὰ μίαν ἐξαετίαν ὧν λήγει ἡ θητεία.

3ον) Ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 16 ἐκλογή ἑνὸς τακτικοῦ Συμβούλου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀποβιώσαντος συμβούλου Ἀναργύρου Ν. Σιμπούλου διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τούτου, ἧτοι, μέχρι τοῦ Μαρτίου 1911.

4ον) Ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ 16 ἄρθρον ἐκλογή δύο ἀναπληρωματικῶν Συμβούλων διὰ μίαν ἐξαετίαν, ὧν λήγει ἡ θητεία καὶ

5ον) Ἡ κατὰ τὸ 31 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ ἐκλογή τριῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἐταιρίας τοῦ ἀρχαιμένου ἔτους 1909.

Οἱ θέλοντες νὰ παραστώσιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Καταστατικοῦ μέτοχοι εἴτε ὡς κάτοχοι ἀνωνόμων μετοχῶν, εἴτε ὡς ἰδιοκτῆται ὀνομαστικῶν τοιούτων, εἴτε ὡς ἀντιπρόσωποι μετόχων, ὀφείλουσι δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς συνελεύσεως, νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς τῶν ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τῷ Ταμιεῖῳ τῆς Ἐταιρίας τῶν Σιδηρ. Ἀττικῆς ἢ ταῖς ἀναγνωρισμέναις Τραπεζίαις Ἐθνικῆς, Ἰονικῆς, Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ Τραπεζῆς Ἀνατολῆς ἐν Βρυξέλλαις δὲ παρὰ τῇ Societe Francaise de Banque de Depots καὶ ἐν Λονδίῳ παρὰ τῷ αὐτοῦ Τραπεζικῷ οἴκῳ Rodocanaki Sons et Co.

Αἱ ἀποδείξεις περὶ τῆς καταθέσεως τῶν μετόχων ἐν τοῖς ἀνωτέρω καταστήμασι ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις ἐνεχυριάσεως ἢ φυλάξεως τοιούτων παρὰ τινι τῶν ἐν Ἀθήναις ὡς εἰρηται Τραπεζῶν, καθὼς καὶ τὰ πληρεξούσια, δίδον νὰ προσαχθῶσι εἰς τὸ ἐνταῦθα γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας πέντε (5) τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως τῆς Συνελεύσεως.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην παρίσταται κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξούσιου ἔχοντος, καὶ τούτου δικαίωμα ψήφου ἐν τῇ Συνελεύσει, πᾶς μέτοχος ἔχων τριάκοντα μετοχὰς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
B. ΚΑΒΒΑΣ

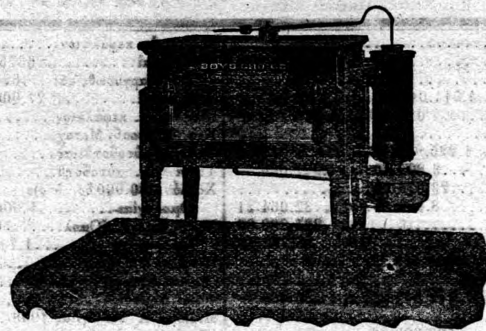
ΔΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ
ΕΚΚΟΛΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
CYPRRES

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
60 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 150

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
120 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 200

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
220 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 250

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
360 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 325

τῶν ὁποίων ἡ φήμη εἶνε παγκόσμιος διὰ τὰ ἔξοχα ἀποτελέσματά των, καὶ διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν των, εἰς τὰς μεγάλας ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἐπιθυμοῦντα νὰ διαδώσωσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ, τὰς μοναδικὰς αὐτὰς Ἀμερικανικὰς ἐκκολαπτικὰς μηχανὰς, ἀναλαμβάνουσι νὰ προμηθεύσωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μὲ τιμὰς Παρισίων παραδοτέας εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς ἐλευθέρως παντὸς βάρους.

Παραγγέλματα γίνονται δεκτὰ, προκαταβαλλομένου τοῦ τιμήματος, εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν, εἴτε εἰς τὰ ταμεία τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ὑψιμάτων καὶ Ἀνταποκριτῶν αὐτῆς.

Ἐπίσης τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» προμηθεύουσι :

ΕΠΡΑΝΘΡΙΑ **ΑΝΑΘΡΕΪΤΗΡΙΑ**
ΟΡΝΙΘΩΝΑΣ **ΠΟΤΙΣΤΗΡΙΑ**

✦ **ΤΑΓΙΣΤΡΑΣ** ✦ ✦ ✦ **ΜΗΡΙΓΙΟ** ✦

καὶ λοιπὰ εἶδη πτηνοτροφίας ἀπὸ τὰς ἀρίστους μάρκας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Διευτομέρεια πλεῖστον ὡς καὶ πᾶσα πληροφορία δι' ἐπιστολῶν.

RUE MENANDROS 83 **Αθήνας** (Grèce)
ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83 **Ἀθήνας**

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Β ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1908

(ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Άξια Γραμμής Δρ. 4.493.000.—	Εγκατάστασις νέου μηχανουργείου εν Αθήναις 21.110.12 Δρ. 4.514.010.12
Τ' άποσβεννόμενα 4.010.12 Δρ. 4.510.000.—	Άξια κιν. ύλικού 1.167.000.—
Νέα 4η άτμάμαξα 58.892.40 Δρ. 1.225.892.40	Τ' άποσβεννόμενα 3.892.40 Δρ. 1.222.000.—
Αποθήκη εισιτηρίων 23.974.90	άποθήκη εντόκων 8.089.31 Δρ. 32.064.21
άποθήκη ύλικού 224.289.80	Όρεσίται διάφοροι 35.767.10
Έξωραίσμοι Κηφισιάς 508.449.27	Άπ. παρ. χρήσ. 440.449.27 Δρ. 2.000.—
Άπ. παρ. χρήσ. 442.449.27 Δρ. 66.000.—	Άλλος Κηφισιάς 598.314.85 Δρ. 598.683.90
Κατασκ. φρακτιών 369.05 Δρ. 16.650.—	Άπ. παρ. χρήσ. 8.550.— Δρ. 25.200.—
Άπ. παρ. χρήσ. 8.550.— Δρ. 573.483.90	Διαφορά εκδ. Δανείου 90.523.—
Ταμείον 40.474.40	
Δρ. 6.794.602.41	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικόν κεφάλαιον 26375 Χ 200 Δρ. 5.275.000.—	Μετοχαι 27.000 Χ 200 Δρ. 5.400.000.—
έξαργυρωθείσαι 625 Χ 200 Δρ. 125.000.—	Αποθεματ. κεφάλαιον 131.306.—
Κεφ. δι' άποσβ. Μετοχ. 6.306.—	Ταμείον αυτόβοηθείας 43.768.—
Τόκοι ταμ. αυτόβοηθ. 643.—	Χρ. Δάν. 900.000 Δρ. 5 ο)ο 900.000.—
Όμολογιαί 1.800 Χ 500 Δρ. 900.000.—	Μείον έξαργυρ. Όμολ. 56 Χ 500 Δρ. 28.000.—
Όμολογιαί 1.744 Χ 500 Δρ. 872.000.—	Πιστωταί διάφοροι 231.502.—
Άνοικ. λ)μοί εργατών 23.281.—	Φόροι Δημοσίου 5.919.—
Μέρισμα Α' εξαμηνίας 1908 79.125.—	Υπόλοιπον εις νέον 749.—
Δρ. 6.794.602.41	

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ

ΧΡΕΩΣΙΣ

1) Κεντρική ύπηρεσία Δρ. 37.736.15	2) Έμπορικη 57.211.52
3) Υπηρεσία έλεως 121.832.51	4) γραμμής 52.676.40 Δρ. 269.456.58
Άποσβίσεις 4.010.12	1) Φθοράς δ. έργ. έχόντων χαρ. διαρκή 3.892.40 Δρ. 7.902.52
2) Κινητού ύλικού 7.902.52	Υπηρε. δανείου 900.000 δραχ. πρὸς 5 ο)ο Δρ. 9.500.—
1) Χρεώλας του έτους 1908 22.037.50 Δρ. 34.537.50	2) Τόκοι Β' εξαμηνίας 31.537.50
Τόκοι 643.35	1) Ταμείου αυτόβοηθείας 2.582.95
2) Τραπεζικής Άθηνών 2.582.95	Κρατήσεις πρὸς άπόσβασιν 2.000.—
1) Έξωραίσμων Κηφισιάς 2.000.—	Κρατήσ. (δυνάμ. του 34ου άρθ. του καταστ.) 2.637.50
1) Διά σχηματ. άποθ. κεφ. 3 2.637.50	2) άποσβίσεις μετοχών 3 1.318.75
3) άμοιβήν Συμβουλίου 1 1)2 1.318.75	4) έκτ. αντιμεισθ. πρὸς 1 1)2 879.20 Δρ. 8.794.70
5) ταμείον αυτόβοηθείας 1 0)0 879.20 Δρ. 8.794.70	Φόροι Δημοσίου 5.919.—
1) Διά φόρον επί των καθ. κεφ. 5 4.289.70	2) χαρτ.(μ. την έφ. του φόρ). 2 1.630.10 Δρ. 5.919.80
Μέρισμα Β' εξαμηνίας 1908 79.125.—	Μετοχαι 26.375 Χ 3 Δρ. 79.125.—
Υπόλοιπον εις νέον 749.—	Δρ. 408.065.28

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Υπόλοιπον παρελθ. εξαμηνίας Δρ. 1.341.—	Εισπράξεις εξ εισιτηρ. έμπορευμ. κλπ. Δρ. 382.772.50
Διόδια εκ μεταφοράς σιδηρολ)θου 9.338.60	Ένοίκια ακινήτων 6.625.50
Διάφορα κέρδη 7.986.75	406.723.3

Έν Αθήναις, τη 9 Ιανουαρίου 1908

Ό Πρόεδρος του Διοικητ. Συμβουλίου
B. ΚΑΒΒΑΣ

Ό επί του Λογιστηρίου
B. ΠΑΝΑΣ

ΣΗΜ. Τδ εκ δραχμών 3.00 κατά μετοχήν μέρισμα, πληρώνεται εν τοις εν Αθήναις Γραφείοις της Έταιρείας και εις τοις κατά τήν Σιδηροδρομικήν γραμμήν Σταθμούς τήν έπομένην τής υπό της Γενικής Συνελεύσεως έγκρίσεως τής διαχειρίσεως του λήξαντος έτους 1908

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

σπήρξιν. Εύχρεστηθήτε να μάς γνωρίσετε το όνομα και τήν διεύθυνσιν σας.

Δα Άθ. Γκίκα. Συνδρομή σας έλήφθη. Εύχαριστούμεν. Κον Τ. Γιαν. Θεσσαλονίκη. Εύχαριστούμεν θερμώς δι' εύγενείς φροντίδας σας. Εις νέον συνδρομητήν απεστάλη το τεύχος. Κον Ι. Σ. Πετρ. εις Σαράκιό. Άποστ)λέντα έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Κον Ήλ. Διναρδ. Καλάμας. Έπιστολή σας έλήφθη. Προσεχώς άπαντώμεν. Δα Πόπην Μιχαλακοπούλου Πάτρας. Καθυστέρησις άπαντήσεώς μας εις δελτάριόν σας ταχέως επανορθωθήσεται. Έλπίζω επί εύμενείας σας.

Αίλωσις

Ένεκεν πληθώρας ύλης αναβάλλεται διὰ το έπόμεινον τεύχος ή συνέχεια τής δημοσιεύσεως τής στρατιωτικής μελέτης του κ. Κλαυδιανού.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΦΡ. ΧΡ. 20.000.000

διηρημένον εις 80.000 μετοχάς πρὸς φ. χρ. 250 έκάστην

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ζαφείριος Κ. Μάτσας (Γενικός Διευθυντής τής Τραπεζικής Άθηνών)
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ιωάννης Ένταζίας (Υποδιοικητής τής Έθνικής Τραπεζικής τής Ελλάδος)
ΜΕΛΗ : Στέφ. Φραγκιάδης, Διον. Στεφάνου, Α. Γεωργιάδης, Α. Ήλιόπουλος, Ν. Μιουρλής, Ε. Bowron, Ε. D' Erlanger, Α. Ζορίφης, Ch. Wehrung.

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ζαφείριος Κ. Μάτσας, Στέφανος Φραγκιάδης, Δημήτριος Ήλιόπουλος Γεν. Γραμματεύς
Δημ. Γαλανόπουλος Γενικός Έπιτεωρητής Γ. Κυριακός

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Υποκαταστήματα και Πρακτορεία : Εις Πάτρας, Αίγιον, Πύργον, Καλάμας, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Λευκάδα, Μεσσήνην, Μελιγαλά, Κυπαρισσίαν, Πύλον, Κορώννην, Φιλατρά, Μάραθον, Λεχινά, Άγουλγίτσα, Κριεκούκι, Ζαχάρων, Ευλόκαστρον και Γύθειον.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Προστασία εν γένει τής παραγωγής και τής Έμπορίας τής Σταφίδος.
Παροχή δανείων επί ενεχθών σταφιδοκάβρου άποταμιευομένου εις τας άποθήκας της μέχρι των 4)5 τής αξίας αυτού και επί τόκω ούχι ανώτρω των 6 ο)ο ετησίως.
Άγορά προσφερομένου αυτή σταφιδοκάβρου εις τας ώριμώνας εν τή συμβάσει τιμάς, πρὸς έξασφάλιον του κατωτάτου όλου τιμής.

Διαφήμισις του προϊόντος εις τας ξένας αγοράς πρὸς επαύξησιν τής σημερινής καταναλώσεώς του κτλ. κτλ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΑΣ

ΔΡ. 30,000,000

Τὸ καφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τὸν Αὐγούστου 1906 εἰς δραχ. **260,000,000**

Ε Δ Ρ Α Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Σ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καῖρῳ, Κων/πόλει (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμυρνῇ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμιας, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαροῦμ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ „ΑΘΗΝΑ-ΓΚΗ“

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρους πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμπύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 ⁰/₁₀ ἑτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ζήτησιν παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας	εἰς πρῶτην ζήτησιν	3 ο)ο
» » »	μετὰ ἕξ μῆνας	3 1)2 ο)ο
» » »	μετὰ ἕν ἔτος	4 ο)ο
» » »	μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 ο)ο

Αἱ εἰς χρυσόν ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (cheque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξίν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἶδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρου λίαν εὐνοϊκούς διὰ τὸ κοινόν.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΜΕΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13ῳ τοῦ καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ κύριοι Μέτοχοι εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην τὴν 28ην προσεχούς μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 36 γραφείοις αὐτῆς.

Ἀντικείμενα τῆς Συνελεύσεως εἰσονται :

- Ἐπιβολὴ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1908 μετ' ἐκθέσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου.
- Ἐκλογὴ τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑποβολὴ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ κατὰ τὴν δευτέραν τῆς Συνελεύσεως συνεδριάσιν.

γ) Συζήτησις προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου περὶ μεταβολῆς τοῦ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου τῆς Ἑταιρίας.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Συνέλευσιν ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ καταστατικοῦ νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς αὐτῶν δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν συνεδριάσεων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας ἢ εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, τὰς ἀποδείξεις δὲ τῶν καταθέσεων καθῶς καὶ τὰ πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσωπευόντων ἀπόντας ἢ κωλυμένους Μετόχους, νὰ παραγάγωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐναρξέως τῶν συνεδριάσεων.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 24ῃ Ἰανουαρίου 1909

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου

I. Καλαμάρης